

ADATH SHALOM TORAH

(Torah # 14251)

LEARNING AID

B`MIDBAR

TABLE OF CONTENTS

B`midbar.....	2
Naso	9
B`ha-alot`kha.....	17
Sh`lah L`kha	23
Korah.....	28
Hukkat	33
Balak.....	37
Pinhas.....	42
Mattot	48
Mas`ei.....	53

והיה ערכך לפני זרעו זרע חומר שערים
 בחמישים שקל כסף אם משנה היכל יקדיש
 עדהו בערכך יקום ואם אחר היכל יקדיש
 עדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי
 השנים הנותרת עד שנת היכל וזרע מערך
 ואם גאל גאל את השדה המקדיש אדו
 ויסף חמשיה נסף ערכך עליו וקם לו ואם
 לא גאל את השדה ואם מטר אה השדה
 לאיש אחר לא גאל עוד והיה השדה במאמו
 בנין קדש ליהיה כשדה הזרם לנבון
 והיה אחזהו ואם את שדה מקנהו אשר
 לא משדה אחזהו יקדיש ליהיה וחשב לו
 הכהן את מכסת הערכך עד שנת היכל נתן
 את הערכך ביום ההוא קדש ליהיה בשדה
 היכל ושוב השדה לאיש קנהו מאמו לאיש
 לו אחזה הארץ וכל ערכך יהיה בשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל אך חומר
 אשר יבנו ליהיה בבהמה לא יקדיש איש
 אהו אם שור אם שה ליהיה הוא ואם בהמה
 הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשיהו עליו
 ואם לא גאל ונמטר בערכך אך כל זרם
 אשר יזרם איש ליהיה מכל אשר לו מאדם
 ובהמה ומשדה אחזהו לא ימטר ולא גאל
 כל זרם קדש קדשים הוא ליהיה כל זרם
 אשר יזרם מן האדם לא יפדה מזה וימדה
 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ
 ליהיה הוא קדש ליהיה ואם גאל גאל איש
 ממעשרו חמשיהו יסף עליו וכל מעשר בקר
 ועאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהיה לא יקרב בין טב לרע ולא
 ימירו ואם חומר ימירו והיה הוא והמורדו
 יהיה קדש לא גאל אלה המעוה אשר טה
 יהיה את משה אל בני ישראל בהר סיני

1:1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל־עדת
 בני־ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות כל־זכר לגלגלתם: 3 מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת
 בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה

וּמַעֲלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
 לְצַבְאֹתָם אֶתָּה וְאֶהְרֹן: 4 וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ
 לְמִטָּה אִישׁ רִאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא: 5 וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוּבֵן
 אֶלִּיָּצוֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: 6 לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־
 צוּרִישִׁדָי: 7 לִיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב: 8 לְיִשְׁשָׁכָר
 נַחֲמָאֵל בֶּן־צוּעָר: 9 לְזָבוּלֹן אֶלִּיאָב בֶּן־חֶלֶץ: 10 לְבִנְיָמִן
 יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלִּישִׁמַע בֶּן־עֲמִיהוּד לְמַנַּשֶׁה
 גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: 11 לְכַנְיָמוֹן אֲבִירֹן בֶּן־גְּדֵעֲנִי:
 12 לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדָי: 13 לְאַשֶׁר פֶּגַעִיאֵל בֶּן־
 עֶכְרֹן: 14 לְגָד אֶלְגָּסָף בֶּן־דַּעוּאֵל: 15 לְנַפְתָּלִי אַחִירַע
 בֶּן־עֵיגוֹן: 16 אֵלֶּה קְרִיאֵי [קְרוּאֵי] הַעֲדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם
 רֵאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: 17 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן
 אֶת הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָקְבוּ בְּשֵׁמוֹת: 18 וְאֵת
 כָּל־הַעֲדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 וַיִּתְּלָדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
 שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגַלְגֹּלְתָם:
 19 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר
 סִינַי: 20 וַיִּהְיוּ בְּנֵי־רֹאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
 תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 לְגַלְגֹּלְתָם כָּל־זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
 כָּל־יֵצֵא צָבָא: 21 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רֹאוּבֵן שֵׁשָׁה
 וְאַרְבַּעִים אֵלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:
 22 לְבִנְיָמִן שְׁמַעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבֹתָם פְּקֻדֵי בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגַלְגֹּלְתָם כָּל־
 זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא:
 23 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שְׁמַעוֹן תְּשַׁעַה וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף
 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת:
 24 לְכַנְיָמוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־
 יֵצֵא צָבָא: 25 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גָּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים
 אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:
 26 לְבִנְיָמִן יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־
 יֵצֵא צָבָא: 27 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבַּעַה
 וְשִׁבְעִים אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
 28 לְכַנְיָמוֹן יִשְׁשָׁכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־
 יֵצֵא צָבָא: 29 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יִשְׁשָׁכָר אַרְבַּעַה
 וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
 30 לְכַנְיָמוֹן זָבוּלֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וּמַעֲלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
 לְצַבְאֹתָם אֶתָּה וְאֶהְרֹן וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ
 לְמִטָּה אִישׁ רִאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוּבֵן
 אֶלִּיָּצוֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־
 צוּרִישִׁדָי לִיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב לְיִשְׁשָׁכָר
 נַחֲמָאֵל בֶּן־צוּעָר לְזָבוּלֹן אֶלִּיאָב בֶּן־חֶלֶץ לְבִנְיָמִן
 יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלִּישִׁמַע בֶּן־עֲמִיהוּד לְמַנַּשֶׁה
 גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר לְכַנְיָמוֹן אֲבִירֹן בֶּן־גְּדֵעֲנִי
 לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדָי לְאַשֶׁר פֶּגַעִיאֵל בֶּן־
 עֶכְרֹן כְּגַד אֶלְגָּסָף בֶּן־דַּעוּאֵל לְנַפְתָּלִי אַחִירַע
 בֶּן־עֵיגוֹן אֵלֶּה קְרִיאֵי הַעֲדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם
 רֵאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן
 אֶת הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָקְבוּ בְּשֵׁמוֹת וְאֵת
 כָּל־הַעֲדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 וַיִּתְּלָדוּ עַל כָּל־מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
 שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְגַלְגֹּלְתָם
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר
 סִינַי וַיִּהְיוּ בְנֵי רֹאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
 תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 לְגַלְגֹּלְתָם כָּל זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
 כָּל־יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רֹאוּבֵן שֵׁשָׁה
 וְאַרְבַּעִים אֵלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
 לְבִנְיָמִן שְׁמַעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבֹתָם פְּקֻדֵי בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגַלְגֹּלְתָם כָּל־
 זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שְׁמַעוֹן תְּשַׁעַה וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף
 וְשִׁלֹּשׁ מֵאוֹת
 לְכַנְיָמוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל־
 יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גָּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים
 אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
 לְבִנְיָמִן יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל־
 יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבַּעַה
 וְשִׁבְעִים אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 לְכַנְיָמוֹן יִשְׁשָׁכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל־
 יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יִשְׁשָׁכָר אַרְבַּעַה
 וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
 לְכַנְיָמוֹן זָבוּלֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וּמַעֲלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא: 31 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
זְבוּלָן שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת:

32 לְבְנֵי יוֹסֵף לְבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא: 33 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֶפְרַיִם
אַרְבָּעִים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת:

34 לְבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל
יֵצֵא צָבָא: 35 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת:

36 לְבְנֵי בְנִימִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל
יֵצֵא צָבָא: 37 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה בְנִימִן חֲמִשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:

38 לְבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל
יֵצֵא צָבָא: 39 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת:

40 לְבְנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל
יֵצֵא צָבָא: 41 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת:

42 בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל
יֵצֵא צָבָא: 43 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה
וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:

44 אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵי־
יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית־
אֲבֹתָיו הֵיוּ: 45 וַיְהִי כֹל־פְּקֻדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית
אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל־יֵצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: 46 וַיְהִי כֹל־הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ־
מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים וְהַלּוֹיִם לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ
בְּתוֹכָם:

48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 49 אַךְ אֶת־מִטָּה לְוִי
לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: 50 וְאַתָּה הַפְּקֹד אֶת־הַלּוֹיִם עַל־מִשְׁכַּן
הַעֲדֹת וְעַל כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לֹ הֵמָּה
יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵם יִשְׁבְּתוּהוּ
וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחְזוּ: 51 וּבִגְסָע הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ
אֹתוֹ הַלּוֹיִם וּבַחֲגֹת הַמִּשְׁכָּן יִקְיְמוּ אֹתוֹ הַלּוֹיִם

וּמַעֲלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
זְבוּלָן שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת

לְבְנֵי יוֹסֵף לְבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֶפְרַיִם
אַרְבָּעִים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

לְבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל־
יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת:

לְבְנֵי בְנִימִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל־
יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה בְנִימִן חֲמִשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת

לְבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל־
יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת

לְבְנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל־
יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל־
יֵצֵא צָבָא פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה
וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת

אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵי־
יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ־אֶחָד לְבֵית
אֲבֹתָיו הֵיוּ וַיְהִי כֹל פְּקֻדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית
אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כֹּל יֵצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי כֹל הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ־
מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים וְהַלּוֹיִם לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ
בְּתוֹכָם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר אַךְ אֶת־מִטָּה לְוִי
לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשֵׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה הַפְּקֹד אֶת־הַלּוֹיִם עַל מִשְׁכַּן
הַעֲדֹת וְעַל כָּל כֵּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵמָּה
יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל כֵּלָיו וְהֵם יִשְׁבְּתוּהוּ
וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחְזוּ וּבִגְסָע הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ
אֹתוֹ הַלּוֹיִם וּבַחֲגֹת הַמִּשְׁכָּן יִקְיְמוּ אֹתוֹ הַלּוֹיִם

והזר הקרב ימות וזנו בני ישראל איש
 על-מתנהו ואיש על-דגלו לצבאתם: 53 והלוים
 יחנו סביב למשכן העדת ולא-יהיה קצף על-
 עדת בני ישראל ושמרו הלוים את-משמרת
 משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר
 צוה יהוה את-משה בן עשו:

2:1 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 2 איש
 על-דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
 מנגד סביב לאהל-מועד יחנו: 3 והחגים קדמה
 מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
 לבני יהודה נחשון בן-עמינדב: 4 וצבאו
 ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ויש מאות:
 5 והחגים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר
 נתנאל בן-צווער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולון
 ונשיא לבני זבולון אליאב בן-חלון: 8 וצבאו
 ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
 9 כל-הפקדים למחנה יהודה מאת אלף
 ושמנים אלף וששת-אלפים וארבע-מאות
 לצבאתם ראשנה יסעו:

10 דגל

מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני
 ראובן אליצור בן-שדיאור: 11 וצבאו ופקדיו
 ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחגים
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהל
 בן-צורישדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
 אלף ושלש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד
 אליסר בן-רעואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה
 וארבעים אלף ויש מאות וחמשים: 16 כל-
 הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד
 וחמשים אלף וארבע-מאות וחמשים לצבאתם
 ושנים יסעו:

17 ונסע אהל-מועד

מחנה הלוים בתוך המחנה כאשר יחנו בן יסעו
 איש על-ידו לדגליהם:

18 דגל

מחנה אפרים לצבאתם גמה ונשיא לבני
 אפרים אלישמע בן-עמיהוד: 19 וצבאו ופקדיהם
 ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה
 ונשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור:
 21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים:
 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן-גדעני:
 23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף
 וארבע מאות: 24 כל-הפקדים למחנה אפרים
 מאת אלף ושמנת-אלפים ומאה לצבאתם

והזר הקרב ימות וזנו בני ישראל איש
 על מוזנהו ואיש על דגלו לצבאתם והלוים
 יחנו סביב כמושכן העדת ולא יהיה קצף על
 עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
 מושכן העדות ויעשו בני ישראל ככל אשר
 צוה יהוה את משה בן עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש
 על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
 מנגד סביב לאהל מועד יחנו והחגים קדמה
 מזרחה דגל מוזנה יהודה לצבאתם ונשיא
 לבני יהודה נחשון בן עמינדב וצבאו
 ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ויש מאות
 והחגים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר
 נתנאל בן צווער וצבאו ופקדיו ארבעה
 וחמשים אלף וארבע מאות מטה זבולון
 ונשיא לבני זבולון אליאב בן חלון וצבאו
 ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות
 כל הפקדים למוזנה יהודה מאת אלף
 ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
 לצבאתם ראשנה יסעו

מוזנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני
 ראובן אליצור בן שדיאור וצבאו ופקדיו
 ששה וארבעים אלף וחמש מאות והחגים
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהל
 בן צורישדי וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
 אלף ושלש מאות ומטה גד ונשיא לבני גד
 אליסר בן רעואל וצבאו ופקדיהם חמשה
 וארבעים אלף ויש מאות וחמשים כל
 הפקדים למוזנה ראובן מאת אלף ואחד
 וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם
 ושנים יסעו

מוזנה הלוים בתוך המחנה כאשר יחנו בן יסעו
 איש על ידו לדגליהם

מוזנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
 אפרים אלישמע בן עמיהוד וצבאו ופקדיהם
 ארבעים אלף וחמש מאות ועליו מטה מנשה
 ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור
 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים
 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן גדעני
 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף
 וארבע מאות כל הפקדים למוזנה אפרים
 מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם

ושלשים יסעו: 25 דגל מתנה דן צפנה

לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:

26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלה ושבע

מאות: 27 והחגים עליו מטה אשר ונשיא לבני

אשר פגעאל בן-עכרון: 28 וצבאו ופקדיהם

אחד וארבעים אלה וחמש מאות: 29 ומטה

נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן-עינו:

30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלה

וארבע מאות: 31 כל-הפקדים למתנה דן מאת

אלה ושבעה וחמשים אלה ושש מאות

לאחרנה יסעו לדגליהם:

32 אלה פקודי בני-ישראל לבית אבתם כל-פקודי

המתנה לצבאתם שש-מאות אלה ושלשת

אלפים וחמש מאות וחמשים: 33 והלוים לא

התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה

את-משה: 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר-צוה

יהוה את-משה בן-חנני לדגליהם וכן נסעו איש

למשפחתו על-בית אבתיו:

3:1 ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה

את-משה בחר סיני: 2 ואלה שמות בני-אהרן

הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה

שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר-

מלא ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני

יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר

סיני ובנים לא-היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר

על-פני אהרן אביהם:

5 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 6 הקרב את-מטה

לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו

אתו: 7 ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת

כל-העדה לפני אהל מועד לעבד את-עבודת

המשכן: 8 ושמרו את-כל-כלי אהל מועד ואת-

משמרת בני ישראל לעבד את-עבודת המשכן:

9 ונתתה את-הלוים לאהרן ולבניו נתונם

נתונם הטה לו מאת בני ישראל: 10 ואת-אהרן

ואת-בניו תפקד ושמרו את-כהנתם והגד

הקרב יומת:

11 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 12 ואני הנה לקחתי

את-הלוים מתוך בני ישראל תחת כל-בכור

פטור רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: 13 כי לי

כל-בכור ביום הכתי כל-בכור בארץ מצרים

הקדשתי לי כל-בכור בישראל מאדם עד-

בהמה לי יהיו אני יהוה:

ושלשים יסעו דגל מוזנה דן צפנה
לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי
ועבאו ופקדיהם שנים וששים אלה ושבע
מאות והחגים עליו מטה אשר ונשיא לבני
אשר פגעאל בן עכרון ועבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלה וחמש מאות ומטה
נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינו
ועבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלה
וארבע מאות כל הפקדים למוזנה דן מאת
אלה ושבעה וחמשים אלה ושש מאות
לאחרנה יסעו לדגליהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המוזנה לצבאתם שש מאות אלה ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים והלוים לא
התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן חזנו לדגליהם וכן נסעו איש
למשפחתו על בית אבתיו

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה
את משה בחר סיני ואלה שמות בני אהרן
הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה
שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר
מלא ידם לכהן ומות נדב ואביהוא לפני
יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו ושמרו את משמרתו ואת משמרת
כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבודת
המשכן ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת
משמרת בני ישראל לעבד את עבודת המשכן
ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו נתונם
נתונם המה לו מאת בני ישראל ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והגד
הקרב יומת

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי
את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטור רחם מבני ישראל והיו לי הלוים כי לי
כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד
בהמה לי יהיו אני יהוה

14 וידבר יהוה אל־מִלְשָׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר:
 15 פִּקֹּד אֶת־בְּנֵי לֹוֹי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל־
 זָכָר מִבְּנוֹתֵיךָ וּמֵעֵלָה תִּפְקְדֵם: 16 וַיִּפְקֹד אֹתָם
 מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה פֶּאֶשֶׁר צָוָה: 17 וַיְהִי־אֵלֶּה בְּנֵי־
 לֹוִי בְּשֵׁמֹתָם גִּרְשׁוֹן וַיִּקְהַת וּמְרָרִי: 18 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי־גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָי וּשְׁמֵעִי: 19 וּבְנֵי קַהַת
 לְמִשְׁפַּחְתָּם עַמְרָם וַיִּצְהָר חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאֵל: 20 וּבְנֵי
 מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת
 הַלֹוִי לְבֵית אֲבֹתָם: 21 לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבָנִי
 וּמִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֵעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשָׁנִי:
 22 פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּנוֹתֵיךָ וּמֵעֵלָה
 פְּקֻדֵיהֶם שְׁבַעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 23 מִשְׁפַּחַת
 הַגִּרְשָׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחְנּוּ יָמָּה: 24 וַנִּשְׂאֵי בֵית־אָב
 לְגִרְשָׁנִי אֶלְיָסָר בֶּן־לֹאֵל: 25 וּמִשְׁמֵרַת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן
 בְּאֵהָל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהָל מִכֹּסֶהוּ וּמִסֹּד פֶּתַח
 אֵהָל מוֹעֵד: 26 וְקַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְדֵּי פֶתַח הַחֹצֵר
 אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיתְרָיו
 לְכָל עֲבֹדָתוֹ: 27 וְלַקְהַת מִשְׁפַּחַת
 הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֲבֵרָנִי
 וּמִשְׁפַּחַת הָעִזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקְהַתִּי:
 28 בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּנוֹתֵיךָ וּמֵעֵלָה שְׁמֹנֶת
 אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֵרַת הַקֹּדֶשׁ:
 29 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קַהַת יִחְנּוּ עַל יְרֵד הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה:
 30 וַנִּשְׂאֵי בֵית־אָב לְמִשְׁפַּחַת הַקְהַתִּי אֶלְיָצֶפֶן
 בֶּן־עִזִּיאֵל: 31 וּמִשְׁמֵרָתָם הָאָרֹן וְהַשְּׁלֶחֶן וְהַמִּנְרָה
 וְהַמִּזְבֵּחַת וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ בָהֶם
 וְהַמִּסֹּךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ וַנִּשְׂאֵי נְשִׂאֵי הַלֹוִי אֶלְעָזָר
 בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֵרַת הַקֹּדֶשׁ
 כְּמֹרְרֵי מִשְׁפַּחַת הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁפַּחַת הַבוֹשֵׁי
 אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת מֹרְרֵי וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר
 כָּל זָכָר מִבְּנוֹתֵיךָ וּמֵעֵלָה שֵׁשׁ אֲלָפִים
 וּמֵאוֹתִים וַנִּשְׂאֵי בֵית אָב לְמִשְׁפַּחַת מֹרְרֵי
 צוּרִיאֵל בֶּן אֲבִיחַיִל עַל יְרֵד הַמִּשְׁכָּן יִחְנּוּ
 צַפְנָה וּפְקֻדַת מִשְׁמֵרַת בְּנֵי מֹרְרֵי קֹרֵשׁ הַמִּשְׁכָּן
 וּבְרִיזִיו וְעַמְדָיו וְאֲדָנָיו וְכָל־כְּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ
 וְעַמְדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וַיִּתְדֹתֵיהֶם
 וּמוֹיֵתֵיהֶם וְהַזֹּנִים לְפָנָי הַמִּשְׁכָּן קְדֻמָּה לְפָנָי
 אֶהֱל כוּוֹעֵד מִזְרָחָה מוֹשֵׁה וְאֶהֱרֹן וּבְנֵי
 שְׁמֹרֵי מִשְׁמֵרַת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֵרַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹבִית כָּל פְּקֻדֵי הַלֹוִיִּם
 אֲשֶׁר פְּקֹד מוֹשֵׁה וְאֶהֱרֹן עַל פִּי יְהוָה
 לְמִשְׁפַּחַתְּם כָּל זָכָר מִבְּנוֹתֵיךָ וּמֵעֵלָה שְׁנַיִם

וידבר יהוה אל מושה במדבר סיני לאמר
 פקד את בני לוי לבית אבותם למשפחתם כל
 זכר מבן זרע ומעלה תפקדם ויפקד אותם
 מושה על פי יהוה כאשר צוה והיו אלה בני
 לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי ואלה שמות
 בני גרשון למשפחתם נבני ושמועי ובני קהת
 למשפחתם עמרם ויצהר וזברון ועזיאן ובני
 מררי למשפחתם מחלי ומושי ואלה הם משפחת
 הלוי לבית אבותם לגרשון משפחת דהר־בני
 ומשפחת השימעי ואלה הם משפחת הגרשני
 פקדיהם במספר כל זכר מבן זרע ומעלה
 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות משפחת
 הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא אב
 לגרשני אליסר בן־לאל: 25 ומשמרת בני־גרשון
 באהל מועד והאהל מכסהו ומסך פתח
 אהל מועד וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר
 אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
 לכל עבודתו
 העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני
 ומשפחת העזיאלי ואלה הם משפחת הקהתי
 במספר כל זכר מבן זרע ומעלה שימננת
 אלפים ושיש מאות שימורי משמרת הקדש
 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה
 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן
 בן עזיאל ומשמרתם הארון והשלחן והמנרה
 והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם
 והמסך וכל עבודתו ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
 בן אהרן הכהן פקדת שמורי משמרת הקדש
 כמוררי משפחת המזבחי ומשפחת הבושי
 אלה הם משפחת מוררי ופקדיהם במספר
 כל זכר מבן זרע ומעלה שש אלפים
 ומאותים ונשיא בית אב למשפחת מררי
 צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו
 צפנה ופקדת משמרת בני מררי קרש המשכן
 ובריזיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבודתו
 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדותיהם
 ומויתריהם והזונים לפני המשכן קדמה לפני
 אהל מועד מזרחה מושה ואהרן ובני
 שמורי משמרת המקדש למשמרת בני
 ישראל והזר הקרב יובית כל פקודי הלויים
 אשר פקד מושה ואהרן על פי יהוה
 למשפחתם כל זכר מבן זרע ומעלה שנים

ועשירים אלה ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מובן חדש ומועלה ושא את מספר שימתם ונקוזת את הלויים לי אני יהוה תוזת כל בכר בבני ישראל ואת בהמות הלויים תוזת כל בכור בבהמות בני ישראל ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל ויהי כר בכור זכר במספר שימת מובן חדש ומועלה לפקדיהם שנים ועשירים אלה שלשה ושבעים ומאתים

וידבר יהוה אל משה לאמר קוז את הלויים תוזת כל בכור בבני ישראל ואת בהמות הלויים תוזת בהמותם והיו כל הלויים אני יהוה וארת פדווי השלשה והשבעים והמאות הערפים על הלויים מבכור בני ישראל ונקוזת זמזמת זמזמת שקלים לנכונת בשמל הקדש תקוז עשירים גרה השקל ונתתה הכסף לאהרן וננוי פדווי הערפים בהם ויקוז משה את כסה הפדיום מאת הערפים על פדווי הלויים מאת בכור בני ישראל נקוז את הכסף זמזמזמז ויששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש ויתן משה את כסף הפדיום לאהרן ולבניו ער פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא את ראשי בני קהת כותור בני לוי למשפחותם לבית אבתם מובן שלשים שנה ומועלה ועד בן זמזמים שנה כל בא לעבא לעשות מלאכה באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהרן מועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע המזונה והורדו את פרכת המסך וכסו בדה את ארץ העדת ונתנו עליו כסוי עור תזש ופרשו בגד כליכ תכלת מלמעלה ושיכוו בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המזקית ואת קשות הנסך ולזם התמיד עליו יהיה ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תזש ושיכוו את בדיו ולקוזו בגד תכלת וכסו את מזרת המאור ואת זרתיה ואת מלקוזיה ואת מוזתתיה ואת כל כלי שימנה אשר ישרתו לה בהם ונתנו אדתה ואת כל כליה אל מכסה עור תזש ונתנו על המוט ועל מוזוז הזהב יפרשו בגד תכלת

ועשירים אלה: 40 ויאמר יהוה אל-

משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבוך חדש ומועלה ושא את מספר שימתם: 41 ולקוזת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שימת מבוך חדש ומועלה לפקדיהם שנים ועשירים אלה שלשה ושבעים ומאתים:

44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 קוז את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה: 46 ואת פדווי השלשה והשבעים והמאות הערפים על הלויים מבכור בני ישראל: 47 ולקוזת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקוז עשירים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי הערפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדיום מאת הערפים על פדווי הלויים: 50 מאת בכור בני ישראל לקוז את הכסף חמשה ושלשים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויתן משה את כסף הפדיום לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

4:1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחותם לבית אבתם: 3 מבוך שלשים שנה ומועלה ועד בן זמזמים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע המזונה והורדו את פרכת המסך וכסו בדה את ארץ העדת: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד פליל תכלת מלמעלה ושיכוו בדיו: 7 ועלו שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המזקית ואת קשות הנסך ולזם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושיכוו את בדיו: 9 ולקוזו בגד תכלת וכסו את מזרת המאור ואת גרתייה ואת מלקוזיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שימנה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: 11 ועלו מזבז הזהב יפרשו בגד תכלת

וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו:

12 ולקחו את־כל־פלי השרת אשר ישרתו־בם בקדש

ונתנו אל־בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור

תחש ונתנו על־המוט: 13 ודשנו את־המזבח ופרשו

עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את־כל־פליו

אשר ישרתו עליו בהם את־המחמת את־

המזלגת ואת־היעים ואת־המזרקת כל

פלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש

ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן־ובניו לכסת את־

הקדש ואת־כל־פלי הקדש בנסע המחנה ואחרי־

כן יבאו בני־קהת לשאת ולא־יגעו אל־הקדש

ומתו אלה משא בני־קהת באהל מועד:

16 ופקדת אלעזר בן־אהרן הכהן שמו המאור

וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה

פקדת כל־המשכן וכל־אשר־בו בקדש

ובכליו:

17 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 18 אל־

תכריתו את־שכט משפחת הקהתי מתוך

הלוים: 19 ונאתו עשו להם וחייל ולא ימתו בגשתם

את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו

אותם איש איש על־עבדתו ואל־משאו:

20 ולא־יבאו לראות כבלע את־הקדש

ומתו:

21 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 22 נשא את־ראש בני

גרשון גם־הם לבית אבתם למשפחתם: 23 מן־שלישים

שנה ומעלה עד בן־חמשים שנה תפקד אותם כל־

הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:

24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא:

25 ונשאו את־יריעת המשכן ואת־אהל מועד

מכסהו ומכסה התחש אשר־עליו

מלמעלה ואת־מסך פתח אהל מועד: 26 ואת־קלעי

החצר ואת־מסך פתח שער החצר אשר על־

המשכן ועל־המזבח סביב ואת מיתריהם ואת־

כל־פלי עבדתם ואת כל־אשר יעשה להם ועבדו:

27 על־פיל אהרן ובניו תהיה כל־עבדת בני הגרשני

לכל־משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם

במשמרת את כל־משאם: 28 זאת עבדת

משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם

ביד איתמר בן־אהרן הכהן: 29 בני מררי

למשפחתם לבית־אבתם תפקד אתם: 30 מן־

שלישים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה תפקדו

כל־הבא לצבא לעבד את־עבדת אהל מועד:

וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו

וכקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו־בם בקדש

ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור

תחש ונתנו על המוט ודשנו את המזבח ופרשו

עליו בגד ארגמן ונתנו עליו את כל פליו

אשר ישרתו עליו בהם את המזחמת את

המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל

כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש

ושמו בדיו וכלה אהרן ובניו לכסת את

הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי

כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש

ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד

ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמו המאור

וקטרת הסמים ובמנחת התמיד ושמן המשחה

פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש

ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל

תכריתו את שבט משפחת הקהתי מדרך

הלוים וזאת עשו להם וזויו ולא ימתו בגשתם

את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו

אותם איש איש על עבדתו ואל משאו

ולא יבאו לראות כבלע את הקדש

ומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את ראש בני

גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם מן שלישים

שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל

הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד

זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא

ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד

מכסהו ומכסה התחש אשר עליו

מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ואת קלעי

החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על

המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת

כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו

על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני

לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם

במשמרת את כל משאם זאת עבדת

משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם

ביד איתמר בן אהרן הכהן בני מררי

למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם כוכן

שלישים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו

כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד

31 וזאת משמרת משאם לכל־עבדתם באהל מועד קרשׁי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו ועמודי הזוֹצֵר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את כרי משמרת משיאם זאת עבדת משיפוזת בני מורי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשיפוזתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשיפוזתם אלפים שבע מאות וחמשים: 37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל־העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה: 38 ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: 39 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 40 ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל־העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה: 42 ופקודי משפחת בני מרגי למשפחתם לבית אבתם: 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: 45 אלה פקודי משפחת בני מרגי אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה: 46 כל־הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל הבא לעבד לעבדת עבדה ועבדת משיא באהל מועד ויהיו פקדיהם שבעת אלפים ודבש מאות ושלמנים על־פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משיאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: 5:1 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 צו את־בני ישראל וישלחו מִדֶּ־הַמִּחֲנֶה פְּלִצְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טְמֵא לְגַפְשׁ: 3 מִזְכָּר עַד־נִקְבָּה תִשְׁלְחוּ אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה תִשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת־מִחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם: 4 ויעשו־כן בני ישראל וישלחו אותם אל־מחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֵשׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וזאת משמרת משיאם לכל עבדתם באהל מועד קרשׁי המשיכן ובריחיו ועמודיו ואדניו ועמודי הזוֹצֵר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את כרי משמרת משיאם זאת עבדת משיפוזת בני מורי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשיפוזתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשיפוזתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי משיפוזת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד משה בני גרשון למשיפוזתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשיפוזתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי משיפוזת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד משה בני מרגי למשיפוזתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשיפוזתם אלפים ומאתים: אלה פקודי משיפוזת בני מרגי אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד משה בני גרשון למשיפוזתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשיפוזתם שלשת אלפים ומאתים: אלה פקודי משיפוזת בני מרגי אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד משה בני גרשון למשיפוזתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל הבא לעבד לעבדת עבדה ועבדת משיא באהל מועד ויהיו פקדיהם שבעת אלפים ודבש מאות ושלמנים על־פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משיאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל וישלחו מן המזונה כל צרוע וכל זב וכל טמא כלפשי מוזכר עד נקבה תשלחו את מוזוץ למזונה תשלחו וכל יטמאו את מוזניהם אשר אני שכן בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מוזוץ למזונה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל

5 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לאמר: 6 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶזְוֹאֲשָׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל־חַטָּאת
 הָאֵלֶּם לְמַעַל מֵעַל בֵּיתָהּ וְאֲשָׁמָה הַגֹּפֶשׁ הַהוּא:
 7 וְהִתְוֹדוּ אֶת־חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת־
 אֲזָמֹם בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן לְאֲשֶׁר
 אָשָׁם לוֹ: 8 וְאִם־אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהִשִּׁיב הָאֲשָׁם
 אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמוֹשֵׁב לִיהוָה לִפְהֹו מִלְּבַד אֵיל
 הַכִּפְרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בוֹ עָלָיו וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־
 קֹדֶשׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לִפְהֹו לוֹ יִהְיֶה:
 10 וְאִישׁ אֶת־קֹדֶשׁוֹ לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לִפְהֹו
 לוֹ יִהְיֶה:
 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשָּׂא
 אִשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל: 13 וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ
 שֹׁכֶב־תְּוֵרֵעַ וְנִעְלַם מֵעֵינַי אִשְׁשָׁה וְנִסְתַּרְתָּה וְהָיָה
 נְטֻמָּאָה וְעַד אֵין פָּה וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׂה: 14 וְעֵבֶר
 עָלָיו רֹיח־קִנְיָאָה וְקָנְאָה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא נְטֻמָּאָה
 אוֹ־עֵבֶר עָלָיו רֹיח־קִנְיָאָה וְקָנְאָה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָיָה
 לֹא נְטֻמָּאָה: 15 וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
 וְהִבִּיא אֶת־קִרְבָּנָהּ עֲלֶיהָ עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח
 שְׁעָרִים לֹא־יִצַק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לֶבֶנָה
 כִּי־מִנְחַת קִנְיָאָה הִוא מִנְחַת זָכָרוֹן מִזְבַּחַת עֹזֶן:
 16 וְהִקְרִיב אִתָּהּ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְהוָה:
 17 וְלָקַח הַכֹּהֵן מֵיִם קֹדְשִׁים בְּכִל־תְּהָרֵשׁ וּמִן־הַעֲפָר
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּקֶּרֶקַע הַמִּשְׁפָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן
 אֶל־הַמַּיִם: 18 וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה
 וּפְרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֶת
 מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְיָאָה הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן
 יִהְיוּ מֵי הַמֹּרִים הַמֹּאֲרָרִים וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הָאִשָּׁה
 הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־כֹּל שָׁכַב אִישׁ
 אִתָּךְ וְאִם־לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁ הַנָּקִי
 מִמֵּי הַמֹּרִים הַמֹּאֲרָרִים הָאֵלֶּה: 20 וְאֵת כִּי שָׁטִית
 תַּחַת אִישׁ וְכִי נְטֻמָּאת וַיִּתֵּן אִישׁ בֶּרֶךְ אֶת־
 שִׁכְבָּתוֹ מִבְּלַעֲזֵי אִישׁוֹ: 21 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת־
 הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה
 יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַת בְּתוֹךְ עַמּוֹ בְּתַת
 יְהוָה אֶת־יִרְכַבְךָ נְפִלֹת וְאֶת־בִּטְנְךָ צָבָה: 22 וּבָאוּ
 הַמַּיִם הַמֹּאֲרָרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָד לְצַבּוֹת בָּטָן
 וּלְנַפְלֵי יָרֵךְ וְאָמַרְתָּ הָאִשָּׁה אֲמוֹן אֲמוֹן וּבִדְבַר
 אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בִּסְתֵר וּמוֹזָה אֵל מֵי
 הַמֹּרִים וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמֹּרִים
 הַמֹּאֲרָרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֹּאֲרָרִים לְמֹרִים

וידבר יהוה אל מֹשֶׁה לאמר דבר אל בני
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ או אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת
 הָאֵלֶּם לְמַעַל מֵעַל בֵּיתָהּ וְאֲשָׁמָה הַגֹּפֶשׁ הַהוּא
 וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשִּׁיב אֶת
 אֲזָמֹם בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישׁתּוֹ יִסֹּף עָלָיו וְנָתַן לְאֲשֶׁר
 אָשָׁם לוֹ וְאִם־אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהִשִּׁיב הָאֲשָׁם
 אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמוֹשֵׁב לִיהוָה כִּי־הוּא כֹהֵן מִכָּל־
 הַכִּפְרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בוֹ עָלָיו וְכָל־תְּרוּמָה לְכָל־
 קֹדֶשׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ כִּי־הוּא לֹא־
 וְאִישׁ אֶת־קֹדֶשׁוֹ לוֹ יִהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לִכְהֹוֹן
 לוֹ יִהְיֶה

וידבר יהוה אל מֹשֶׁה לאמר דבר אל בני
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשָּׂא
 אִשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ
 שֹׁכֶב־תְּוֵרֵעַ וְנִעְלַם מֵעֵינַי אִשָּׁה וְנִסְתַּרְתָּה וְהָיָה
 נְטֻמָּאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׂה וְעֵבֶר
 עָלָיו רֹיח־קִנְיָאָה וְקָנְאָה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא נְטֻמָּאָה
 אוֹ־עֵבֶר עָלָיו רֹיח־קִנְיָאָה וְקָנְאָה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָיָה
 לֹא נְטֻמָּאָה וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן
 וְהִבִּיא אֶת־קִרְבָּנָהּ עֲלֶיהָ עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח
 שְׁעָרִים לֹא־יִצַק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לֶבֶנָה
 כִּי־מִנְחַת קִנְיָאָה הִוא מִנְחַת זָכָרוֹן מִזְבַּחַת עֹזֶן
 וְהִקְרִיב אִתָּהּ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְהוָה
 וּכְלָקַח הַכֹּהֵן מֵיִם קֹדְשִׁים בְּכִל־תְּהָרֵשׁ וּמִן־הַעֲפָר
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּקֶּרֶקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן
 אֶל־הַמַּיִם וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה
 וּפְרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֶת
 מִנְחַת הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְיָאָה הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן
 יִהְיוּ מֵי הַמֹּרִים הַמֹּאֲרָרִים וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הָאִשָּׁה
 הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־כֹּל שָׁכַב אִישׁ
 אִתָּךְ וְאִם־לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁ הַנָּקִי
 מִמֵּי הַמֹּרִים הַמֹּאֲרָרִים הָאֵלֶּה וְאֵת כִּי שָׁטִית
 תַּחַת אִישׁ וְכִי נְטֻמָּאת וַיִּתֵּן אִישׁ בֶּרֶךְ אֶת־
 שִׁכְבָּתוֹ מִבְּלַעֲזֵי אִישׁוֹ וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת־
 הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה
 יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַת בְּתוֹךְ עַמּוֹ בְּתַת
 יְהוָה אֶת־יִרְכַבְךָ וְנַפְלֹת וְאֵת־בִּטְנְךָ צָבָה וּבָאוּ
 הַמַּיִם הַמֹּאֲרָרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָד בְּצַבּוֹת בָּטָן
 וּלְנַפְלֵי יָרֵךְ וְאָמַרְתָּ הָאִשָּׁה אֲמוֹן אֲמוֹן וּבִדְבַר
 אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בִּסְתֵר וּמוֹזָה אֵל מֵי
 הַמֹּרִים וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמֹּרִים
 הַמֹּאֲרָרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֹּאֲרָרִים לְמֹרִים

25 וּלְקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְיָאֹת
וְהִגִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: 26 וְקִמְצוּ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־
אֲזֵבָרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־
הָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם: 27 וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיִּתְהָה
אִם־נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ
הַמַּיִם הַמְאֻרְרִים לְמַרְיָם וְצִבְתָּהּ בַטֶּנֶה וְנִפְלְהָ
יִרְכָּה וְהִיִּתְהָ הָאִשָּׁה לְאֵלָהּ בְּקָרֵב עִמּוּדָהּ:
28 וְאִם־לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְסִהְרָה הוּא וְנִקְתָּה
וְנִזְרְעָה זָרַע: 29 זֹאת תִּנְרֹת הַקִּנְיָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה
אִשָּׁה תַחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה: 30 אֹ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
תִּעֲבֹר עָלָיו רוּחוֹ קִנְיָאֹה וְקִנְיָ אֶת אִשְׁוֹ־נֹו
וְהַעֲמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָהּ הַכֹּהֵן
אֶת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְנָקָה הָאִישׁ מֵעֵינַי וְהָאִשָּׁה
הַהִוא תִּשָּׂא אֶת עֵוֹנָהּ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אֹו־אִשָּׁה כִּי
יִפְלֹא לְנִדָּר גִּדְרֹו נְזִיר לְהִזִּיר לַיהוָה: 3 מִיָּמִינוֹ וְשִׁכְרֹו
נְזִיר תִּקְמָצוּ יָמָיו וְתִקְמָצוּ שָׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשִׂים לֹא
יֹאכְלוּ: 4 כָּל יָמָיו נִזְרוּ מִכָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְנוֹ
הַיָּיִן מִחֲרָצִים וְעַד־זֶגֶג לֹא יֹאכְלוּ: 5 כָּל־יָמָיו גִּדְרֹו
נִזְרוּ תִעַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד מִלְּאֵת
הַיָּמִם אֲשֶׁר־יִזְיֹר לַיהוָה קִדְשׁ יִהְיֶה גִדְלֹו פָּרַע
שֹׁעַר רֹאשׁוֹ: 6 כָּל־יָמָיו הַיָּזִירוּ לַיהוָה עַל־גִּפְשׁוֹ מֵת
לֹא יָבֹא: 7 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחָיו וּלְאָחָתוֹ לֹא־
יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי גִדְרֹו אֶלְהִיו עַל־רֹאשׁוֹ:
8 כָּל יָמָיו נִזְרוּ קִדְשׁ הוּא לַיהוָה: 9 וְכִי־קָמוּת
מֵת עָלָיו בְּפִתְעַ פְּתָאֵם וְטָמֵא רֹאשׁוֹ נִזְרוּ
וְגִלְחֹו רֹאשׁוֹ בַיּוֹם שִׁהְרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחֲנוּ:
10 וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי תָרִים אֹו שְׁנֵי בָּנֵי יוֹגָה
אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 11 וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן
אֶחָד לַחֲטָאֹת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפָּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר
חֲטָא עַל־הַגִּפְשׁוֹ וְקִדְשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא:
12 וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת־יָמָיו נִזְרוּ וְהִבִּיא כָּבֶשׂ בְּו־שְׁנֵתוֹ
לְאֲשָׁם וְהִיָּמִם הִרְאֲשָׁנִים יִפְלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוּ:
13 וְזֹאת תִּנְרֹת הַנְּזִיר בַּיּוֹם מְלֹאֵת יָמָיו נִזְרוּ יָבִיא
אֹתוֹ אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 14 וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה כָּבֶשׂ בְּו־שְׁנֵתוֹ תָמִים אֶחָד לְעֹלָה
וְכִבְשֵׂה אֶחָת בַּת־שְׁנֵתָהּ תָמִימָה לַחֲטָאֹת וְאֶיל־
אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים: 15 וְסֵל מִצּוֹת סֵלֶת חִלָּת
בְּלוּלָת בִּשְׂמֹן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשִּׁזְזִים בְּשִׁמּוֹן

וּלְקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְיָאֹת
וְהִגִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ
אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְקִמְצוּ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת־
אֲזֵבָרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־
הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם וְהִשְׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהִיִּתְהָה
אִם נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ
הַמַּיִם הַמְאֻרְרִים לְמַרְיָם וְצִבְתָּהּ בַטֶּנֶה וְנִפְלְהָ
יִרְכָּה וְהִיִּתְהָ הָאִשָּׁה לְאֵלָהּ בְּקָרֵב עִמּוּדָהּ
וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְסִהְרָה הוּא וְנִקְתָּה
וְנִזְרְעָה זָרַע זֹאת תִּנְרֹת הַקִּנְיָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה
אִשָּׁה תַחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה אִו אִישׁ אֲשֶׁר
תִּעֲבֹר עָלָיו רוּחוֹ קִנְיָאֹה וְקִנְיָ אֶת אִשְׁוֹ־נֹו
וְהַעֲמִיד אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָהּ הַכֹּהֵן
אֶת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְנָקָה הָאִישׁ מֵעֵינַי וְהָאִשָּׁה
הַהִוא תִּשָּׂא אֶת עֵוֹנָהּ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אֹו אִשָּׁה כִּי
יִפְלֹא לְנִדָּר נְזִיר לְהִזִּיר לַיהוָה מִיָּמִינוֹ וְשִׁכְרֹו
נְזִיר חֲמִיץ יָיִן וְחִמְצוֹ שִׁכְרֹו לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת
עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשִׂים לֹא
יֹאכְלוּ כָּל יָמָיו נִזְרוּ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְנוֹ
הַיָּיִן מִחֲרָצִים וְעַד זֶגֶג לֹא יֹאכְלוּ כָּל יָמָיו גִּדְרֹו
נִזְרוּ תִעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מִלְּאֵת
הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזְיֹר לַיהוָה קִדְשׁ יִהְיֶה גִדְלֹו עַד לְפָרַע
שֹׁעַר רֹאשׁוֹ כָּל יָמָיו הַיָּזִירוּ לַיהוָה עַל גִּפְשׁוֹ מֵת
לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וּלְאָחָיו וּלְאָחָתוֹ לֹא
יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי נִזְרוּ אֶלְהִיו עַל רֹאשׁוֹ
כָּל יָמָיו נִזְרוּ קִדְשׁ הוּא לַיהוָה וְכִי יִמְוֹדֵת
מֵת עָלָיו בְּפִתְעַ פְּתָאֵם וְטָמֵא רֹאשׁוֹ נִזְרוּ
וְגִלְחוּ רֹאשׁוֹ בַיּוֹם שִׁהְרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי דָרִים אֹו שְׁנֵי בָּנֵי יוֹגָה
אֶל הַכֹּהֵן אֶל פְּתוֹז אֹהֶל מוֹעֵד וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן
אֶחָד לַחֲטָאֹת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפָּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר
חֲטָא עַל הַגִּפְשׁוֹ וְקִדְשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת יָמָיו נִזְרוּ וְהִבִּיא כָּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ
לְאֲשָׁם וְהַיָּמִם הִרְאֲשָׁנִים יִפְלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוּ
וְזֹאת תִּנְרֹת הַנְּזִיר בַּיּוֹם מִלְּאֵת יָמָיו נִזְרוּ יָבִיא
אֹתוֹ אֶל פְּתוֹז אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה כָּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד לְעֹלָה
וְכִבְשֵׂה אֶחָת בַּת שְׁנָתָהּ תָמִימָה לַחֲטָאֹת וְאֶיל
אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים וְסֵל מִצּוֹת סֵלֶת חִלָּת
בְּלוּלָת בִּשְׂמֹן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשִּׁזְזִים בְּשִׁמּוֹן

וּמִנְחֹתָם וּנְסֻכֵיהֶם: 16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
 וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאתוֹ וְאֶת־עֹלֹתוֹ: 17 וְאֶת־הָאֵילָן
 יַעֲשֵׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֵל הַמִּצֹּת
 וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נְסֻכּוֹ: 18 וּגְלַח
 הַנְּזִיר פָּתַח אֶהַל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נְזָרוֹ וּלְקַח
 אֶת־שַׁעַר רֹאשׁ נְזָרוֹ וְנָמַל עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־
 תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים: 19 וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזֶּרַע
 בְּשֵׁלֶה מִן־הָאֵילָן וְחֵלֶת מִצֶּה אֶחָת מִן־הַפֶּל
 וּרְקִיק מִצֶּה אֶחָד וְנָמַל עַל־כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחַר
 הַתְּגַלְתּוֹ אֶת־נְזָרוֹ: 20 וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל תְּנוּהַ תְּנוּפָה
 וְעַל שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנְּזִיר יָיִן:
 21 זֹאת תִּנְתֶּן הַנְּזִיר אֲשֶׁר יָדָר קִרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־
 נְזָרוֹ מִלֶּבֶד אֲשֶׁר־תִּשְׂיֵג יָדוֹ כַּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר
 יָדָר בֵּן יַעֲשֵׂה עַל תּוֹרַת נְזָרוֹ
 וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אָמֹר לָהֶם: 24 יְבָרְכֵךָ יְהוָה
 וַיִּשְׁמְרֵךָ: 25 יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּחַנְּךָ: 26 יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂם
 לְךָ שְׁלוֹם: 27 וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: 7:1 וַיְהִי
 בַיּוֹם כָּלוּת מוֹשֶׁה לְהַקִּיב אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיְבוֹשִׁיז
 אֹתוֹ וַיִּקְדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֵת כָּל כְּכֹוֹ וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֵת כָּל כְּכֹוֹ וַיְמוֹשְׁחֵם וַיִּקְדֵּשׁ אֹתָם וַיִּקְרִיבוּ
 נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם הֵם נְשִׂאֵי
 הַמִּטָּת הֵם הַעֲמֻדִים עַל הַתְּקָדִים וַיָּבִיאוּ אֶת
 קִרְבָּנָם כַּפְּנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת עֵב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר
 בָּקָר עֶגְלֹת עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשִׁוּר
 כֶּאֱזֹד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי דְהַמִּשְׁכָּן
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵאמֹר קִזַּז מֵאֲדָתָם
 וְהָיוּ לְעֶבֶד אֶת עֲבַדַּת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּתָה
 אוֹתָם אֶל הַכֹּוִים אִישׁ כַּפֵּי עֲבַדְתּוֹ וַיִּקְדֹּד
 מוֹשֶׁה אֶת הָעֶגְלֹת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל
 הַכֹּוִים אֶת שְׁנֵי הָעֶגְלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כַּפֵּי עֲבַדְתָּם וְאֶת
 אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן
 לְבְנֵי מֹרְרִי כַּפֵּי עֲבַדְתָּם בְּיַד אִיתְמָר בִּן
 אֹהֲרֹן הַכֹּהֵן וְלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבַדַּת
 הַקֹּדֶשׁ עִלְהֵם בְּכַתֵּף יִשָּׂאוּ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
 אֶת זִזְנֹכַת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁיִז אֲדָכּוּ
 וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קִרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ

וּמִנְחֹתָם וּנְסֻכֵיהֶם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
 וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתוֹ וְאֶת עֹלֹתוֹ וְאֶת הָאֵילָן
 יַעֲשֵׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֵל הַמִּצֹּת
 וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נְסֻכּוֹ וּגְלַח
 הַנְּזִיר פָּתַח אֶהַל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נְזָרוֹ וּלְקַח
 אֶת־שַׁעַר רֹאשׁ נְזָרוֹ וְנָמַל עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־
 תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזֶּרַע
 בְּשֵׁלֶה מִן־הָאֵילָן וְחֵלֶת מִצֶּה אֶחָת מִן־הַפֶּל
 וּרְקִיק מִצֶּה אֶחָד וְנָמַל עַל־כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחַר
 הַתְּגַלְתּוֹ אֶת־נְזָרוֹ וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל זִזְנֵי הַתְּנוּפָה
 וְעַל שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנְּזִיר יָיִן
 זֹאת תִּנְתֶּן הַנְּזִיר אֲשֶׁר יָדָר קִרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־
 נְזָרוֹ מִלֶּבֶד אֲשֶׁר תִּשְׂיֵג יָדוֹ כַּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר
 יָדָר בֵּן יַעֲשֵׂה עַל תּוֹרַת נְזָרוֹ
 וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵאמֹר אֵל אֹהֲרֹן
 וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אָמֹר לָהֶם יְבָרְכֵךָ יְהוָה
 וַיִּשְׁמְרֵךָ יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּחַנְּךָ יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂם
 לְךָ שְׁלוֹם וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם וַיְהִי
 בַיּוֹם כָּלוּת מוֹשֶׁה לְהַקִּיב אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיְבוֹשִׁיז
 אֹתוֹ וַיִּקְדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֵת כָּל כְּכֹוֹ וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֵת כָּל כְּכֹוֹ וַיְמוֹשְׁחֵם וַיִּקְדֵּשׁ אֹתָם וַיִּקְרִיבוּ
 נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם הֵם נְשִׂאֵי
 הַמִּטָּת הֵם הַעֲמֻדִים עַל הַתְּקָדִים וַיָּבִיאוּ אֶת
 קִרְבָּנָם כַּפְּנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת עֵב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר
 בָּקָר עֶגְלֹת עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשִׁוּר
 כֶּאֱזֹד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי דְהַמִּשְׁכָּן
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵאמֹר קִזַּז מֵאֲדָתָם
 וְהָיוּ לְעֶבֶד אֶת עֲבַדַּת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּתָה
 אוֹתָם אֶל הַכֹּוִים אִישׁ כַּפֵּי עֲבַדְתּוֹ וַיִּקְדֹּד
 מוֹשֶׁה אֶת הָעֶגְלֹת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל
 הַכֹּוִים אֶת שְׁנֵי הָעֶגְלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כַּפֵּי עֲבַדְתָּם וְאֶת
 אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן
 לְבְנֵי מֹרְרִי כַּפֵּי עֲבַדְתָּם בְּיַד אִיתְמָר בִּן
 אֹהֲרֹן הַכֹּהֵן וְלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבַדַּת
 הַקֹּדֶשׁ עִלְהֵם בְּכַתֵּף יִשָּׂאוּ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
 אֶת זִזְנֹכַת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁיִז אֲדָכּוּ
 וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קִרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
 נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנוּכַת
 הַמִּזְבֵּחַ: 12 וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נֹחַשׁוֹן בֶּן עֲמִינַדָב כְּמוֹטֵה
 יְהוּדָה וְקָרְבָנוֹ קֶעֶרֶת כֶּסֶף אֹחֶת שִׁלְשִׁים וּמֵאָה
 מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם מִכֹּל אִיִּם סִכַּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לַמְנוּחָה כֶּף אֹחֶת עִשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קֶטֶרֶת
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אִיִּל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
 שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: 16 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 17 וּלְזָבַח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָנוֹ נֹחַשׁוֹן
 בֶּן עֲמִינַדָב
 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְּרִיב וַתִּנְאָל בֶּן צִוְעָר נְשִׂיא
 יִשָּׁשְׁכָר: 19 הַקְּרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף
 אֹחֶת שִׁלְשִׁים וּמֵאָה מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד
 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם
 מִכֹּל אִיִּם סִכַּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמְנוּחָה: כֶּף
 אֹחֶת עִשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קֶטֶרֶת פֶּר אֶחָד
 בֶּן בָּקָר אִיִּל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה
 שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָנוֹ וַתִּנְאָל בֶּן
 צִוְעָר
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֶל־יֵאָב
 בֶּן זִחֹן קָרְבָנוֹ קֶעֶרֶת כֶּסֶף אֹחֶת שִׁלְשִׁים
 וּמֵאָה מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם מִכֹּל אִיִּם סִכַּת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמְנוּחָה כֶּף אֹחֶת עִשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאָה קֶטֶרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אִיִּל אֶחָד
 כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה שְׁעִיר עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָנוֹ אֶל־אֲבִיבֵן
 הַלֵּן
 בַּיּוֹם הָרִבִּיעִי נְשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־יִצְוָר בֶּן
 שִׁדְיָאוּר קָרְבָנוֹ קֶעֶרֶת כֶּסֶף אֹחֶת שִׁלְשִׁים
 וּמֵאָה מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם מִכֹּל אִיִּם סִכַּת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמְנוּחָה כֶּף אֹחֶת עִשְׂרֵה זָהָב
 מִלֵּאָה קֶטֶרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אִיִּל אֶחָד כֶּבֶשׂ
 אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת

11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
 נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנוּכַת
 הַמִּזְבֵּחַ: 12 וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נֹחַשׁוֹן בֶּן עֲמִינַדָב לְמִטָּה
 יְהוּדָה: 13 וְקָרְבָנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אֹחֶת שִׁלְשִׁים וּמֵאָה
 מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם מִלֵּאִים סִכַּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לַמְנוּחָה: 14 כֶּף אֹחֶת עִשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קֶטֶרֶת:
 15 פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
 שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: 16 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 17 וּלְזָבַח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָנוֹ נֹחַשׁוֹן
 בֶּן־עֲמִינַדָב:
 18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְּרִיב וַתִּנְאָל בֶּן־צִוְעָר נְשִׂיא
 יִשָּׁשְׁכָר: 19 הַקְּרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף
 אֹחֶת שִׁלְשִׁים וּמֵאָה מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד
 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם
 מִלֵּאִים סִכַּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמְנוּחָה: 20 כֶּף
 אֹחֶת עִשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קֶטֶרֶת: 21 פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה:
 22 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 23 וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָנוֹ וַתִּנְאָל בֶּן־
 צִוְעָר:
 24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֶל־יֵאָב
 בֶּן־זִחֹן: 25 קָרְבָנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אֹחֶת שִׁלְשִׁים
 וּמֵאָה מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם מִלֵּאִים סִכַּת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמְנוּחָה: 26 כֶּף אֹחֶת עִשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאָה קֶטֶרֶת: 27 פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד
 כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: 28 שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת: 29 וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָנוֹ אֶל־יֵאָב בֶּן־
 הַלֵּן:
 30 בַּיּוֹם הָרִבִּיעִי נְשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־יִצְוָר בֶּן־
 שִׁדְיָאוּר: 31 קָרְבָנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אֹחֶת שִׁלְשִׁים
 וּמֵאָה מוֹשֶׁקֶתָה מוֹזֶרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁנִיהֶם מִלֵּאִים סִכַּת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמְנוּחָה: 32 כֶּף אֹחֶת עִשְׂרֵה זָהָב
 מִלֵּאָה קֶטֶרֶת: 33 פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
 אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: 34 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:

35 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים
תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי-שָׁגָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּנוֹ אֱלִיצוֹר
בֶּן-שִׁדְיָאוֹר:

36 בַּיּוֹם הַחֲמוֹשִׁי נָשִׂיא לְבָנִי שְׂמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל
בֶּן-צֹרִישְׁדִי: 37 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד לְכֶסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 38 כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת: 39 פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶתָּד
כְּבֶשֶׂת-אֶתָּד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 40 שְׁעִיר-עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת: 41 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי-
שָׁגָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּנוֹ שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-
צֹרִישְׁדִי:

42 בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבָנִי גֵד אֶלְיָסָף בֶּן-דְּעוּאֵל:
43 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד לְכֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 44 כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: 45 פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבֶשֶׂת-אֶתָּד
בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 46 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
47 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי-שָׁגָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּנוֹ
אֶלְיָסָף בֶּן-דְּעוּאֵל:

48 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנִי אֶפְרַיִם אֱלִישַׁמֶּע בֶּן-
עֲמִיהוּד: 49 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד לְכֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 50 כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: 51 פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבֶשֶׂת-
אֶתָּד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 52 שְׁעִיר-עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת: 53 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים
בְּגִי-שָׁגָה זֶה קָרְבָּנוֹ אֱלִישַׁמֶּע בֶּן-
עֲמִיהוּד:

54 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנִי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן-
פְּדֵה-צֹר: 55 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד לְכֶסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 56 כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת: 57 פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבֶשֶׂת-
אֶתָּד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 58 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:

וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים
תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי שָׁגָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּנוֹ אֱלִיצוֹר
בֶּן שִׁדְיָאוֹר

בַּיּוֹם הַחֲמוֹשִׁי נָשִׂיא לְבָנִי שְׂמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל
בֶּן צֹרִישְׁדִי קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד
כְּבֶשֶׂת אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי
שָׁגָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּנוֹ שְׁלֹמִיאֵל בֶּן
צֹרִישְׁדִי

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבָנִי גֵד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׂת אֶחָד
בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת
וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי שָׁגָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּנוֹ
אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנִי אֶפְרַיִם אֱלִישַׁמֶּע בֶּן
עֲמִיהוּד קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׂת
אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים
בְּגִי שָׁגָה זֶה קָרְבָּנוֹ אֱלִישַׁמֶּע בֶּן
עֲמִיהוּד

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנִי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן
פְּדֵה צֹר קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׂת
אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת

59 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה
קָרְבָּן גְּמִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר:
60 בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי לִבְנֵי בְּנִימֹן אֲבִירֹן בֶּן־
גֹּדְעָנִי: 61 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 62 כָּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: 63 פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבִשְׂאֶתָּד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 64 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
65 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה
קָרְבָּן אֲבִירֹן בֶּן־גֹּדְעָנִי:
66 בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי גֹן אַחִיעֶזֶר בֶּן־
עֲמִישַׁדָּי: 67 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 68 כָּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: 69 פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל
אֶתָּד כְּבִשְׂאֶתָּד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 70 שְׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 71 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים
בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּן אַחִיעֶזֶר בֶּן־
עֲמִישַׁדָּי:
72 בַּיּוֹם עֲשֻׁתִּי עֲשֹׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֵׁר
פִּגְעִיאֵל בֶּן־עֶכְרֹן: 73 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 74 כָּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: 75 פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
אֵיל אֶתָּד כְּבִשְׂאֶתָּד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: 76 שְׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 77 וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים
בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּן פִּגְעִיאֵל בֶּן־
עֶכְרֹן:
78 בַּיּוֹם שְׁנַיִם עֲשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע
בֶּן־עֵינָן: 79 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבִשְׂ-
אֶתָּד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת

וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה
קָרְבָּן גְּמִיאֵל בֶּן פְּדָהצֹר
בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בְּנִימֹן אֲבִירֹן בֶּן
גֹּדְעָנִי קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבִשְׂ אֶתָּד
בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת
וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה
קָרְבָּן אֲבִירֹן בֶּן גֹּדְעָנִי
בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן
עֲמִישַׁדָּי קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל
אֶתָּד כְּבִשְׂ אֶתָּד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים
בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּן אַחִיעֶזֶר בֶּן
עֲמִישַׁדָּי
בַּיּוֹם עֲשֻׁתִּי עֲשֹׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֵׁר
פִּגְעִיאֵל בֶּן עֶכְרֹן קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר
אֵיל אֶתָּד כְּבִשְׂ אֶתָּד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּלְזַבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה עֲתָדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים
בְּגִי'שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה קָרְבָּן פִּגְעִיאֵל בֶּן
עֶכְרֹן
בַּיּוֹם שְׁנַיִם עֲשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אַחִירַע
בֶּן עֵינָן קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה כָּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶתָּד כְּבִשְׂ
אֶתָּד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת

83 וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
 עֲתִדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה
 קָרְבָן אֲחִירָע בְּיָדֶיךָ:

84 זֹאתוּ תִּגְבַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת
 וְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קִעְרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂרָה
 מִזְרָקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים
 עָשָׂרָה: 85 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף
 וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים
 וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: 86 כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־
 עָשָׂרָה מֵלֵאֵת קִטְרֶת עָשָׂרָה עָשָׂרָה הַכֶּפֶר
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשִׂירִים וּמֵאָה:

87 כָּל־הַבְּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֲשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־
 עֲשָׂר כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם
 וְשִׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשָׂר לַחֲטָאת: 88 וְכֹל בְּקָרוֹ
 זָבַח הַשְּׁלָמִים עֲשִׂירִים וְאַרְבַּעָה פָּרִים אֵילִם
 שְׁשִׁים עֲתִדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים
 זֹאת תִּגְבַּת הַמִּזְבֵּחַ אֶתְרֵי הַמִּשָּׁח אֹתוֹ:

89 וּבָבֹא מִלְּשָׁה אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ
 וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
 אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכַּרְבִּיבִים וַיִּדְבֹר
 אֱלֹוֹ:

8:1 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־אֱהֵרֹן
 וְאֶמְרָתָ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת־הַנִּרְתָּ אֶל־מוֹלֵךְ
 פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאָרֶוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: 3 וַיַּעַשׂ כֹּן אֱהֵרֹן
 אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמִּנְוָה הִעָלָה נִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 4 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקִּשָּׁה זָהָב
 עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרֻחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה
 אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן עָשָׂה אֶת־
 הַמִּנְוָה:

5 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 6 קַח אֶת־הַלְוִיִּם
 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: 7 וְכַהֲתַעֲשֶׂה
 לָהֶם לְטַהָרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי טָטֵאת וְהִעֲבִירוּ
 תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ:
 8 וְלָקַחוּ פָר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 וּפְר־שְׁנֵי בְנֵי־בָקָר תִּקַּח לַחֲטָאת: 9 וְהִקְרַבְתָּ
 אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ
 אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
 לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְכוּ בְּגֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
 הַלְוִיִּם: 11 וְהִנִּיף אֱהֵרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֹבֵד
 אֶת־עֲבַדַּת יְהוָה: 12 וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת

וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תִּמְשָׁה
 עֲתִדִים תִּמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּגֵי שָׁנָה תִּמְשָׁה זֶה
 קָרְבָן אֲחִירָע בֶּן עֵינָן
 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת
 וְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קִעְרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂרָה
 בִּזְרָקֵי כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים
 עָשָׂרָה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף
 וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים
 וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים
 עָשָׂרָה מֵלֵאֵת הַקְּטֹרֶת עֲשִׂרָה עֲשִׂרָה דֶּה־כֶּפֶר
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשִׂירִים וּמֵאָה
 כָּל הַבְּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֲשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם
 עֲשָׂר כְּבָשִׂים בְּגֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם
 וְשִׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשָׂר לַחֲטָאת וְכֹל בְּקָר־
 זָבַח הַשְּׁלָמִים עֲשִׂירִים וְאַרְבַּעָה פָּרִים אֵילִם
 שְׁשִׁים עֲתִדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׂים בְּגֵי שָׁנָה שְׁשִׁים
 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אֲחִירֵי הַמִּשָּׁח אֹתוֹ
 וּבָבֹא מִלְּשָׁה אֶל אֱהֵל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ
 וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
 אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכַּרְבִּיבִים וַיִּדְבֹר
 אֱלֹוֹ
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל אֱהֵרֹן
 וְאֶמְרָתָ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת הַנִּרְתָּ אֶל מוֹלֵךְ
 פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאָרֶוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת וַיַּעַשׂ כֹּן אֱהֵרֹן
 אֶל מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמִּנְוָה הִעָלָה נִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקִּשָּׁה זָהָב
 עַד יִרְכָּה עַד פְּרֻחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה
 אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֹּן עָשָׂה אֶת
 הַמִּנְוָה
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח אֶת הַלְוִיִּם
 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְכַהֲתַעֲשֶׂה
 לָהֶם לְטַהָרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ
 תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ
 וְלָקַחוּ פָר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 וּפְר־שְׁנֵי בְנֵי בָקָר תִּקַּח לַחֲטָאת וְהִקְרַבְתָּ
 אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ
 אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם
 לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְכוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל
 הַלְוִיִּם וְהִנִּיף אֱהֵרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֹבְדֵי
 אֶת עֲבַדַּת יְהוָה וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם
 עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת הָאֶחָד חֲטָאת

ואת האוזר עלה ליהוה לכפר על הלויים
 והעמיד את הלויים לפני אהרן ולפני בניו
 והנפת אתם תנופה ליהוה והבדלת את
 הלויים מתוך בני ישראל והיו ללויים ואזרו
 כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד
 וטהרת אתם והנפת אתם תנופה כי נתנים
 נתנים הבוה לוי מתוך בני ישראל תחת פטרת
 כל רזם בכור כל מבני ישראל לקוחתי אתם לוי
 כי כל בכור מבני ישראל בארם ובבהמה
 ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
 אתם לוי ואקח את הלויים תחת כל בכור מבני
 ישראל ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו
 מתוך בני ישראל לעבד את עבדתי בני
 ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
 ולא יהיה בבני ישראל זקם בגשית בני ישראל
 אל הקדש ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
 ישראל כלויים ככל אשר צוה יהוה אלה
 משה כלויים כן עשו להם בני ישראל
 ויהיו הלויים ויכבסו בגדיהם וינה אהרן
 אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
 לטהרתם ואזרו כן באו הלויים לעבד את
 עבדתי באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
 כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן
 עשו להם וידבר יהוה אל
 משה לאמר זאת אשר כלויים מבין חבושי
 ועשרים שנה ומועלה יבוא לעבד עבדתי
 אהל מועד ומבין חבושים שנה ישוב מצבא
 העבדה ולא יעבד עוד ושירת את אחיו באהל
 מועד לשכור משימרת ועבדה לא יעבד ככה
 העשה כלויים במשימרתם
 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנת
 השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש ראשון
 לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו
 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
 תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל משפטי
 תעשו אותו וידבר משה אל בני ישראל לעשות
 הפסח ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
 עשר יום בחדש בין הערבים במדבר סיני
 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
 ישראל והיו אנשים אשר היו טמאים לנפש
 אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא
 ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

ואת האוזר עלה ליהוה לכפר על הלויים:
 13 והעמיד את הלויים לפני אהרן ולפני בניו
 והנפת אתם תנופה ליהוה: 14 והבדלת את
 הלויים מתוך בני ישראל והיו ללויים: 15 ואזרו
 כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד
 וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: 16 כי נתנים
 נתנים הבוה לוי מתוך בני ישראל תחת פטרת
 כל רזם בכור כל מבני ישראל לקוחתי אתם לוי:
 17 כי כל בכור מבני ישראל בארם ובבהמה
 ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
 אתם לוי: 18 ואקח את הלויים תחת כל בכור מבני
 ישראל: 19 ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו
 מתוך בני ישראל לעבד את עבדתי בני
 ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
 ולא יהיה בבני ישראל זקם בגשית בני ישראל
 אל הקדש: 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני
 ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את
 משה ללויים כן עשו להם בני ישראל:
 21 ויהיו הלויים ויכבסו בגדיהם וינה אהרן
 אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
 לטהרתם: 22 ואזרו כן באו הלויים לעבד את
 עבדתי באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
 כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן
 עשו להם: 23 וידבר יהוה אל
 משה לאמר: 24 זאת אשר ללויים מבין חבושי
 ועשרים שנה ומועלה יבוא לעבד עבדתי
 אהל מועד: 25 ומבין חבושים שנה ישוב מצבא
 העבדה ולא יעבד עוד: 26 ושירת את אחיו באהל
 מועד לשכור משימרת ועבדה לא יעבד ככה
 תעשה ללויים במשימרתם:
 9:1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
 השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש ראשון
 לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו:
 3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
 תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל משפטי
 תעשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשות
 הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
 עשר יום בחדש בין הערבים במדבר סיני
 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
 ישראל: 6 והיו אנשים אשר היו טמאים לנפש
 אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא
 ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:

7 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵלֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרָע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־
קֶרְבֵּן יְהוָה בְּמַעְדּוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 8 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מִה־יְצִיגָה יְהוָה
לְכֶם:

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טְמֵאָו לְנֶפֶשׁ
אוֹ בְדַרְךָ רְחֵקָה לְכֶם אוֹ לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשֵׂה
פֶסַח לַיהוָה: 11 בַּהֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
יוֹם בֵּין הָעֲרָבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים
יֹאכְלֵהוּ: 12 לֹא־יִשְׁאַירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַעֲצֹם
לֹא יִשְׁבְּרוּ־בּוֹ כְּכֹל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:

13 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טְהוֹר וּבְדַרְךָ לֹא־יִהְיֶה
וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמִּיּוֹ כִּי קֶרְבֵּן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעְדּוֹ
חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא וְכִי־יִגְוֹר אֶתְכֶם גֵּר
וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
כֵּן יַעֲשֵׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לְכֶם וְלַגֵּר וְלֹא־יִנְרַח
הָאָרֶץ: 15 וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן

כַּסֵּה הָעֲנַן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֶהֱל הַעֲדַת וּבַעֲרָב
יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר:

16 כֵּן יִהְיֶה תְּמִיד הָעֲנַן יִכַסֵּנוּ וּמִרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה:
17 וּלְפִי הַעֲלֹת הָעֲנַן מֵעַל הָאֶהֱל וְאֶחָרֵי כֵּן

יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכּוּ־שָׁם
הָעֲנַן וְשָׁם יִחַנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 18 עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יִחַנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
יִשְׁכּוּ הָעֲנַן עַל־הַמִּשְׁכָּן יִחַנוּ: 19 וּבַהֲאָרִיךְ הָעֲנַן

עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ: 20 וְאִשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה
הָעֲנַן יָמִים מְסַפֵּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה
יִחַנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ: 21 וְאִשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנַן

מַעֲרָב עַד־בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֲנַן בְּבֹקֶר וְנִסְעוּ אוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֲנַן וְנִסְעוּ: 22 אוֹ־יָמִים אוֹ־
חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים כְּהֲאָרִיךְ הָעֲנַן עַל־הַמִּשְׁכָּן
לִשְׁכּוֹן עִלָּיו יִחַנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲלֹתוֹ
יִסְעוּ: 23 עַל־פִּי יְהוָה יִחַנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ עַל־פִּי יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה:

10:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 עֲשֵׂה לָךְ שִׁתִּי
חֲצוּצֹת כְּסָף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ
לְמִקְרָא הַעֲדָה וּלְמִסַּע אֶת־הַמִּזְבֵּחַ: 3 וְתִקְעוּ בָהֶן
וּנְעַדּוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֲדָה אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרָע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־
קֶרְבֵּן יְהוָה בְּמַעְדּוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מִה־יְצִיגָה יְהוָה
לְכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טְמֵאָו לְנֶפֶשׁ
אוֹ בְדַרְךָ רְחֵקָה לְכֶם אוֹ לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשֵׂה
פֶסַח לַיהוָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר
יוֹם בֵּין הָעֲרָבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מִצּוֹת וּמִרְרִים
יֹאכְלֵהוּ לֹא יִשְׁבְּרוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַעֲצֹם
לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכֹל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טְהוֹר וּבְדַרְךָ לֹא־יִהְיֶה
וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמִּיּוֹ כִּי קֶרְבֵּן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעְדּוֹ
חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא וְכִי יִגְוֹר אֶתְכֶם גֵּר
וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
כֵּן יַעֲשֵׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לְכֶם וְלַגֵּר וְלֹא־יִנְרַח
הָאָרֶץ

וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן
כַּסֵּה הָעֲנַן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאֶהֱל הַעֲדַת וּבַעֲרָב
יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאֵה אֵשׁ עַד בֹּקֶר
כֵּן יִהְיֶה תְּמִיד הָעֲנַן יִכַסֵּנוּ וּמִרְאֵה אֵשׁ לַיְלָה
וּלְפִי הַעֲלֹת הָעֲנַן מֵעַל הָאֶהֱל וְאֶחָרֵי כֵּן
יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכּוּ שָׁם
הָעֲנַן שָׁם יִחַנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי יְהוָה יִחַנוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר
יִשְׁכּוּ הָעֲנַן עַל הַמִּשְׁכָּן יִחַנוּ וּבַהֲאָרִיךְ הָעֲנַן
עַל הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ וְאִשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה
הָעֲנַן יָמִים מְסַפֵּר עַל הַמִּשְׁכָּן עַל פִּי יְהוָה
יִחַנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ וְאִשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנַן
מֵעֵרֶב עַד בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֲנַן בְּבֹקֶר וְנִסְעוּ אוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֲנַן וְנִסְעוּ אוֹ יָמִים אוֹ
חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים כְּהֲאָרִיךְ הָעֲנַן עַל הַמִּשְׁכָּן
כִּשְׁכּוֹן עִלָּיו יִחַנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲלֹתוֹ
יִסְעוּ עַל פִּי יְהוָה יִחַנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ
אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ עַל פִּי יְהוָה
בְּיַד מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲשֵׂה לָךְ שִׁתִּי
חֲצוּצֹת כְּסָף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ
לְמִקְרָא הַעֲדָה וּכְמִסַּע אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְתִקְעוּ בָהֶן
וּנְעַדּוּ אֵלֶיךָ כָּל הָעֲדָה אֶל פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

ואם באחת יתקעו ונועדו אליה הנשיאים ראשי
אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו
המחנות החגים קדמה: 6 ותקעתם תרועה
שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה
יתקעו למסעיהם: 7 ובהקהיל את הקהל
תתקעו ולא תריעו: 8 ובגו אהרן הכהנים יתקעו
בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם וכי
תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר
אתם והרעתם בחצצרת וזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונשעתם מאיביכם וביום
שיבוזתכם ובמועדיכם ובראשי חודשיכם
ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה ויסע דגל מוזנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינת
ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן עזר
ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חנוך
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשיאי המשכן ונסע דגל מוזנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליעזר בן שדיאור
ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן עורשי
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל ונסעו
הקהתים נשיאי המוקדש והקיבו את המשכן
עד באם ונסע דגל מוזנה בני אפרים
לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמייהוד
ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור
ועל צבא מטה בני בנימין אבירן בן גדעוני
ונסע דגל מוזנה בני דן מאסף נכח המוזנות
לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי ועל
צבא מטה בני אשר פועיאל בן עכרן ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן אכה מסעי בני
ישראל לצבאתם ויסעו ויאמר
מושה לחנן בן רעואל המדיני וזהו משה
נסעים אנחנו אל המקום אשר
אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
והטבנו לך כיינה דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אך כי אם אל ארצי

4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליה הנשיאים ראשי
אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו
המחנות החגים קדמה: 6 ותקעתם תרועה
שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה
יתקעו למסעיהם: 7 ובהקהיל את הקהל
תתקעו ולא תריעו: 8 ובגו אהרן הכהנים יתקעו
בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: 9 וכי
תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר
אתם והרעתם בחצצרת ונזפרתם לפני
יהוה אלהיכם ונשעתם מאיביכם: 10 וביום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חודשיכם
ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם:

11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: 12 ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה: 14 ויסע דגל מתנה בגייהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינת:
15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן עזר:
16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חנוך:
17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשיאי המשכן: 18 ונסע דגל מתנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליעזר בן שדיאור:
19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן עורשי:
20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: 21 ונסעו
הקהתים נשיאי המוקדש והקימו את המשכן
עד באם: 22 ונסע דגל מתנה בגי אפרים
לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמייהוד:
23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור:
24 ועל צבא מטה בני בנימין אבירן בן גדעוני:
25 ונסע דגל מתנה בגי דן מאסף נכח המחנות
לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: 26 ועל
צבא מטה בני אשר פועיאל בן עכרן: 27 ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 28 אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם ויסעו: 29 ויאמר
משה לחנן בן רעואל המדיני חתן משה
נסעים אנחנו אל המקום אשר
אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
והטבנו לך כיינה דבר טוב על ישראל:
30 ויאמר אליו לא אך כי אם אל ארצי

וְאֵל־מוֹלְדֹתַי אֵלֶּךָ: 31 וַיֹּאמֶר אֶל־גַּא תַעֲזֹב אֶתְנוּ
 כִּי עַל־כֵּן יִדְעַת חַתְּלָנוּ בְּמוֹדַבֵּר וְהִיִּית כִּי־נִו
 לַעֲיִינִים: 32 וְהִנֵּה כִּי־תִלְקֶה עִמָּנוּ וְהִנֵּהוּ הַטּוֹב הַהוּא
 אֲשֶׁר יִיטִיב יְהִנֶּה עִמָּנוּ וְהַטְּבָנוּ לָךְ: 33 וַיִּסְעוּ מִהַר
 יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְוֹן בְּרִית־
 יְהוָה נִסַּע לַפְּנִימָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר
 לָהֶם מִנּוּזָה: 34 וַעֲנֹן יְהִנֶּה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם
 מִן־הַמִּזְזָה: 35 וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה! יְהוָה וַיִּפְצְלוּ אֲיִכָּיָה וַיִּגְסוּ
 מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנִיךָ: 36 וּבְנִזְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה
 רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: 11:1 וַיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְּנִים רַע בְּאַנְיָ יְהוָה וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
 בְּקִצְהָ הַמִּזְזָה וַיַּעֲקֶה הָעַם אֶל־מוֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: 3 וַיִּקְרָא שֵׁם־
 הַמָּקוֹם הַהוּא תִבְעָרָה כִּי־בְעָרָה בָּם אֵשׁ
 יְהוָה: 4 וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאוּוּ תִאָּהֶה
 וַיִּשְׁבוּ וַיִּכְפּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
 יֵאָכְלָנוּ בְּשָׂר: 5 וַזְכָּרְנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל
 בְּמִצְרַיִם חֲגָם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֶבְטָחִים
 וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִיּוֹם: 6 וַעֲתָה
 נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אִין כָּל בְּלֹתֵי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ: 7 וְהַמָּן
 כִּזְרַע גֶּד הוּא וְעֵינֵנו כְּעֵיץ הַבְּדִלְוֹז שִׁטּוֹ הָעַם
 וְלִקְטוּ וַיִּשְׁחָנוּ בְּרִחִים אִו דָּכוּ בְּמוֹדֶכָה וּבִשְׁלֵו
 בְּפָרוֹר וַעֲשׂוּ אֶתּוֹ עֲגוֹת וְהִנֵּה טַעְמֹו כְּטַעַם
 לֶשֶׁד הַשָּׂמֹן: 9 וּבְרִדַת הַטַּל עַל־הַמִּזְזָה לְיָלֶה
 בְּרִד הַמָּן עֲלֵיו: 10 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בְּכָה
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפָתַח אָהֶלוֹ וַיַּחַר־אָף יְהוָה
 מְאֹד וַיִּבְעִינֵי מֹשֶׁה רַע: 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לָמָּה הִרְעַלְתָּ לַעֲבָדְךָ וְלָמָּה לֹא־מִצְּתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ
 לְשׁוֹם אֶת־מִשְׁעָא כָּל־הָעַם הַזֶּה עָלַי: 12 הָאֲנֹכִי הָרִיתִי
 אֶת כָּל־הָעַם הַזֶּה אִם־אֲנֹכִי יִלְדֹתִיהוּ כִּי־
 תֹאמֶר אֵלֵי שְׂאֵהוּ בְּחִיקֶךָ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא
 הָאִמֹן אֶת־הַיֶּלֶק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיו: 13 מֵאִין לִי בְּשָׂר לְתַת לִכְל־הָעַם הַזֶּה
 כִּי־יִכְפוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בְּשָׂר וְנֹאכְלָהּ:
 14 לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לְשֹׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה
 כִּי כָבֵד בּוֹמֹנִי וְאִם כִּכָּה אֶת עֲשִׂיהַ כִּי הִרְגֵנִי
 נָא הֲרֹג אִם־מִצְּתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ וְאִם אֶרְאֶה
 בְּרַעְיָה
 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶסְפֶּה־לִּי שִׁבְעִים אִישׁ
 מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעַת כִּי־הֵם זִקְנֵי הָעַם

וְאִם מוֹכַדְתִּי אֲכַךְ וַיֹּאמֶר אֵל נָא תַעֲזֹב אֶתְנוּ
 כִּי עַל כֵּן יִדְעַת חַתְּלָנוּ בְּמוֹדַבֵּר וְהִיִּית כִּי־נִו
 לַעֲיִינִים וְהִנֵּה כִּי־תִלְקֶה עִמָּנוּ וְהִנֵּה הַטּוֹב הַהוּא
 אֲשֶׁר יִיטִיב יְהִנֶּה עִמָּנוּ וְהַטְּבָנוּ כִּי וַיִּסְעוּ מִהַר
 יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְוֹן בְּרִית־
 יְהוָה נִסַּע לַפְּנִימָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר
 לָהֶם מִנּוּזָה וְעֵנִן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם
 מִן־הַמִּזְזָה: 35 וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְהוָה וַיִּפְצְלוּ אֲיִכָּיָה וַיִּגְסוּ
 מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנִיךָ וּבְנִזְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה
 רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: 11:1 וַיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְּנִים רַע בְּאַנְיָ יְהוָה וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
 בְּקִצְהָ הַמִּזְזָה וַיַּעֲקֶה הָעַם אֶל־מוֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ וַיִּקְרָא שֵׁם־
 הַמָּקוֹם הַהוּא תִבְעָרָה כִּי־בְעָרָה בָּם אֵשׁ
 יְהוָה וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאוּוּ תִאָּהֶה
 וַיִּשְׁבוּ וַיִּכְפוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
 יֵאָכְלָנוּ בְּשָׂר זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל
 בְּמִצְרַיִם חֲגָם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֶבְטָחִים
 וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִיּוֹם וְעַתָּה
 נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אִין כָּל בְּלֹתֵי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ וְהַמָּן
 כִּזְרַע גֶּד הוּא וְעֵינֵנו כְּעֵיץ הַבְּדִלְוֹז שִׁטּוֹ הָעַם
 וְלִקְטוּ וַיִּשְׁחָנוּ בְּרִחִים אִו דָּכוּ בְּמוֹדֶכָה וּבִשְׁלֵו
 בְּפָרוֹר וַעֲשׂוּ אֶתּוֹ עֲגוֹת וְהִנֵּה טַעְמֹו כְּטַעַם
 לֶשֶׁד הַשָּׂמֹן וּבְרִדַת הַטַּל עַל הַמִּזְזָה לְיָלֶה
 בְּרִד הַמָּן עֲלֵיו וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בְּכָה
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפָתַח אָהֶלוֹ וַיַּחַר אָף יְהוָה
 מְאֹד וַיִּבְעִינֵי מֹשֶׁה רַע וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לְמָה הִרְעַלְתָּ לַעֲבָדְךָ וְלָמָה לֹא מִצְּתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ
 לְשׁוֹם אֶת מִשְׁעָא כָּל הָעַם הַזֶּה עָלַי אֲנֹכִי הָרִיתִי
 אֶת כָּל הָעַם הַזֶּה אִם אֲנֹכִי יִלְדֹתִיהוּ כִּי
 תֹאמֶר אֵלֵי שְׂאֵהוּ בְּחִיקֶךָ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא
 הָאִמֹן אֶת הַיֶּלֶק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתָּיו מֵאִין כִּי בְשָׂר לְתַת לִכְל הָעַם הַזֶּה
 כִּי יִכְפוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בְּשָׂר וְנֹאכְלָהּ
 לֹא אוּכַל אֲנֹכִי כְּבַדִּי לְשֹׂאת אֶת כָּל הָעַם הַזֶּה
 כִּי כָבֵד בּוֹמֹנִי וְאִם כִּכָּה אֶת עֲשִׂיהַ כִּי הִרְגֵנִי
 נָא הֲרֹג אִם־מִצְּתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ וְאִם אֶרְאֶה
 בְּרַעְיָה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֶסְפֶּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ
 מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעַת כִּי הֵם זִקְנֵי הָעַם

וּשְׁטַרְיוֹ וּלְקַחַת אֶתֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ
 שָׁם עִמָּד: 17 וַיְרַדְתִּי וּדְבַרְתִּי עִמָּד שָׁם וְאָצְלֹתִי
 מִן־הָרִיחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׁמְתִּי עֲלֵיהֶם וּנְשָׂאוּ אֹתָךְ
 בְּמִשְׁאֵה הָעֵם וְלֹא־תִשָּׂא אִתָּהּ לְבַדָּךָ: 18 וְאֶל־הָעֵם
 תֹּאמֶר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרֹ־וְאֶכְלַתֶּם בִּשְׂרֵ־לִי בְכִיתֶם
 בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאָכְלֶנּוּ בִּשְׂרֵ־כִי־טוֹב לָנוּ
 בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בִּשְׂרֵ־וְאֶכְלַתֶּם: 19 לֹא יוֹם
 אֶתֶד תֹּאכְלוּ וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
 עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: 20 עַדוּ תִדְּשׁ יָמִים עַד
 אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאֶפְכֶם וְהִיָּה לָכֶם לְזָרָא יָעַן כִּי־מֵאִסְתֶּם
 אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּתְבָכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר
 לָמָּה זֶה יֵצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם: 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁש־מֵאוֹת
 אֲלֹהֵי רַגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֲנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
 בִּשְׂרֵ־אֲתָנוּ לָהֶם וְאָכְלוּ תִדְּשׁ יָמִים: 22 הֲצִאוּ וּבְקֶרֶךְ
 יִשְׁתַּטּ לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אֵם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם
 יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם:

23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה תִּקְצֹר עֲתָה
 תִּרְאֶה הַיִּקְרָךְ דְּבָרִי אִם־לֹא: 24 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
 אֶל־הָעָם אֶת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאָסֶף שִׁבְעִים אִישׁ
 מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אִתָּם סְבִיבֹת הָאֹהֶל: 25 וַיִּרְדַּ
 יְהוָה בְּעַנְן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן־הָרִיחַ אֲשֶׁר
 עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנֹחַ
 עֲלֵיהֶם הָרִיחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסְפוּ: 26 וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי־
 אַנְשִׁים בְּמַחֲנֵה שָׁם הָאֶחָדוּ אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי
 מִיִּדָד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרִיחַ וְהִמָּה בְּפִתְחֵים וְלֹא
 יָצְאוּ הָאֹהֶלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה: 27 וַיִּרַץ הַפֶּעַר וַיִּגַּד
 לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִיִּדָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה:
 28 וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִם: 29 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הֲמִקְנֵא אִתָּהּ
 לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־
 רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: 30 וַיֵּאָסֶף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֵה הוּא וְזִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל: 31 וְרוּחַ נָסַעוּ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹמִים מִן־
 הַיָּם וַיִּטְשׁוּ עַל־הַמַּחֲנֵה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ
 יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה וּכְאִמּוֹתִים עָלָיו פָּנֵי־הָאָרֶץ
 וַיָּקַם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־
 יוֹם הַמַּחֲרֹת וַיֵּאָסְפוּ אֶת־הַשִּׁלּוֹ הַמְּמַעִיט
 אֶסְפָּה עֶשְׂרֵה חֲמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ
 סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה: 33 הַבִּשְׂרֵ־עוֹדְנִי בֵּין שְׁנֵיהֶם
 טָרַם וּכְרַת וְאָף יְהוָה תָּרַה בְּעֵם וַיִּךְ יְהוָה
 בְּעֵם מִכָּה רַבָּה מְאֹד: 34 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֵי־הַמְּקוֹם
 הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם
 הַמִּתְאָוִים מִקְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ נָסַעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת

וּשְׁטַרְיוֹ וּלְקַחַת אֶתֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ
 שָׁם עִמָּד וַיְרַדְתִּי וּדְבַרְתִּי עִמָּד שָׁם וְאָצְלֹתִי
 מִן־הָרִיחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׁמְתִּי עֲלֵיהֶם וּנְשָׂאוּ אֹתָךְ
 בְּמִשְׁאֵה הָעֵם וְלֹא תִשָּׂא אִתָּהּ לְבַדָּךְ וְאֶל־הָעָם
 תֹּאמֶר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרֹ־וְאֶכְלַתֶּם בִּשְׂרֵ־כִי־בְכִיתֶם
 בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאָכְלֶנּוּ בִּשְׂרֵ־כִי־טוֹב לָנוּ
 בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בִּשְׂרֵ־וְאֶכְלַתֶּם לֹא יוֹם
 אֶתֶד תֹּאכְלוּ וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
 עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם עַד חֲדָשִׁי יָמִים עַד
 אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאֶפְכֶם וְהִיָּה לָכֶם לְזָרָא יָעַן כִּי־מֵאִסְתֶּם
 אֶת יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּתְבָכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר
 לָמָּה זֶה יֵצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁש־מֵאוֹת
 אֲלֹהֵי רַגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֲנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
 בִּשְׂרֵ־אֲתָנוּ לָהֶם וְאָכְלוּ חֲדָשִׁי יָמִים הַעֲלֹא וּבְקֶרֶךְ
 יִשְׁתַּטּ לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אֵם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם
 יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה תִּקְצֹר עֲתָה
 תִּרְאֶה הַיִּקְרָךְ דְּבָרִי אִם־לֹא וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
 אֶל־הָעָם אֶת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאָסֶף שִׁבְעִים אִישׁ
 מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אִתָּם סְבִיבוֹת הָאֹהֶל וַיִּרְדַּ
 יְהוָה בְּעַנְן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן־הָרִיחַ אֲשֶׁר
 עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנֹחַ
 עֲלֵיהֶם הָרִיחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסְפוּ וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי־
 אַנְשִׁים בְּמַחֲנֵה שָׁם הָאֶחָדוּ אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי
 מִיִּדָד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרִיחַ וְהִמָּה בְּפִתְחֵים וְלֹא
 יָצְאוּ הָאֹהֶלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה וַיִּרַץ הַפֶּעַר וַיִּגַּד
 לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִיִּדָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה
 וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִם וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הֲמִקְנֵא אִתָּהּ
 כִּי־וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־
 רוּחוֹ עֲלֵיהֶם וַיֵּאָסֶף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֵה הוּא וְזִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹמִים בְּיַד
 הַיָּם וַיִּטְשׁוּ עַל־הַמַּחֲנֵה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ
 יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה וּכְאִמּוֹתִים עָלָיו פָּנֵי־הָאָרֶץ
 וַיָּקַם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־
 יוֹם הַמַּחֲרֹת וַיֵּאָסְפוּ אֶת־הַשִּׁלּוֹ הַבּוֹבוּעִיט
 אֶסְפָּה עֶשְׂרֵה חֲמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שִׁטוּחַ
 סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה הַבִּשְׂרֵ־עוֹדְנֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם
 טָרַם יְכַרֵּת וְאִתָּהּ יְהוָה חָרָה בְּעַם וַיִּךְ יְהוָה
 בְּעַם מִכָּה רַבָּה מְאֹד וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמְּקוֹם
 הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם
 הַמִּתְאָוִים מִקְבֵרוֹת הַתְּאוּהָ נָסַעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת

ויהיו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן במושה על ארודת האשה הנשית אשר לקח כי אשה נשית לקח ויאמרו הרק את במושה דבר יהודה הכל גם בנו דבר וישמע יהודה ודאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם ויאמר שמעו לא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחכום אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן היא פה אל פה אדבר בו ומראה וכל בזזות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במושה ויחר אף יהוה גם ויכר והענין סר מיעל האהל והנה מרים מיצרת כש"כ ויפן אהרן אל מרים והנה מיצרת ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נאלנו ואשר חטאנו אל נא תהי נמות אשר בעאתו מרוחב אמו ויאכל חזי בשירו ויעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ורק בפניה הכל תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מוזחין כמוזנה ואחר תאסף ותסגר מרים מוזחין כמוזנה שבעת ימים והעם לא יסע עד האסף מרים ואחר נסעו העם מוזצרות ויחזו במודבר פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים ויחרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד אוחד כמוטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם וישלחו אתם משה מומדבר פארן על פי יהוה כנס אנשים ראשי בני ישראל הבה ואלה שמות כמוטה ראובן שמוע בן זכור כמוטה שמעון שפט בן חזרי כמוטה יהודה כלב בן יפנה כמוטה יששכר יואל בן יוסף כמוטה אפרים הושע בן נון כמוטה בנימין פלטי בן רפוא כמוטה זבולון גדיאל בן סודי כמוטה יוסף כמוטה מנשה גדי בן סוסי כמוטה דן עמיאל בן גמלי כמוטה אשר סתור בן מיכאל כמוטה נפתלי גוזבי בן

ויהיו בחצרות:

12:1 ותדבר מרים ואהרן במשה על-אנות האשה הנשית אשר לקח כִּי-אִשָּׁה נְשִׁית לָקַח: 2 ויאמרו הרק את-בְּמוֹשֶׁה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם-בְּנוֹ דָּבַר וישמע יהוה: 3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל-

משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו: 7 לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: 8 פה אל-פה אדבר-בו ומראה וכל בזזות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במושה: 9 ויחר-אף יהוה גם ויכר: 10 והענין סר מעל האהל והנה מרים מיצרת פלג ויפן אהרן אל-מרים והנה מיצרת:

11 ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו אל-נא תהי כמות אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חזי בשירו: 13 ויעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא לה:

14 ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ורק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מתוין למחנה ואחר תאסף: 15 ותסגר מרים מתוין למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד-האסף מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחזו במדבר פארן:

13:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 שלח-לך אנשים ויחרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור: 5 למטה שמעון שפט בן-חזרי: 6 למטה יהודה כלב בן-יפנה: 7 למטה יששכר יואל בן-יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן-נון: 9 למטה בנימין פלטי בן-רפוא: 10 למטה זבולון גדיאל בן-סודי: 11 למטה יוסף כמוטה מנשה גדי בן-סוסי: 12 למטה דן עמיאל בן-גמלי: 13 למטה אשר סתור בן-מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן-

וּפְסִי כְמוֹטָה אֲדָא וְאֵל בֶּן מִכָּי אֵלֶּה שְׁמוֹת
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן־נּוּן יְהוֹשֻׁעַ: 17 וַיִּשְׁלַח
 אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אָרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 עָלוּ זֶה בְּנֹגֵב וְעַלִּיתֶם אֶת־הַהָר: 18 וַיֵּרְאוּ אֶת־
 הָאָרֶץ מֵהַהָר וְאֶת־הָעַם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֲזֹק
 הוּא הַרְפָּה הַמְעַט הוּא אִם רֵב וּמִה הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם־רָעָה
 וּמִה הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמוֹצְאוֹת
 אִם בְּמוֹבְצָרִים וּמִה הָאָרֶץ הַשְׂמֵנָה הוּא אִם
 רְזָה הַיִּשָּׁב בָּהּ עֵץ אִם אִיץ וְהַתְּחֹזְקוֹתָם
 וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יָמֵי כַפֹּרֵי
 עֲנָבִים: 21 וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבָּרָצֶן עַד־
 רֶחֶב לְבַא חֲמַת: 22 וַיַּעֲלוּ בְּנֹגֵב וַיָּבֹאוּ עַד־חֶבְרוֹן וְשָׁם
 אַחִימֵל שִׁשִׁי וְתַלְמִי יִלְדֵי הָעֲגָק וְחֶבְרוֹן שָׁבַע
 שְׁנַיִם נְבִנְתָה לִפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם: 23 וַיָּבֹאוּ עַד־גִּחֹן
 אֲשָׁפֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֲשָׁפֹל עֲנָבִים אֶתְּד
 וַיִּשְׁאַהוּ בְּמוֹט בְּשִׁנָּיִם וּמִן־הַרְמָנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים:
 24 לְמַקּוֹם הַהוּא קָרָא גִחֹן אֲשָׁפֹל עַל אֲדוּת
 הָאֲשָׁפֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 25 וַיָּשִׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם: 26 וַיִּלְכוּ
 וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרוֹן חֲדָשָׁה וַיִּשְׁיבוּ אוֹתָם
 דְּבַר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ:
 27 וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָזְנוֹ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 שָׁכַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֶה פְּרִיָּהּ:
 28 אָפֶס כִּי עַץ הָעַם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּעִירוֹת
 גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי הָעֲגָק רָאִינוּ שָׁם: 29 עָמְלָק
 יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַגִּבּוֹ וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי
 יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד
 הַיַּרְדֵּן: 30 וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֶת־הָעַם אֶל־מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיַּרְשֵׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יִכּוֹל נוֹכַחְתָּ
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח
 לַעֲלֹת אֶל־הָעַם כִּי־חֲזָק הוּא מִמֶּנּוּ: 32 וַיּוֹצִיאוּ
 דְבַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ
 אָרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־
 רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מְדוֹת: 33 וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־
 הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲגָק מִן־הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ
 כְּחֹזְבִים וְכִן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם וְתִשְׂאֵכֵל הָעֵדָה
 וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעַם בְּלֵילָה הַהוּא וַיִּלְנוּ
 עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּפְסִי כְמוֹטָה אֲדָא וְאֵל בֶּן מִכָּי אֵלֵּה שְׁמוֹת
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נּוּן יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁלַח
 אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 עָלוּ זֶה בְּנֹגֵב וְעַלִּיתֶם אֶת הַהָר וְרִאִיתֶם אֵת
 הָאָרֶץ מִמֵּה הוּא וְאֵת הָעַם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֲזֹק
 הוּא הַרְפָּה הַמְעַט הוּא אִם רֵב וּמִה הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם רָעָה
 וּמִה הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בַּהֶנָּה הַבְּמוֹצְאוֹת
 אִם בְּמוֹבְצָרִים וּמִה הָאָרֶץ הַשְׂמֵנָה הוּא אִם
 רְזָה הַיִּשָּׁב בָּהּ עֵץ אִם אִיץ וְהַתְּחֹזְקוֹתָם
 וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יָמֵי כַפֹּרֵי
 עֲנָבִים וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת הָאָרֶץ מִמִּדְבָּר צֶן עַד־
 רֶחֶב לְבַא חֲמַת וַיַּעֲלוּ בְּנֹגֵב וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן וְשָׁם
 אַחִימֵל שִׁשִׁי וְתַלְמִי יִלְדֵי הָעֲגָק וְחֶבְרוֹן שָׁבַע
 שְׁנַיִם נְבִנְתָה לִפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד גִּחֹן
 אֲשָׁפֹל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֲשָׁפֹל עֲנָבִים אֶתְּד
 וַיִּשְׁאַהוּ בְּמוֹט בְּשִׁנָּיִם וּמִן־הַרְמָנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים
 לְמַקּוֹם הַהוּא קָרָא גִחֹן אֲשָׁפֹל עַל אֲדוּת
 הָאֲשָׁפֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיָּשִׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּלְכוּ
 וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־עֲדַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר פָּאֲרוֹן חֲדָשָׁה וַיִּשְׁיבוּ אוֹתָם
 דְּבַר וְאֵת כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ
 וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָזְנוֹ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 שָׁכַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֶה פְּרִיָּהּ
 אָפֶס כִּי עַץ הָעַם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּעִירוֹת
 גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי הָעֲגָק רָאִינוּ שָׁם עֲמְלָק
 יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַגִּבּוֹ וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי
 יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד
 הַיַּרְדֵּן וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֶת־הָעַם אֶל מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשֵׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יִכּוֹל נוֹכַחְתָּ
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח
 לַעֲלֹת אֶל־הָעַם כִּי־חֲזָק הוּא מִמֶּנּוּ וַיּוֹצִיאוּ
 דְבַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ
 אָרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־
 רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מְדוֹת וְשָׁם רָאִינוּ אֶת
 הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲגָק מִן־הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ
 כְּחֹזְבִים וְכִן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם וְתִשְׂאֵכֵל הָעֵדָה
 וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעַם בְּלֵילָה הַהוּא וַיִּלְנוּ
 עַל־מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ויאמרו אליהם כל־העדה לו־מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו־מתנו: 3 ולמה יהיה מביא אתנו אל־הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: 4 ויאמרו איש אל־אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 5 ויפל משה ואהרן על־פניהם לפני כל־קהל עדת בני ישראל: 6 ויהושע בן־נון וכלב בן־יפנה מן־התרים את־הארץ קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד אמ חפץ בנו יהיה והביא אתנו אל־הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה אל תמורדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחזכונו הם סר עלכם מעליהם ויהיה אתנו אל תיראם ויאמרו כל העדה לראים אתם באבנים וכבוד יהיה לראיה באהל מועד אל־פל־בני ישראל:

11 ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה ינאצני העם הזה ועד־אנה לא־יאמינו כי בכל־האתות אשר עשיתי בקרבם: 12 אפנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי־גדול ועצום ממנו: 13 ויאמר משה אל־יהוה ושמעו מצרים פיהעלית בכל־האת־העם הזה מקרבם: 14 ואמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו פיה אתה יהוה בקרב העם הזה אשר־עניו בעניו נראהו אתה יהוה ועגבך עמד עליהם ובעמד ענו אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 15 והמתה את־העם הזה פאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את־שמעך לאמר: 16 מפלתי יכלת יהוה להביא את־העם הזה אל־הארץ אשר־נשבע להם וישחטם במדבר: 17 ועתה יגדל־גא פח אדני פאשר דברת לאמר יהוה ארר אפים ורב חסד נשא עון ופסע ונקה לא ינקה פתך עון אבות על בנים ער שינשים ועל רבנים סכח נא כעון העם הזה כודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד־הנה: 20 ויאמר יהוה סלקתי פדברך: 21 ואולם חיי־אני וימלא כבוד־יהוה את־פל־הארץ: 22 כי כל־האנשים הראים את־פבדלי ואת־אתתי אשר־עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 23 אם יראו את־הארץ אשר נשבעתי לאבתם

ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו ומה יהיה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד אמ חפץ בנו יהיה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה אל תמורדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחזכונו הם סר עלכם מעליהם ויהיה אתנו אל תיראם ויאמרו כל העדה לראים אתם באבנים וכבוד יהיה לראיה באהל מועד אל כל בני ישראל ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכל־האת העם הזה מקרבם ויאמרו אל־יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עניו בעניו נראה אתה יהוה ועגבך עמד עליהם ובעמוד עני אתה הכר לפניהם יומם ובעמוד אש לילה והמותה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר מיבולתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר ועתה יגדל גאונם אדני כאשר דברת לאמר יהוה ארר אפים ורב חסד נשא עון ופסע ונקה לא ינקה פתך עון אבות על בנים ער שינשים ועל רבנים סכח נא כעון העם הזה כודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ויאמר יהוה סלקתי כדברך ואולם חיי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ כי כל האנשים הראים את כבדתי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם

וְכָל־מִנְאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ: 24 וְעַבְדֵי כָלֵב עָקֹב הִיָּתְהוּ
רוּחַ אַחֲרָת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרֵי וַהֲבִיאתִיו אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ יוֹרְשָׁנָה: 25 וְהֶעֱמַלְקֵי
וְהַכְּנַעֲנֵי יוֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מְחֹר פָּנָיו וְסָעוּ לְכֶם
הַמְדַבֵּר גֵּרֹד יַם־סוּף:

26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 27 עַד־
מָתִי לַעֲדָה הִרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
עָלַי אֶת־תְּלָלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
עָלַי שְׁמַעְתִּי: 28 אָמַר אֱלֹהִים חַי־אֲנִי נֹאֵם־יְהוָה
אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי כֵן אֲעִשֶׂה לְכֶם:
29 בַּמְדַבֵּר הִזָּה יִפְלוּ פַגְרֵיכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־
מִסְפָּרְכֶם מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר
הִלְיַנְתֶּם עָלַי: 30 אִם־אַתֶּם תִּבְּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדֵי לְשַׁפֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם־כִּלְבִּים
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁעַ בְּנֵי־נֹוֹן: 31 וְטָפְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
לְבַז יְהִיָה וַהֲבִיאתִי אֹתְכֶם וַיְדַעוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ: 32 וּפַגְרֵיכֶם אֹתְכֶם יִפְלוּ בַּמְדַבֵּר
הַזֶּה: 33 וּכְבִּיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמְדַבֵּר אַרְבַּעִים
שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֶּם פַּגְרֵיכֶם
בַּמְדַבֵּר: 34 בַּמִּסְפָּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־תִּרְתֶּם אֶת־
הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה
תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיְדַעְתֶּם
אֶת־תְּנוּאַתִּי: 35 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא זֹאת
אֲעִשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הִרְעָה הַזֹּאת הַנוֹעְדִים
עָלַי בַּמְדַבֵּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשָׁם יָמָתוּ: 36 וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ וַיִּלְוּנוּ [וַיְלִינּוּ]
עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ: 37 וַיִּמְלְתוּ
הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגִּפָּה
לִפְנֵי יְהוָה: 38 וַיְהוֹשִׁעַ בְּנֵי־נֹוֹן וְכָלֵב בְּנֵי־יִפְנָה חָיוּ
מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הָהֵלְכִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ:
39 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּתְּאֲבָלוּ הָעָם מְאֹד: 40 וַיִּשְׁכַּמוּ בַּבֹּקֶר
וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הַהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטְאוּנוּ: 41 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְמָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה
וְהוּא לֹא תַצְלַח: 42 אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אִין יְהוָה
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגָּפּוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: 43 כִּי הֶעֱמַלְקֵי
וְהַכְּנַעֲנֵי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בְּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן
שָׁבַתְּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יְהִיָה יְהוָה עִמָּכֶם:
44 וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר וְאַרְוֹן בְּרִית־
יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּתְנַהֵּ: 45 וַיִּרְדּוּ
הֶעֱמַלְקֵי וְהַכְּנַעֲנֵי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא

וְכָל מוֹנְאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ וְעַבְדֵי כָלֵב עָקֹב הִיָּתְהוּ
רוּחַ אַחֲרָת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרֵי וַהֲבִיאתִיו אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ יוֹרְשָׁנָה וְהֶעֱמַלְקֵי
וְהַכְּנַעֲנֵי יוֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מְחֹר פָּנָיו וְסָעוּ לְכֶם
הַמְדַבֵּר דְרֹךְ יַם סוּף
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר עַד
מָתִי לַעֲדָה הִרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
עָלַי אֶת הַתְּלָלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
עָלַי שְׁמַעְתִּי אֲמַר אֱלֹהִים חַי אֲנִי נֹאֵם יְהוָה
אִם לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי כֵן אֲעִשֶׂה לְכֶם
בַּמְדַבֵּר הַזֶּה יִפְלוּ פַגְרֵיכֶם וְכָל פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־
מִסְפָּרְכֶם מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר
הִלְיַנְתֶּם עָלַי אִם אַתֶּם תִּבְּאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁאַתִּי אֶת יְדֵי לְשִׁכֹּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם כִּלְבִּים
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁעַ בְּנֵי נֹוֹן וְטָפְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
לְבַז יְהִיָה וַהֲבִיאתִי אֹתְכֶם וַיְדַעוּ אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ וּפַגְרֵיכֶם אֹתְכֶם יִפְלוּ בַּמְדַבֵּר
הַזֶּה וּכְבִיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמְדַבֵּר אַרְבַּעִים
שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת זְנוּתֵיכֶם עַד תֶּם פַּגְרֵיכֶם
בַּמְדַבֵּר בַּמִּסְפָּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּרְתֶּם אֶת
הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם לַעֲדָה יוֹם לַעֲדָה
תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיְדַעְתֶּם
אֶת תְּנוּאַתִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם לֹא זֹאת
אֲעִשֶׂה לְכָל הָעֵדָה הִרְעָה הַזֹּאת הַנוֹעְדִים
עָלַי בַּמְדַבֵּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשָׁם יָמָתוּ וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ וַיִּלְוּנוּ
עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה לְהוֹצִיא דַבַּת עַל הָאָרֶץ וַיִּמְלְתוּ
הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דַבַּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגִּפָּה
לִפְנֵי יְהוָה וַיְהוֹשִׁעַ בְּנֵי נֹוֹן וְכָלֵב בְּנֵי יִפְנָה חָיוּ
מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם הָהֵלְכִים לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּתְּאֲבָלוּ הָעָם מְאֹד וַיִּשְׁכַּמוּ בַּבֹּקֶר
וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה כִּי חָטְאוּנוּ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְמָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּי יְהוָה
וְהוּא לֹא תִצְלַח אֲלֵכֶם כִּי אִין יְהוָה
בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגָּפּוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם כִּי הֶעֱמַלְקֵי
וְהַכְּנַעֲנֵי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בְּחֶרֶב כִּי עַל כֵּן
שָׁבַתֶּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא יְהִיָה עִמָּכֶם
וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הָהָר וְאַרְוֹן בְּרִית
יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּתְנַהֵּ וַיִּרְדּוּ
הֶעֱמַלְקֵי וְהַכְּנַעֲנֵי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא

ויכוב ויכתום עד החרכוה
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי הבאו אל ארץ
 כושבתים אשר אני נהן לכם ועשיתם
 אשה ליהוה עלה או זבוח לפלא נדר או
 בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחוח
 ליהוה בין הבקר או בין העאן והקריב
 הבוקריב קרבנו ליהוה מנוזה סלת עשירון בלול
 ברבעית ההין שיכון ויין לנסך רביעית ההין
 תעשה על העלה או זבוח לכבש האחד
 או לאיל תעשה מנוזה סלת שני עשרנים
 בלולה בשיכון שלשית ההין ויין לנסך שלשית
 ההין תקריב ריח ניחוח ליהוה וכי תעשה בין
 בקר ענה או זבוח לפלא נדר או שני כמים
 ליהוה והקריב על בין הבקר מנוזה סלת
 שלשה עשרנים בלול בשיכון חצי ההין ויין
 תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח ליהוה
 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
 או לשה בכבשים או בעזים כבוספר אשר
 תעשו ככה תעשו לאחד כבוספרם כל האוח
 יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחוח
 ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחוח ליהוה
 כאשר תעשו כן יעשה הקהל חקה אחת
 לכם וכגור הגר חקת עולם לדרתיכם ככם
 כגר יהיה לפני יהוה תורה אחת ומושפט
 אחד יהיה לכם וכגור אתכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ
 אשר אני מביא אתכם שמה: 19 והיה באכלכם
 מלקח הארץ תרימו תרומה ליהוה: 20 ראשית
 ערסתכם חלה תרימו תרומה פתומת גרן
 פן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתים תתנו
 ליהוה תרומה לדרתיכם:
 תשגו ולא תעשו את פלימחות האלה אשר-
 דבר יהוה אל משה: 23 את פלי אשר צנה
 יהנה אליכם ביד משה מן היום אשר
 צנה יהנה והלאה לדרתיכם: 24 והיה אם מעיני
 העדה נעשית לשיגה ועשו כל העדה
 פר בין בקר אחד לעלה כריח ניחוח ליהוה
 ומנחתו ונסכו כמושפט ושעיר עזים אחד
 לחטת וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל

ויכוב ויכתום עד החרכוה:
 15:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ
 מושבתים אשר אני נתן לכם: 3 ועשיתם
 אשה ליהוה עלה או זבוח לפלא נדר או
 בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחוח
 ליהוה מן הבקר או מן העאן: 4 והקריב
 המקריב קרבנו ליהוה מנוחה סלת עשירון בלול
 ברבעית ההין שיכון: 5 ויין לנסך רביעית ההין
 תעשה על העלה או לזבוח לכבש האחד:
 6 או לאיל תעשה מנוחה סלת שני עשרנים
 בלולה בשיכון שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית
 ההין מקריב ריח ניחוח ליהוה: 8 וכי תעשה בין
 בקר עלה או זבוח לפלא נדר או שני כמים
 ליהוה: 9 והקריב על פון הבקר מנוחה סלת
 שלשה עשרנים בלול בשיכון חצי ההין: 10 ויין
 מקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח ליהוה:
 11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
 או לשה בכבשים או בעזים: 12 כמספר אשר
 תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 13 פלי האוח
 יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחוח
 ליהוה: 14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחוח ליהוה
 כאשר תעשו פן יעשה: 15 הקהל חקה אחת
 לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם
 כגר יהנה לפני יהוה: 16 תורה אחת ומשפט
 אחד יהנה לכם ולגר הגר אתכם:
 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ
 אשר אני מביא אתכם שמה: 19 והיה באכלכם
 מלקח הארץ תרימו תרומה ליהוה: 20 ראשית
 ערסתכם חלה תרימו תרומה פתומת גרן
 פן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתים תתנו
 ליהוה תרומה לדרתיכם:
 תשגו ולא תעשו את פלימחות האלה אשר-
 דבר יהוה אל משה: 23 את פלי אשר צנה
 יהנה אליכם ביד משה מן היום אשר
 צנה יהנה והלאה לדרתיכם: 24 והיה אם מעיני
 העדה נעשית לשיגה ועשו כל העדה
 פר בין בקר אחד לעלה לריח ניחוח ליהוה
 ומנחתו ונסכו כמושפט ושעיר עזים אחד
 לחטת: 25 וכפר הכהן על פלימחות בני ישראל

22 וכי

ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחסאתם לפני יהוה על-שגגתם: 26 ונסלח לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל-העם בשיגגה ואם נפשי אחת תחטא בשיגגה והקריבה עז בת שיגגה לזטאת ונפח הכהן על הנפש השגגת בזזטאה בשיגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשיגגה והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מוגדף ועברתה הנפש ההוא מקרב עמו כי דבר יהוה בזה ואת מיצותו הפך הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה

ויהיו בני ישראל בבודבר ויבצאו איש מקיש עינים ביום השבת ויקריבו אתו המינאים אתו מוקשש עינים אל מושה ואל אהרן ואכל העדה ונידחו אתו במשמר כי לא פרש מושה יעשה לו ויאמר יהוה אל מושה מות יובת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מוחוץ למוזנה ויצאו אתו כל העדה אל מוחוץ כמוזנה וירגמו אתו באבנים ויבית כאשר צוה יהוה את מושה ויאמר יהוה אל מושה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם צינת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על צינת הכנה פתיל תככת והיה לכם לצינת וראיתם אתו ויכרתם את כל מיצות יהוה ועשייתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם כמועץ תזכרו ועשיתם את כל מיצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

ויקח קרוז בן יערה בן קהת בן לוי ודרתו ואבירם בני אליאב ואון בן פלח בני ראובן ויקבוו לפני מושה ואנשים מובני ישראל דבוסים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם ויקהלו על מושה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה ננו קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה וישכוע מושה ויפול על פניו וידבר אל קרוז

ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחסאתם לפני יהוה על-שגגתם: 26 ונסלח לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל-העם בשיגגה: 27 ואם-נגפש אחת תחטא בשיגגה והקריבה עז בת-שגגה לחטאת: 28 וכפרו הפלו על-הנגפש השגגת בחטאה בשיגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: 29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשיגגה: 30 והנפש אשר-תעשהו ביד רמה מן-האזרח ומן-הגר את-יהוה הוא מוגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כי דבר-יהוה בזה ואת-מצותו הפך הכרתו תכרת הנפש ההוא עונה בה: 32 ויהיו בני-ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עינים ביום השבת: 33 ויקריבו אתו המצאים אתו מקושש עינים אל-מושה ואל-אהרן ואל כל-העדה: 34 ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה-יעשה לו: 35 ויאמר יהוה אל-מושה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל-העדה מחוץ למחנה: 36 ויצאו אתו כל-העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את-מושה: 37 ויאמר יהוה אל-מושה לאמר: 38 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם צינת על-כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-צינת הכנה פתיל תכלת: 39 והיה לכם לצינת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא-תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: 40 למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: 16:1 ויקח קרח בן-יצחק בן-קהת בן-לוי ודרתו ואבירם בני אליאב ואון בן-פלח בני ראובן: 2 ויקמו לפני מושה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: 3 ויקהלו על-מושה ועל-אהרן ויאמרו אליהם רב-לכם כי כל-העדה בלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה: 4 וישמע מושה ויפל על-פניו: 5 וידבר אל-קרח

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
 אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואר
 אשר יבחר בו יקריב אליו זאת עשו קחו
 לכם מוזזות קרוז וכל עדתו ותנו בהן אש ושימו
 עליהן קטרת לפני יהוה מוזר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי
 ויאמר משה אל קרוז שימעו נא בני לוי
 המועט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם
 מועדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את עבדת מושכן יהוה ולעמד לפני העדה
 לשירתם ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
 אתך ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל עדתך
 הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תכזבו
 עליו וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
 בני אליאב ויאמרו לא נעלה המעט כי
 העלינונו מארץ זבת חלב ודבש כהמיתנו
 במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר אף
 לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותן
 לנו מזלות שדה וכרם העיני האנשים ההם
 תנקר לא נעלה ויזר כמשה מאד ויאמר
 אל יהוה אל תפן אל כוזבתם לא זכורו אחד
 בזהם נשאתי ולא הרעתי את אוזד בזהם
 ויאמר משה אל קרוז אתה וכל עדתך היו
 לפני יהוה אתה והם ואהרן מוזר וקוזו איש
 מוזזתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מוזזתו חמשים ומאתים
 מוזזתו ואתה ואהרן איש מוזזתו וקוזו איש
 מוזזתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם
 קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה
 ואהרן ויקהל עליהם קרוז את כל העדה
 אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 העדה וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר הבדלו מותר העדה הזאת
 ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו אל
 אלהי הרוזות לנל בשר האיש אחד יחטא ועל
 כל העדה תקצף וידבר יהוה אל
 משה לאמר דבר אל העדה לאמר העלו
 מוסביב למי שכן קרוז דתן ואבירם ויקמ משה
 ויבך אל דתן ואבירם ויבכו אחריו וקני ישראל
 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי
 האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל
 אשר להם פן תספו בכר חטאתם

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
 אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת
 אשר יבחר בו יקריב אליו: 6 זאת עשו קחו
 לכם מוזזות קרוז וכל עדתו: 7 ותנו בהן אש ושימו
 עליהן קטרת לפני יהוה מוזר והיה האיש אשר
 יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי:
 8 ויאמר משה אל קרוז שמעו נא בני לוי:
 9 המעט מכם כיי הבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את עבדת מושכן יהוה ולעמד לפני העדה
 לשירתם: 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
 אתך ובקשתם גם כהנה: 11 לכן אתה וכל עדתך
 הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא פן תלוננו [תלינו]
 עליו: 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
 בני אליאב ויאמרו לא נעלה: 13 המעט כי
 העלינונו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
 במדבר כיי תשתרר עלינו גם השתרר: 14 אף
 לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו מזלות שדה וכרם העיני האנשים ההם
 תנקר לא נעלה: 15 ויחר למשה מאד ויאמר
 אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד
 מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם:
 16 ויאמר משה אל קרוז אתה וכל עדתך היו
 לפני יהוה אתה והם ואהרן מוזר: 17 וקוזו איש
 מוזזתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מוזזתו חמשים ומאתים
 מוזזתו ואתה ואהרן איש מוזזתו: 18 וקוזו איש
 מוזזתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם
 קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה
 ואהרן: 19 ויקהל עליהם קרוז את כל העדה
 אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 העדה: 20 וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר: 21 הבדלו מתוך העדה הזאת
 ואכלה אתם כרגע: 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל
 אלהי הרוזות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל
 כל העדה תקצף: 23 וידבר יהוה אל
 משה לאמר: 24 דבר אל העדה לאמר העלו
 מוסביב למשפון קרוז דתן ואבירם: 25 ויקמ משה
 ויבך אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני ישראל:
 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי
 האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל
 אשר להם פן תספו בכל חטאתם:

27 ויעלו מעל מושבן קרוח דתו ואבירם מסביב ודתו
 ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם
 ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדעו
 כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה
 כִּי־לֹא מִלְּבִי: 29 אִם־כַּמּוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה
 וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יִהְיֶה
 שְׁלַחְנִי: 30 וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצַתָּה הָאֲדָמָה
 אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ
 חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֻתְּם כִּי נִאֲצוּ הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 אֶת־יְהוָה: 31 וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַתִּפְקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם:
 32 וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם וְאֶת־
 כָּל־הַרְכּוּשׁ: 33 וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים
 שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ
 הַקֶּהֱל וּבִל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵיהֶם נָסוּ
 לִקְלָם כִּי אָמְרוּ פֹד־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ: 35 וְאֵשׁ
 יִצָּאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתֵיכֶם
 אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֶת: 17:1 וַיִּדְבַּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 אָמַר אֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וַיִּגַּם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשָּׂרְפָה וְאֶת־
 הָאֵשׁ זָרָה־הַלְּאָה כִּי קִדְּשׁוּ: 3 אֵת מַחְתֹּת
 הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי
 פַחִים צְפוּיִם לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבֶם לִפְנֵי־יְהוָה
 וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִי לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וַיִּלָּח
 אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מַחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 הִקְרִיבוּ הַשָּׂרְפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּיִם לַמִּזְבֵּחַ:
 5 וַזְכָּרוּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ
 זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהִקְטִיר קְטָרֶת
 לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה כְקִרְחַן וּכְעֲדָתוֹ כֹּאֲשֶׁר
 דִּבַּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ:
 6 וַיִּלְנוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמַּחְרַת עַל־מֹשֶׁה
 וְעַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הִמָּתֵם אֶת־עַם יְהוָה:
 7 וַיְהִי בַהֲקִיחַל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ
 אֶל־אַהֲלָה מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הָעֵנָן וַיִּרָא כְבוֹד
 יְהוָה: 8 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי אֱהִל
 מוֹעֵד: 9 וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: 10 הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֹתָם
 כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן
 קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתַוְעֲלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 וְשִׂים קְטָרֶת וְהוֹלֵךְ מִבֵּרֶה אֶל־הָעֵדָה וּכְפַר
 עֲלֵיהֶם כִּי־יִצָּא הַקְּצֵף מִכַּפְּנֵי יְהוָה הַזֶּה הַנֶּגֶף

ויעלו מעל מושבן קרוח דתו ואבירם מסביב ודתו
 ואבירם יצאו נצבים פתחו אהליהם ונשיהם
 ובניהם וטפם ויאמר משה בזאת תדעו
 כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה
 כי לא מלבי אם כמות כל האדם ימותו אלה
 ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהיה
 שליחני ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה
 את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו
 חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה
 את יהוה ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים
 האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם
 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
 בהיהם ואת כל האדם אשר בקרוח ואת
 כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם חיים
 שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך
 הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו
 לקלם כי אמרו פוד תבלענו הארץ ואש
 יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
 איש מקרבי הקטרת וידבר יהוה
 אל משה לאמור אמור אל אלעזר בן אהרן
 הכהן וירם את המזותות מביין השרפה ואת
 האש זרה הלאה כי קדשו את מוזותות
 הזוטאים האלה בנפשיתם ועשו אתם רקעי
 פזזים צפוי כמוזבז כי הקריבם לפני יהוה
 ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל ויקח
 אלעזר הכהן את מוזותות הנזושות אשר
 הקריבו השרפים וירקעום צפוי כמוזבז
 זכרון לבני ישראל נמועין אשר לא יקרב איש
 זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
 לפני יהוה ונא יהיה בקרוח וכעדתו כאשר
 דבר יהוה ביד משה לו
 וילנו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה
 ועל אהרן לאמור אתם הכותם את עם יהוה
 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו
 אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד
 יהוה ויבא משה ואהרן אל פני אהלה
 מועד וידבר יהוה אל משה
 לאמור הרכמו כותר העדה הזאת ואכלה אתם
 כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
 קח את המזותה ותועליה אש מעל המזבח
 ושים קטרת והולך מברה אל העדה וכפר
 עליהם כי יצא הקצף מוכפני יהוה הזל הנגף

12 ויקח אהרן פאָשרו דָּבַר מִלְּשָׁה וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל וְהִגָּה הַתֵּל הַגָּגָף בָּעֵם וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעַם: 13 וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה: 14 וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְבָּד הַמֵּתִים עַל־ דְּבַר־קֹרַח: 15 וַיָּשָׁב אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נִעְצְרָה:

16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 17 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֲתֶם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׂיהֶם לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּקְרָב עַל־מִטָּהּ: 18 וְאֵת שֵׁם אֶהְרֹן תִּקְרָב עַל־מִטָּה לְגִי בִי מִטָּה אֶחָד לְרֵאשׁ בַּיִת אֲבוֹתָם: 19 וְהִנַּחְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָכֶם שָׁמָּה: 20 וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר בּוֹ מִטָּהּ יִפְרַח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעַלֶי אֶת־תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם: 21 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיוּן כָּל־נְשֵׂיאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהְרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם:

22 וַיִּגַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטָּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדוּת: 23 וַיְהִי מִמִּחֲרָת וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִגָּה פֶּרַח מִטָּה־אֶהְרֹן לְבַיִת לְגִי וַיֵּצֵא פֶּרַח וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים: 24 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּטָּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהּ:

25 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁיב אֶת־מִטָּה אֶהְרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לְבְנֵי־מִרְי וְתִכַּל תְּלוּנֹתָם מֵעַלֶי וְלֹא יָמָתוּ: 26 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה:

27 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֲנָן גִּנְעֵנוּ אֲבָדְנוּ כָּלֵנוּ אֲבָדְנוּ: 28 כָּל הַקְּרָבוֹ הַקְּרָב אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאֵם תָּמְנוּ לְגֹזַע: 18:1 וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית־אֲבִיךָ אַתָּה תִּשָּׂאוּ אֶת־עֹזֶן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבְנֵיךָ אַתָּה תִּשָּׂאוּ אֶת־עֹזֶן כְּהִנַּחְתֶּם וְגַם אֶת־אֲחִיךָ מִטָּה כִּי שִׁבַט אֲבִיךָ הַקְּרָב אַתָּה וְיָלְנוּ עֲלֶיךָ וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבְנֵיךָ אַתָּה לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת: 3 וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וּמִשְׁמַרְתָּ כָּל־הָאֹהֶל אַף־אֶל־כָּל־יְהוָה וְאַל־הִמְזַבְּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא־יָמָתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם: 4 וְיָלְנוּ עֲלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתָּ אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא־יִקְרָב אֲלֵיכֶם וַיִּשְׁמְרֵתֶם אֶת מִשְׁמַרְתָּ הַקֹּדֶשׁ

וַיִּקְחוּ אֶהְרֹן כַּאֲשֶׁר דָּבַר מוֹשֶׁה וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל וְהִגָּה הַזֵּזֵל הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפֹּר עַל הָעַם וַיַּעֲבֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְבָּד הַמֵּתִים עַל־ דְּבַר קֹרַח וַיָּשָׁב אֶהְרֹן אֶל מוֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נִעְצְרָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֲתֶם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אֲב מֵאֵת כָּל נְשֵׂיהֶם לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל מִטָּהּ וְאֵת שֵׁם אֶהְרֹן תִּכְתֹּב עַל מִטָּה כִּי כִּי מִטָּה אֶחָד לְרֵאשׁ בַּיִת אֲבוֹתָם וְהִנַּחְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָכֶם שִׁמּוֹה וְהִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר בּוֹ מִטָּהּ יִפְרֹחַ וְהִשְׁכַּחְתִּי מֵעַלֶי אֶת תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִינִים עֲלֵיכֶם וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיוּן כָּל נְשֵׂיאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהְרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם וַיִּגַּח מוֹשֶׁה אֶת הַמִּטָּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדוּת וַיְהִי מִמִּחֲרָת וַיָּבֵא מוֹשֶׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִגָּה פֶּרַח מִטָּה אֶהְרֹן לְבַיִת כִּי וַיֵּצֵא פֶּרֶחַ וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל עִקְדִים וַיֵּצֵא מוֹשֶׁה אֶת כָּל הַמִּטָּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה הֲשִׁיב אֶת מִטָּה אֶהְרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לְבְנֵי מִרְי וְתִכַּל תְּלוּנֹתָם מֵעַלֶי וְלֹא יָמוּתוּ וַיַּעַשׂ מוֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מוֹשֶׁה לֵאמֹר הֲנָן גִּנְעֵנוּ אֲבָדְנוּ כָּלֵנוּ אֲבָדְנוּ כָּל הַקְּרָב הַקְּרָב אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאֵם תָּמְנוּ כְּגֹזַע וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל אֶהְרֹן אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית־אֲבִיךָ אַתָּה תִּשָּׂאוּ אֶת עֹזֶן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבְנֵיךָ אַתָּה תִּשָּׂאוּ אֶת עֹזֶן כְּהִנַּחְתֶּם וְגַם אֶת אֲחִיךָ מִטָּה כִּי שִׁבַט אֲבִיךָ הַקְּרָב אַתָּה וַיִּכְלוּ עֲלֶיךָ וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאַתָּה וּבְנֵיךָ אַתָּה לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת וַיִּשְׁמְרוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וּמִשְׁמַרְתָּ כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כָּל־יְהוָה וְאַל־הִמְזַבְּחַ לֹא יִקְרָבוּ וְלֹא־יָמָתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם וְיָלְנוּ עֲלֶיךָ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתָּ אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא יִקְרָב אֲלֵיכֶם וַיִּשְׁמְרֵתֶם אֶת מִשְׁמַרְתָּ הַקֹּדֶשׁ

ואת משמרת המזבח ולא יתנה עוד קצף על־
 בגי ישראל: 6 ואני הנה לקחת את אחיכם הלויים
 מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
 את־עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובגיה אתה
 תשמו את־פהנתכם לכל־דבר המזבח
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
 את־פהנתכם והגר הקרב יומת:
 8 וידבר יהוה אל־אהרן ואנל הנה נתתי לך
 את־משמרת תרומתי לכל־קדשי בני־ישראל
 לה נתתי למשחה ולבגיה לחק־עולם: 9 זה־
 יתנה לה מקדש הקדשים מו־האש פל־
 קרבנם לכל־מנהתם ולכל־חטאתם ולכל־
 אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לה הוא
 ולבגיה: 10 בקדש הקדשים תאכלנו פל־זכר
 יאכל אתו קדש יתנה־לה: 11 וזה־לה תרומת
 מתנם לכל־תנופת בני ישראל לה נתתי ולבגיה
 ולבגיה אתה לחק־עולם פל־טהור בבית
 יאכל אתו: 12 כל חלב יצהר וכל־חלב תירוש
 ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לה נתתי:
 13 בפניי פל־אשר בארצם אשר יביאו ליהוה
 לה יתנה פל־טהור בבית יאכלנו: 14 פל־תרם
 בישראל לה יתנה: 15 פל־פטור רחם לכל־בשר
 אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
 אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור
 הבהמה הטמאה תפדה ופדיון מובן זרשי
 תפדה בערכך כסף חמשת שקלים
 בשקל הקדש עשרים גרה הוא אך בכור
 שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה
 קדש הם את דמים תזרק על המזבח ואת
 חלבם תקטיר אשה כריח ניחח ליהוה: 18 ובשרם
 יתנה־לה כתנה התנופה וכשוק הימין לה יתנה:
 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני־ישראל
 ליהוה נתתי לה ולבגיה ולבגיה אתה
 לחק־עולם ברית מלח עולם הוא לפני
 יהוה לה ולזרעך אתה ויאמר יהוה אל־
 אהרן בארצם לא תנוח וחרק לא יהיה
 לך בתוכם אני וזלתי ונזלתי בדמך בני
 ישראל וכיבני לוי הנה נתתי ממעשר
 בישראל כנזלה חלה עבדתם אשר הם
 עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו עוד
 בני ישראל אל אהל מועד כשאת חטא נמות
 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד

ואת משמרת המזבח ולא יתנה עוד קצף על־
 בני ישראל: 6 ואני הנה לקחת את אחיכם הלויים
 מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
 את עבדת אהל מועד ואתה ובגיה אתה
 תשמו את פהנתכם לכל דבר המזבח
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
 את פהנתכם והגר הקרב יומת
 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך
 את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
 לה נתתי למשחה ולבגיה לחק־עולם זה
 יהיה לה מקדש הקדשים מן האש פל־
 קרבנם לכל מנהתם וככל חטאתם וככל
 אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים כן הוא
 ולבגיה בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר
 יאכל אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת
 מתנם לכל תנופת בני ישראל לה נתתי ולבגיה
 ולבגיה אתה לחק־עולם כל טהור בבית
 יאכל אתו כל חלב יצהר וכל חלב תירוש
 ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לה נתתי
 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה
 לה יהיה כל טהור בבית יאכלנו כל זרם
 בישראל לה יהיה כל פטר רחם לכל בשר
 אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
 אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור
 הבהמה הטמאה תפדה ופדיון מובן זרשי
 תפדה בערכך כסף חמשת שקלים
 בשקל הקדש עשרים גרה הוא אך בכור
 שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה
 קדש הם את דמים תזרק על המזבח ואת
 חלבם תקטיר אשה כריח ניחח ליהוה ובשרם
 יהיה לה כנזלה התנופה וכשוק הימין לה יהיה
 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל
 ליהוה נתתי לך ולבגיה ולבגיה אתה
 לחק־עולם ברית מלח עולם הוא לפני
 יהוה לך ולזרעך אתה ויאמר יהוה אל
 אהרן בארצם לא תנוח וחרק לא יהיה
 לך בתוכם אני וזלתי ונזלתי בדמך בני
 ישראל וכיבני לוי הנה נתתי ממעשר
 בישראל כנזלה חלה עבדתם אשר הם
 עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו עוד
 בני ישראל אל אהל מועד כשאת חטא נמות
 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד

והם ישאו עונם חקת עולם לדורתיכם ובתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה: 24 כִּי אֶת־מַעֲשֵׂךְ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גְּרִימוֹ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי
לְלוֹאִים לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחְלוּ נַחֲלָה:

25 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 26 וְאֶל־הַלוֹאִים
תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂךְ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתֶם
בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְהוָה
מַעֲשֵׂךְ מִן־הַמַּעֲשֵׂךְ: 27 וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם
כַּדָּגוּן מִן־הַגֶּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן־הַיֶּקֶב: 28 כֵּן תְּרִימוּ גַם־
אֶתֶם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר
תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת
יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: 29 מִכֹּל מִתְּנֵיתֶיכם תְּרִימוּ
אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל־חֶלְבֹוֹ אֶת־מִקְדָּשׁוֹ
מִמֶּנּוּ: 30 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־חֶלְבֹוֹ
מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹאִים כְּתַבּוּאת גֶּרֶן וְכַתְּבוּאת
יֶקֶב: 31 וְאֶכְלַתֶם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֶתֶם וּבֵיתְכֶם
כִּי־שֹׁכֵר הוּא לָכֶם תֵּלֵף עֲבַדְתֶּם בְּאֵהָל
מוֹעֵד: 32 וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלֶיךָ חֶטֶא בְּהִרְיַמְכֶם אֶת־
חֶלְבֹוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֹדְשֵׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלֹלוּ
וְלֹא תִמּוּתוּ:

19:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 זֹאת
חֲקַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבְּרוּ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פְּרֹה אֲדָמָה
תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא עָלְתָה
עָלֶיהָ עַל: 3 וְנָתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ לַמִּחֻזָּה וְשִׂחַט
אֹתָהּ לְפָנָיו: 4 וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָה
בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִיף אֶל־נֶכַח פָּנָיו אֶהֱל־מוֹעֵד
מִדָּמָה שִׁבְעַת פְּעָמִים: 5 וְשָׂרַף אֶת־הַפְּרֹה לְעֵינָיו
אֶת־עֶרְוָה וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פְּרֹשֶׁה
יִשְׂרָף: 6 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אַרְז וְאֶזֶב וְשָׁנִי תוֹלַעַת
וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שָׂרֶפֶת הַפְּרֹה: 7 וְכִבֵּס בְּגָדָיו
הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבֹא אֶל־הַמִּחֻזָּה
וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב: 8 וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ יַכְבֵּס
בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעֶרֶב: 9 וְאַסְּפוּ אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפְרַת הַפְּרֹה
וְהִגִּיתִּי מִחוּץ לַמִּחֻזָּה בְּמִקְוֵם טְהוֹר וְהִיתָה
לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נֹדָה
חֶטֶאת הוּא: 10 וְכִבֵּס הָאֶסָּף אֶת־הַפְּרֹה אֶת־
בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

והם ישאו עונם חקת עולם לדורתיכם ובתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את מעשך
בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי
ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואכל הלוים
תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם
בנחלתכם והרמותם ממינו תרומת יהוה
מעשר מן המעשר ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב כן תרימו גם
אתם תרומת יהוה מכס מעשרתיכם אשר
תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממינו את תרומת
יהוה לאהרן הכהן מיכל מתנתיכם תרימו
את כל תרומות יהוה מכל חלבו את מקדשו
ממינו ואמרת אליהם בהרימוכם את חלבו
ממינו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת
יקב ואכלתם אותו בכל מקום אתם ובייתכם
כי שכר הוא לכם חקת עבדתכם באהל
מועד ולא תישאו עליו חטא בהרימוכם את
חלבו ממינו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמוותו

וידבר יהוה אל משה ואכל אהרן לאמר זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלתה
עליה על ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
והוציא אותה אל מחוץ למחוזתה ושחט
אותה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו והיף אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים ושירף את הפרה לעינו
את עריו ואת בשריה ואת דמה על פרשה
ישירף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשירו במים ואזר יבא אל המחוזת
וטמא הכהן עד הערב והשירף אתה יכבס
בגדיו במים ורחץ בשירו במים וטמא עד
הערב ואסף איש טהור את אפר הפרה
והניחו מחוץ למחוזתה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשיבות לבוי נודה
חטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל

ולגַר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לַחֲקֹת עוֹלָם: 11 הַנִּגַּע בַּמֶּת
לְכָל־גֹּפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: 12 הוּא
יִתְחַטֵּא־בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: 13 כָּל־הַנִּגַּע בַּמֶּת בַּגֹּפֶשׁ
הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן
יְהוָה טָמֵא וּנְכַרְתָּהּ הַגֹּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי־מִי נָדָה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טְמֵאתוֹ
כּוֹ: 14 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל כָּל־הַבָּא
אֶל־הָאֵהָל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים:
15 וְכָל־כְּלִי כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו
טָמֵא הוּא: 16 וְכָל־אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה בְּחֻלְל־
חֶרֶב אוֹ בַּמֶּת אוֹ־בַעֲצָם אָדָם אוֹ בַקָּבֵר יִטָּמֵא
שִׁבְעַת יָמִים: 17 וְלִקְחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שָׂרָפֶת
הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו מִיּוֹם חַיִּים אֲכַכְלוּ וּלְקַח
אֲזוּב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֵהָל
וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ שָׁם
וְעַל־הַנִּגַּע בַּעֲצָם אוֹ בְּחֻלְל אוֹ בַּמֶּת אוֹ בַקָּבֵר
וְהִזָּה הַטְּהַר עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבַס בַּגְּדֵי־וְ
וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בַּעֲרַב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטָּמֵא
וְלֹא יִתְחַטֵּא וּנְכַרְתָּהּ הַגֹּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ
הַקְּהָל כִּי־אֵת מוֹקְדֵשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נָדָה לֹא
זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא וְהִיתָה לָהֶם לַחֲזֹקֶת
עֵינֵם וּמוֹזָה מִי הַנְּדָה יִכַּסּ בַּגְּדָיו וְהַנִּגַּע בְּמִי
הַנְּדָה יִטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב וְכָל־אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ
הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהַגֹּפֶשׁ הַנִּגַּעַת תִּטָּמֵא עַד־
הָעֶרֶב:

20:1 וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בְּתוֹדֵשׁ
הָרֵאשׁוֹן וַיִּשָּׁב הָעָם בְּקִגְדֹשׁ וַתָּמֵת שָׁם מֶרְיָם
וַתִּקְבֹּר שָׁם: 2 וְלֹא־הָיָה מַיִם לַעֲדָה וַיִּקְהָלוּ עַל־
מִשֶּׁה וְעַל־אַהֲרֹן: 3 וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מִשֶּׁה וַיֹּאמְרוּ
לְאֹמֶר וְלוֹ גִּנַּעְנוּ בַּגֶּנֶע אֲחִינוּ לִפְנֵי יְהוָה: 4 וְלָמָּה
הִבֵּאתֶם אֶת־קְהָל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ: 5 וְלָמָּה הֶעֱלִיתֶנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַרְע
הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֵרַע וְתִאֲגָה וְגִפְלוֹ וְרִמּוֹן וּמַיִם
אֵין לְשִׁתּוֹת: 6 וַיָּבֹא מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקְּהָל
אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּרֵא
כְּבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם:

7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מִשֶּׁה לֵאמֹר: 8 קַח אֶת־הַמַּטֵּה
וְהַקְּהָל אֶת־הָעֵדָה אִתָּה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ

וְלִגַר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לַחֲזֹקֶת עוֹלָם הַנִּגַּע בַּמֶּת
לְכָל־גֹּפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים הוּא
יִתְחַטֵּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהַר וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר כֹּל הַנִּגַּע בַּמֶּת בַּגֹּפֶשׁ
הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן
יְהוָה טָמֵא וּנְכַרְתָּהּ הַגֹּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי־מִי נָדָה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טְמֵאתוֹ
כּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל כֹּל הַבָּא
אֶל הָאֵהָל וְכָל אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים
וְכָל כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו
טָמֵא הוּא וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע עַל פְּנֵי הַשֹּׁדֶה בְּחֻלְל
חֶרֶב אוֹ בַּמֶּת אוֹ בַּעֲצָם אָדָם אוֹ בַקָּבֵר יִטָּמֵא
שִׁבְעַת יָמִים וּלְקַחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שָׂרָפֶת
הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו מִיּוֹם חַיִּים אֲכַכְלוּ וּלְקַח
אֲזוּב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֵהָל
וְעַל כָּל הַכֵּלִים וְעַל הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ שָׁם
וְעַל הַנִּגַּע בַּעֲצָם אוֹ בְּחֻלְל אוֹ בַּמֶּת אוֹ בַקָּבֵר
וְהִזָּה הַטְּהַר עַל הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבַס בַּגְּדֵי־וְ
וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בַּעֲרַב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטָּמֵא
וְלֹא יִתְחַטֵּא וּנְכַרְתָּהּ הַגֹּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ
הַקְּהָל כִּי אֵת מוֹקְדֵשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נָדָה לֹא
זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא וְהִיתָה לָהֶם לַחֲזֹקֶת
עֵינֵם וּמוֹזָה מִי הַנְּדָה יִכַּסּ בַּגְּדָיו וְהַנִּגַּע בְּמִי
הַנְּדָה יִטָּמֵא עַד הָעֶרֶב וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ
הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהַגֹּפֶשׁ הַנִּגַּעַת תִּטָּמֵא עַד
הָעֶרֶב

וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל הָעֵדָה מִדְּבַר צֹן בְּתוֹדֵשׁ
הָרֵאשׁוֹן וַיִּשָּׁב הָעָם בְּקִדְשׁ וַתָּמֵת שָׁם מֶרְיָם
וַתִּקְבֹּר שָׁם וְלֹא הָיָה מַיִם לַעֲדָה וַיִּקְהָלוּ עַל־
מִשֶּׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מִשֶּׁה וַיֹּאמְרוּ
לְאֹמֶר וְלוֹ גִּנַּעְנוּ בַּגֶּנֶע אֲחִינוּ כִּפְנֵי יְהוָה וְלָמָּה
הִבֵּאתֶם אֶת־קְהָל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ וְלָמָּה הֶעֱלִיתֶנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַרְע
הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֵרַע וְתִאֲגָה וְגִפְלוֹן וּמַיִם
אֵין לְשִׁתּוֹת וַיָּבֹא מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקְּהָל
אֶל־פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּרֵא
כְּבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מִשֶּׁה לֵאמֹר קַח אֶת הַמַּטֵּה
וְהַקְּהָל אֶת הָעֵדָה אִתָּה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ

ודברתם אל־הסלע לעיניהם ונתן מימיו
 והוצאת להם מים מן־הסלע והשקית את־
 העדה ואת־בעירם: 9 ויקח מִלְּשָׁה אֶת־הַמַּטֵּה
 מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: 10 ויקהלּוּ מִלְּשָׁה
 ואת־הָרֹץ אֶת־הַקְּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלֶע ויאמר להם
 שְׁמַעוּ־נָא הַמְּרִים הַמִּן־הַסֵּלֶע הַזֶּה נוֹצֵיא
 לָכֶם מַיִם: 11 ויָרֵם מִלְּשָׁה אֶת־יָדוֹ ויָדָה אֶת־הַסֵּלֶע
 בַּמַּטֵּהוּ פַעַמִּים ויצאו מים רבים ונִשְׁפְּתָה הָעֵדָה
 ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל־מִלְּשָׁה
 ואל־אֶהְרֹץ יַעֲזֹן לֹא־הֵאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי
 לעיני בני ישראל לְכֹן לֹא תביאו אֶת־הַקְּהָל
 הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: 13 הֲמָה מִי
 מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְּגִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה ויקַדֵּשׁ
 בָּם: 14 וישלח מִלְּשָׁה מַלְאָכִים
 מִקְדָּשׁ אֶל־מִלְכָּה אֲדוֹם כִּה אָמַר אֶתִּיקָה יִשְׂרָאֵל
 אַתָּה יִלְעָת אֶת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֵדְתָנוּ
 וירדו אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה ונָשַׁב בַּמִּצְרַיִם יָמִים
 רַבִּים וירעו לִטַּע מִצְרַיִם וּלְאֲבֹתֵינוּ ונִצְעַק אֵל
 יְהוָה וישָׁמַע קוֹלֵנוּ וישַׁלַּח מַלְאָךְ ויצַאֲנוּ
 מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנִיזְנוּ בַקְדָּשׁ עִיר קִצֵּה גְבוּלָךְ
 וְעַבְרָה נָא בְּאֶרֶץ כּוֹחַ וְעַבְרָה בַשְּׂדֵה וּבְכַרְם
 וְלֹא נִשְׁתַּה מִי בְּאֶרֶץ דֶּרֶךְ הַמִּלְכָּה וְכִי לֹא נִשְׁתַּה
 יָמִיךְ וּשְׂמֹאוֹךְ עַד אֲשֶׁר נִעְבַר גְּבֻלְךָ ויאמר
 אֱלֹהֵי אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן בְּחֹרֶב אֲצַא
 לְקִרְאָתְךָ ויאמרו אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִסְכָּה
 נִעַלְהָ וְאִם מִיָּמִיךְ נִשְׁתַּה אֲנִי וּכְהֵנִי וְנִדְרֵתִי
 מִכְרַם רֶק אֵין דְּבַר בְּרוּכִי אֶעֱבֹרָה ויאמר לֹא
 תַעֲבֹר ויצא אֲדוֹם לְקִרְאָתוֹ בַּעַם כְּבֹד וּבִיד
 חֲזָקָה ויבא אֲדוֹם ונתן את יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּזַנְבוֹ
 וישַׁלַּח מַעֲלֵיו
 ויסעו מִקְדָּשׁ ויבאו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה
 הֵר הָהָר ויאמר יהוה אל מִלְּשָׁה ואל אֶהְרֹץ
 בְּהַר הָהָר עַל גְּבוּל אֶרֶץ אֲדוֹם לאמר יֵאָסֶף
 אֶהְרֹץ אֵל עַמּוּיֹךְ כִּי לֹא יבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מְרִיתֶם אֶת פִּי
 כִּמִּי מְרִיבָה קוֹחַ אֶת אֶהְרֹץ וְאֶת אֶלְעִזֵּר בְּנֵי
 וְהַעֲלֵ אֶתֶּם הֵר הָהָר וְהַפְּשֵׁט אֶת אֶהְרֹץ אֶת
 בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתֶּם אֶת אֶלְעִזֵּר בְּנֵי וְאֶהְרֹץ
 יֵאָסֶף וּמֹת שֵׁם ויעש מִלְּשָׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה ויעכו אֵל הֵר הָהָר לעיני כָּל־הָעֵדָה
 ויפְשֵׁט מִלְּשָׁה אֶת אֶהְרֹץ אֶת־בְּגָדָיו ויִלְבַּשׂ אֶתֶּם
 אֶת־אֶלְעִזֵּר בְּנֵי ויָמַת אֶהְרֹץ שֵׁם בְּרָאשׁ הָהָר

ודברתם אל־הסלע לעיניהם ונתן מימיו
 והוצאת להם מים מן־הסלע והשקית את
 העדה ואת־בעירם: 9 ויקח מִלְּשָׁה אֶת־הַמַּטֵּה
 מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: 10 ויקהלּוּ מִלְּשָׁה
 ואת־הָרֹץ אֶת־הַקְּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלֶע ויאמר להם
 שְׁמַעוּ־נָא הַמְּרִים הַמִּן־הַסֵּלֶע הַזֶּה נוֹצֵיא
 לָכֶם מַיִם: 11 ויָרֵם מִלְּשָׁה אֶת־יָדוֹ ויָדָה אֶת־הַסֵּלֶע
 בַּמַּטֵּהוּ פַעַמִּים ויצאו מים רבים ונִשְׁפְּתָה הָעֵדָה
 ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל־מִלְּשָׁה
 ואל־אֶהְרֹץ יַעֲזֹן לֹא־הֵאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי
 לעיני בני ישראל לְכֹן לֹא תביאו אֶת־הַקְּהָל
 הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: 13 הֲמָה מִי
 מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְּגִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה ויקַדֵּשׁ
 בָּם: 14 וישלח מִלְּשָׁה מַלְאָכִים
 מִקְדָּשׁ אֶל־מִלְכָּה אֲדוֹם כִּה אָמַר אֶתִּיקָה יִשְׂרָאֵל
 אַתָּה יִלְעָת אֶת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֵדְתָנוּ
 וירדו אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה ונָשַׁב בַּמִּצְרַיִם יָמִים
 רַבִּים וירעו לִטַּע מִצְרַיִם וּלְאֲבֹתֵינוּ ונִצְעַק אֵל
 יְהוָה וישָׁמַע קוֹלֵנוּ וישַׁלַּח מַלְאָךְ ויצַאֲנוּ
 מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנִיזְנוּ בַקְדָּשׁ עִיר קִצֵּה גְבוּלָךְ
 וְעַבְרָה נָא בְּאֶרֶץ כּוֹחַ וְעַבְרָה בַשְּׂדֵה וּבְכַרְם
 וְלֹא נִשְׁתַּה מִי בְּאֶרֶץ דֶּרֶךְ הַמִּלְכָּה וְכִי לֹא נִשְׁתַּה
 יָמִיךְ וּשְׂמֹאוֹךְ עַד אֲשֶׁר נִעְבַר גְּבֻלְךָ ויאמר
 אֱלֹהֵי אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן בְּחֹרֶב אֲצַא
 לְקִרְאָתְךָ ויאמרו אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִסְכָּה
 נִעַלְהָ וְאִם מִיָּמִיךְ נִשְׁתַּה אֲנִי וּכְהֵנִי וְנִדְרֵתִי
 מִכְרַם רֶק אֵין דְּבַר בְּרוּכִי אֶעֱבֹרָה ויאמר לֹא
 תַעֲבֹר ויצא אֲדוֹם לְקִרְאָתוֹ בַּעַם כְּבֹד וּבִיד
 חֲזָקָה ויבא אֲדוֹם ונתן את יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּזַנְבוֹ
 וישַׁלַּח מַעֲלֵיו
 ויסעו מִקְדָּשׁ ויבאו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה
 הֵר הָהָר ויאמר יהוה אל מִלְּשָׁה ואל אֶהְרֹץ
 בְּהַר הָהָר עַל גְּבוּל אֶרֶץ אֲדוֹם לאמר יֵאָסֶף
 אֶהְרֹץ אֵל עַמּוּיֹךְ כִּי לֹא יבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מְרִיתֶם אֶת פִּי
 כִּמִּי מְרִיבָה קוֹחַ אֶת אֶהְרֹץ וְאֶת אֶלְעִזֵּר בְּנֵי
 וְהַעֲלֵ אֶתֶּם הֵר הָהָר וְהַפְּשֵׁט אֶת אֶהְרֹץ אֶת
 בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתֶּם אֶת אֶלְעִזֵּר בְּנֵי וְאֶהְרֹץ
 יֵאָסֶף וּמֹת שֵׁם ויעש מִלְּשָׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה ויעכו אֵל הֵר הָהָר לעיני כָּל־הָעֵדָה
 ויפְשֵׁט מִלְּשָׁה אֶת אֶהְרֹץ אֶת־בְּגָדָיו ויִלְבַּשׂ אֶתֶּם
 אֶת־אֶלְעִזֵּר בְּנֵי ויָמַת אֶהְרֹץ שֵׁם בְּרָאשׁ הָהָר

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן־הַהָר: 29 וַיֵּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה
כִּי גֹעַ אֶהְרֹו וַיִּכְפוּ אֶת־אֲהָרָן שְׁלֹשִׁים יוֹם
כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל: 21:1 וַיִּשְׁמָע

הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עַרְדַּי יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל
דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכְּבוּ מִמֶּנּוּ
שָׁבִי: 2 וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל גֵּדֵר לִיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־
נָתַן תַּתֵּן אֶת הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמֹתִי אֶת־
עַרְיָהֶם וַיִּשְׁמָע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּנַעֲנִי וַיִּחַרֶם אֹתָהֶם וְאֶת־עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־
הַמָּקוֹם חֶרְמָה:

4 וַיִּסְעוּ מִהָר הַהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף לְסָבָב אֶת־
אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר גַּפְש־הָעַם בְּדֶרֶךְ:

5 וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמֹּשֶׁה לְמַה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרָיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵינִן לֶחֶם וְאֵין
מַיִם וּנְפִשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקֶּלֶקֶל וַיִּשְׁלַח
יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחֹשִׁים הַשֵּׂרָפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־
הָעַם וַיָּמָת עִם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל: 7 וַיָּבֹא הָעַם אֶל־
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בְּיַהוָה וְכֹךְ

הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ אֶת־הַנְּחֹשׁ
וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־גִּס וְהָיָה

כָּל־הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וְנָחַי: 9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחֹשׁ
נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמָהוּ עַל־הַגִּס וְהָיָה אִם־נִשְׂוָה הַנְּחֹשׁ
אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחֹשֶׁת הַנְּחֹשֶׁת וְנָחַי: 10 וַיִּסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחַנּוּ בְּאֶבֶת: 11 וַיִּסְעוּ מֵאֶבֶת וַיִּחַנּוּ
בְּעֵי הָעֵבְרָיִם בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב

מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: 12 מִשָּׁם נָסְעוּ וַיִּחַנּוּ בְּנַחַל זָרַד:

13 מִשָּׁם נָסְעוּ וַיִּחַנּוּ מֵעֵבֶר אֶרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַר
הַיַּצָּא מִגִּבְעַת הָאֲמֹרִי כִּי אֶרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין

מוֹאָב וּבֵין הָאֲמֹרִי עַל כֵּן יֹאמַר בְּסֵפֶר מִלְחָמוֹת
יְהוָה אֶת־נֹהֵב בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אֶרְנוֹן:

15 וְאִשָּׁל הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשַׁבֵּת עַר וּנְשַׁעַן
לְגִבּוֹל מוֹאָב: 16 וּמִשָּׁם בָּאָרָה הוּא הַבָּאָר אֲשֶׁר

אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת־הָעַם וְאֶתְנַהֵל לָהֶם
מַיִם: 17 אַז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה

הַזֹּאת עָלַי בְּאֶר עֲנוּ־לָהּ: 18 בְּאֶר תִּפְרוּהָ שָׂרִים
כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם בְּמִזְחָק בְּמוֹשַׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבַר

מִתְנַהֵל: 19 וּמִמִּתְנַהֵל בְּחִלְיָאֵל וּמִנְחִלְיָאֵל בְּמֹת:

20 וּמִבְּמֹת הַגִּיאָ אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפְּסָגָה
וּנְשִׁתְּפָה עַל פְּנֵי הַיַּשִּׁימוֹן

21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מִלְאָכִים אֶל־סִיתוֹן מִלֶּךְ־הָאֲמֹרִי
לֵאמֹר: 22 אַעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נָטָה בְּשַׂדֶּה

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן הָהָר וַיֵּרְאוּ כָּל הָעֵדָה
כִּי גֹעַ אֶהְרֹו וַיִּכְפוּ אֶת אֲהָרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם
כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמָע

הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עַרְדַּי יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל
דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכְּבוּ מִמֶּנּוּ
שָׁבִי וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל גֵּדֵר לִיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־
נָתַן תַּתֵּן אֶת הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמֹתִי אֶת־
עַרְיָהֶם וַיִּשְׁמָע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּנַעֲנִי וַיִּחַרֶם אֹתָהֶם וְאֶת עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־
הַמָּקוֹם חֶרְמָה:

וַיִּסְעוּ מִהָר הַהָר דֶּרֶךְ יַם סוּף לְסָבָב אֶת־
אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר נַפְשׁ הָעַם בְּדֶרֶךְ
וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמֹּשֶׁה לְמַה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרָיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵינִן לֶחֶם וְאֵין
מַיִם וּנְפִשָׁנוּ קָצָה בְּלֶחֶם הַקֶּלֶקֶל וַיִּשְׁלַח
יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחֹשִׁים הַשֵּׂרָפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־
הָעַם וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל וַיָּבֹא הָעַם אֶל־

מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בְּיַהוָה וְכֹךְ
הִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ אֶת הַנְּחֹשׁ
וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל גִּס וְהָיָה
כָּל הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וְנָחַי וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחֹשׁ
נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמָהוּ עַל הַגִּס וְהָיָה אִם נִשְׂוָה הַנְּחֹשׁ
אֶת אִישׁ וְהִבִּיט אֶל נְחֹשֶׁת הַנְּחֹשֶׁת וְנָחַי וַיִּסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחַנּוּ בְּאֶבֶת וַיִּסְעוּ מֵאֶבֶת וַיִּחַנּוּ

בְּעֵי הָעֵבְרָיִם בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מוֹאָב
מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ מִשָּׁם נָסְעוּ וַיִּחַנּוּ בְּנַחַל זָרַד
מִשָּׁם נָסְעוּ וַיִּחַנּוּ מֵעֵבֶר אֶרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַר
הַיַּצָּא מִגִּבְעַת הָאֲמֹרִי כִּי אֶרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין
מוֹאָב וּבֵין הָאֲמֹרִי עַל כֵּן יֹאמַר בְּסֵפֶר מִלְחָמוֹת
יְהוָה אֶת וְהֵב בְּסוּפָה וְאֶת הַנְּחָלִים אֶרְנוֹן
וְאִשָּׁל הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשַׁבֵּת עַר וּנְשַׁעַן
לְגִבּוֹל מוֹאָב וּמִשָּׁם בָּאָרָה הוּא הַבָּאָר אֲשֶׁר

אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת הָעַם וְאֶתְנַהֵל לָהֶם
מַיִם אַז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת עָלַי בְּאֶר עֲנוּ עָנוּ לָהּ בְּאֶר תִּפְרוּהָ שָׂרִים
כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם בְּמִזְחָק בְּמוֹשַׁעֲנֹתָם וּמִמִּדְבַר
מִתְנַהֵל וּמִבְּמֹתָה נְחֹשֶׁת אֶל וּמִנְחִלְיָאֵל בְּמֹתָה
וּמִבְּמֹת הַגִּיאָ אֲשֶׁר בְּשַׂדֶּה מוֹאָב רֹאשׁ הַפְּסָגָה
וּנְשִׁתְּפָה עַל פְּנֵי הַיַּשִּׁימוֹן

וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מִלְאָכִים אֶל סִיתוֹן מִלֶּךְ הָאֲמֹרִי
לֵאמֹר אַעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נָטָה בְּשַׂדֶּה

ובְּכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּלְדָּה
 עַד אֲשֶׁר־נִעְבַר גְּבֻלָּהּ: 23 וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־
 יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ
 וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמְדַבֵּרָה וַיָּבֵא יְהֵזֵה
 וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: 24 וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חֶרֶב
 וַיִּירֶשׁ אֶת־אֶרֶצוֹ מֵאֲרֹנָן עַד־יַבֵּל עַד־בְּנֵי עַמּוֹן
 כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים
 הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֲמֹרִי בְּחֻשְׁבוֹן
 וּבְכָל־בְּנֵי־הָיָה: 26 כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 הוּא וְהוּא נִחְזָם בְּמוֹכַר מוֹאָב הַרְאֵשׁוֹן וַיִּקַּח
 אֶת־כָּל־אֶרֶצוֹ מִיַּדוֹ עַד אֲרֹנָן עַל כֵּן יֹאמְרוּ
 הַמִּשְׁכִּים בָּאוּ חֻשְׁבוֹן הִבְנִה וְתִכְנֹן עִיר סִיחֹן
 כִּי אִשׁ יֵצֵא מִחֻשְׁבוֹן כַּהֲבָה מִקְרִית סִיחֹן
 אֲכַכָּה עַד מוֹאָב בְּעַלְי בְּמוֹת אֲרֹנָן אוֹי כִּי
 מוֹאָב אֲבָדָה עִם כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵי פְלִיטָם וּבְנֵיתוֹ
 בְּשִׁבִית לְמוֹכַךְ אֲמֹרִי סִיחֹן וַיִּירָם אֲבָד חֻשְׁבוֹן
 עַד דִּיבֹן וְנָשִׁים עַד נִפְחָ אֲשֶׁר עַד מִידְבָּא וַיֵּשֶׁב
 יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל
 אֶת־יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־הָיָה וַיִּירֶשׁ [וַיִּירֶשׁ] אֶת־הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר־שָׁם: 33 וַיִּפְגְּלוּ וַיַּעֲלוּ דָרָד הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג
 מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לְקִרְאֵתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה
 אֲדָרְעִי: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי
 כִּדְדִי נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרֶצוֹ וְעַשִׂיתָ
 לוֹ כַּאֲשֶׁר עַשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
 יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן: 35 וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־
 עַמּוֹ עַד־בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׁרִיד וַיִּירֶשׁוּ אֶת־
 אֶרֶצוֹ וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחַזְּנוּ בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב
 מֵעֵבֶר כִּירְדָן יְרֵחוֹ

2 וַיִּרָא

בְּכֶךְ בֶן צְפוּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 לְאֲמֹרִי: 3 וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאִד כִּי רַב־
 הוּא וַיִּקַּח מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וַיֹּאמֶר
 מוֹאָב אֶל־זִמְגִי מְדִיָן עֲתִיָּה יִלְחָכוּ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־
 סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר אֶת יָרֵק הַשְּׂדֵה וּבְכֶךְ
 בֶן צְפוּר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בִּיעַת הָהוּא: 5 וַיִּשְׁלַח
 מְלָאכִים אֶל־בְּלָעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־
 הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקִרְאֵתוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עָם
 יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֶה אֶת־עֵינָיו הָאֶרֶץ וְהוּא
 יֵשֵׁב מִמֶּנִּי וְעִתָּה לְכֹה־נָא אָרְה־לִּי אֶת־הָעָם
 הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא מוֹמְנִי אוֹכִי אוֹכֵל נֹכַח־בוֹ
 וְאֲגַרְשֶׁנוּ מִן־הָאֶרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר־תִּבְרָךְ
 מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאֵר: 7 וַיִּלְכְּוּ זִמְגִי מוֹאָב
 וְזִמְגִי מְדִיָן וְקַסְמִים בְּיָדָם וַיָּבֵאוּ אֶל־בְּלָעָם

ובְּכָרֶם לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶכֶךְ
 עַד אֲשֶׁר נִעְבַר גְּבֻלָּהּ וְכֹא נָתַן סִיחֹן אֶת־
 יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת כָּל עַמּוֹ
 וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמְדַבֵּרָה וַיָּבֵא יְהֵזֵה
 וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי חֶרֶב
 וַיִּירֶשׁ אֶת אֶרֶצוֹ מֵאֲרֹנָן עַד יַבֵּל עַד בְּנֵי עַמּוֹן
 כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעָרִים
 הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל עָרֵי הָאֲמֹרִי בְּחֻשְׁבוֹן
 וּבְכָל בְּנֵי־הָיָה כִּי חֻשְׁבוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 הוּא וְהוּא נִחְזָם בְּמוֹכַר מוֹאָב הַרְאֵשׁוֹן וַיִּקַּח
 אֶת כָּל אֶרֶצוֹ מִיַּדוֹ עַד אֲרֹנָן עַל כֵּן יֹאמְרוּ
 הַמִּשְׁכִּים בָּאוּ חֻשְׁבוֹן הִבְנִה וְתִכְנֹן עִיר סִיחֹן
 כִּי אִשׁ יֵצֵא מִחֻשְׁבוֹן כַּהֲבָה מִקְרִית סִיחֹן
 אֲכַכָּה עַד מוֹאָב בְּעַלְי בְּמוֹת אֲרֹנָן אוֹי כִּי
 מוֹאָב אֲבָדָה עִם כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵי פְלִיטָם וּבְנֵיתוֹ
 בְּשִׁבִית לְמוֹכַךְ אֲמֹרִי סִיחֹן וַיִּירָם אֲבָד חֻשְׁבוֹן
 עַד דִּיבֹן וְנָשִׁים עַד נִפְחָ אֲשֶׁר עַד מִידְבָּא וַיֵּשֶׁב
 יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל
 אֶת יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְנֵי־הָיָה וַיִּירֶשׁ אֶת הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר שָׁם וַיִּפְגְּלוּ וַיַּעֲלוּ דָרָד הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג
 מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לְקִרְאֵתָם הוּא וְכָל עַמּוֹ לְמַלְחָמָה
 אֲדָרְעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַל תִּירָא אֹתוֹ כִּי
 בִידְךָ נָהִיתִי אֹתוֹ וְאֵת כָּל עַמּוֹ וְאֵת אֶרֶצוֹ וְעַשִׂיתָ
 לוֹ כַּאֲשֶׁר עַשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
 יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו וְאֵת כָּל־
 עַמּוֹ עַד בְּכַתִּי הַשְּׂאִיר לוֹ שְׁרִיד וַיִּירֶשׁוּ אֶת
 אֶרֶצוֹ וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחַזְּנוּ בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב
 מֵעֵבֶר כִּירְדָן יְרֵחוֹ

וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם לינו
 פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר
 יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם ויבאו
 אליהם אל בלעם ויאמרו מי האנשים האלה
 עמך: 10 ויאמר בלעם אליהם בלק בן צפור
 מלך מואב שלח אלי: 11 הגה העם היצא ממצרים
 ויבס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אדני
 אוכלי אוכל כהלחם בו וגרשתיו ויאמרו אליהם
 אל בלעם לא הלך עמכם לא תאר את העם
 כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר אל
 שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתי
 כהך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
 ויאמרו מאן בלעם הכך עמנו ויסף עוד בלק
 שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל
 בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן צפור אל
 גא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבד אכבדך מאד
 וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה
 לי את העם הזה ויען בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אם יתן לי בכה מלא ביתו נספ וזהב לא
 אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות הטנה
 או גדולה ועתה שבו נא בזה גם אתם הליכה
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי ויבאו אליהם
 אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
 האנשים קום לך אתם ואף אתה דבר אשר
 אדבר אכיר אתו תעשה ויקם בלעם בבקר
 ויחבש את אהנו ויכר עם שרי מואב ויזר אף
 אליהם כי הוכר הוא ויחבש מלאך יהוה
 בדרך כשטן לו והוא רכב על אהנו ושני נערו
 עמו ותרא האתון את מלאך יהוה נעב בדרך
 וזרבו שכיפה בידו ונתט האתון מן הדרך
 ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה
 הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
 גדר מזה וגדר מזה ותרא האתון את מלאך
 יהוה ותכוזץ אל הקיר ותכוזץ את רגל בלעם
 אל הקיר ויספ להכתה ויספ מלאך יהוה
 עיבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך נטות
 ימין ושמאל ותרא האתון את מלאך יהוה
 ותרביץ תיזת בלעם ויזר אף בלעם ויך את
 האתון במקב ויפתח יהוה את פי האתון
 ותאמר לבלעם מה עשיתי כך כי הכידנני
 זה שלש רגלים ויאמר בלעם לאתון כי
 התעללת בי לו יש חרב בידו כי עתה הרגתיו:

וידברו אליו דברי בלק: 8 ויאמר אליהם לינו
 פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר
 יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: 9 ויבאו
 אליהם אל בלעם ויאמרו מי האנשים האלה
 עמך: 10 ויאמר בלעם אליהם בלק בן צפור
 מלך מואב שלח אלי: 11 הגה העם היצא ממצרים
 ויבס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אדני
 אוכלי אוכל כהלחם בו וגרשתיו ויאמרו אליהם
 אל בלעם לא הלך עמכם לא תאר את העם
 כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר אל
 שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתי
 כהך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
 ויאמרו מאן בלעם הכך עמנו ויספ עוד בלק
 שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל
 בלעם ויאמרו לו פה אמר בלק בן צפור אל
 גא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבד אכבדך מאד
 וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה
 לי את העם הזה: 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אם יתן לי בכה מלא ביתו נספ וזהב לא
 אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות הטנה
 או גדולה ועתה שבו נא בזה גם אתם הליכה
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: 20 ויבאו אליהם
 אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
 האנשים קום לך אתם ואף אתה דבר אשר
 אדבר אכיר אתו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר
 ויחבש את אהנו ויכר עם שרי מואב: 22 ויזר אף
 אליהם כשטן הוא ויחבש מלאך יהוה
 בדרך לשטן לו והוא רכב על אהנו ושני נערו
 עמו ותרא האתון את מלאך יהוה נעב בדרך
 וזרבו שכיפה בידו ונתט האתון מן הדרך
 ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה
 הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
 גדר מזה וגדר מזה ותרא האתון את מלאך
 יהוה ותכוזץ אל הקיר ותכוזץ את רגל בלעם
 אל הקיר ויספ להכתה ויספ מלאך יהוה
 עיבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך נטות
 ימין ושמאל ותרא האתון את מלאך יהוה
 ותרביץ תיזת בלעם ויזר אף בלעם ויך את
 האתון במקב ויפתח יהוה את פי האתון
 ותאמר לבלעם מה עשיתי כך כי הכידנני
 זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלעם לאתון כי
 התעללת בי לו יש חרב בידו כי עתה הרגתיו:

30 ותאמר האתון אל-בלעם הלא אנכי אתנך
 אשר-רכבת עלי מעודך עד-היום הנה ההסכן
 הספנתי לעשות לך פה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה
 את-עיני בלעם וירא את-מלאך יהוה נצב
 בדרך ותרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו:
 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על-מה הכיית
 את-אתנך זה שלוש רגלים הגה אנכי יצאתי
 לשפון פי-יגרט הדרך לנגדי: 33 ותראני האתון
 ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
 עתה גם-אתכה הרגתי ואותה החייתי: 34 ויאמר
 בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
 כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם-רע
 בעיניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל-
 בלעם לך עם-האנשים ואפס את-הדבר אשר-
 אדבר אליך אתו תדבר ויגל בלעם עם-שורי
 בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
 אל-עיר מואב אשר על-גבול ארנו אשר
 בקצה הגבול: 37 ויאמר בלק אל-בלעם הלא
 שליח שלחתי אליך לקרא-לך למה לא-
 הלכת אלי האמנם לא אוכל בפך: 38 ויאמר
 בלעם אל-בלק הנה-באתי אליך עתה היכול
 אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים
 בפני אתו אדבר ויכר בלעם עם בלק ויבאו
 קרית חצות ויבוח בלק בקר וצאן וישלחו
 לבלעם ולשרים אשר אתו: 41 ויהי בפקר ויקח
 בלק את-בלעם ויעלהו במות בעל וירא
 משם קצה העם: 23:1 ויאמר בלעם אל-בלק בנה-
 לי בזה שבועה מזבחת והכו לי בזה שבועה
 פרים ושבועה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פרו ואיל במזבח:
 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על-עלתך
 ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה-
 יראני והגדתי לך ויגל ויפוי: 4 ויקר אלהים
 אל-בלעם ויאמר אליו את-שבועת המזבחת
 ערכתי ואעל פרו ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר
 בפני בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר
 וישב אכיו והנה נצב על עכתו הוא וכס שרי
 מואב וישא משכו ויאמר בן ארם עוזני בלק
 מוכר מואב מהררי קדם כנה ארזה כי יעקב
 ולכה זעמה ישראל מה אקב לא קבה אכ
 ומה אזעם לא זעם יהוה כי בראש צרים
 אראנו ומוזבעות אשורנו הן עם כבוד ישכן

והאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך
 אשר רכבת עלי מעודך עד היום הנה ההסכן
 הספנתי לעשות לך כה ויאמר לא ויגל יהוה
 את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב
 בדרך ותרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו
 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכיית
 את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
 לשפון כי ירט הדרך לנגדי ותראני האתון
 ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
 עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי ויאמר
 בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
 כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע
 בעיניך אשובה לי ויאמר מלאך יהוה אל
 בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר
 אדבר אליך אתו תדבר ויכר בלעם עם שורי
 בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
 אל עיר מואב אשר על גבול ארנו אשר
 בקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הלא
 שליח שלחתי אליך לקרא לך למה לא
 הלכת אלי האמנם לא אוכל כבוד ויאמר
 בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול
 אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים
 בפני אתו אדבר ויכר בלעם עם בלק ויבאו
 קרית חצות ויבוח בלק בקר וצאן וישלחו
 לבלעם ולשרים אשר אתו ויהי בפקר ויקח
 בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא
 משם קצה העם ויאמר בלעם אל בלק בנה
 לי בזה שבועה מזבחת והכו לי בזה שבועה
 פרים ושבועה אילים ויעש בלק כאשר דבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פרו ואיל במזבח
 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך
 ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
 יראני והגדת לי ויגל ויפוי ויאמר אל בלעם
 את שבועת המזבחת ערכתי ואעל פרו ואיל
 במזבח וישם יהוה דבר בפני בלעם ויאמר
 שוב אל בלק וכה תדבר וישב אכיו והנה נצב
 על עכתו הוא וכס שרי מואב וישא משכו
 ויאמר בן ארם עוזני בלק מוכר מואב מהררי
 קדם כנה ארזה כי יעקב ולכה זעמה ישראל
 מה אקב לא קבה אכ ומה אזעם לא זעם יהוה
 כי בראש צרים אראנו ומוזבעות אשורנו הן עם
 כבוד ישכן

ובגוים לא יתחשב מו מנה עפר יעקב ומספר
את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים
ותתי אחריתי כמהו: 11 ויאמר בלק אל-בלעם
מה עשית לי לקב איביל לקחתיך והנה ברכתך
ברך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לה-
נא אתי אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס
קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנו-לי משם:
14 ויקחהו שדה צפים אל-ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר
אל-בלק התיצב פה על-עלתך ואנכי אקרה
פה: 16 ויקר יהוה אל-בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו
והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר
לו בלק מה-דבר יהוה: 18 וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: 19 לא איש
אל יכתוב ובן-אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי וברך ולא
אשיבנה: 21 לא-הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך
בו: 22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו:
23 כי לא-נחש ביעקב ולא-קסם בישראל פעת
יאמר ליעקב ולישראל מה-פעל אל: 24 הו-עם
בלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד-
לאכל טרף ודם חללים ישתה ויאמר בלק
אל-בלעם גם-קב לא תקבנו גם-ברך לא
תברכנו: 26 ויען בלעם ויאמר אל-בלק הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר-ידבר יהוה אתו
אעשה: 27 ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא אקחך אל-
מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו
לי משם: 28 ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור
הנשקר על-פני הישימו: 29 ויאמר בלעם אל-
בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת והנן לי בזה
שבעה פרים ושבעה אילם ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם
כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל וכל
הכך כפעם בפעם להראת נזשים וישדת
אכר המדבר פניו וישא בלעם את עיניו וירא
את ישראל שכן לשבטיו ותהי עכיו רוח
אלהים וישא מושכו ויאמר נאם בלעם בנו
בער ונאם הגבר שהם העין נאם שמוע אמרו
אל אשר מוחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

ובגוים לא יתחשב מו מנה עפר יעקב ומספר
את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים
ותתי אחריתי כמהו ויאמר בלק אל בלעם
מה עשית לי לקב איביל לקחתיך והנה ברכת
ברך ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר לדבר ויאמר אליו בלק לה-
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס
קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם
ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח ויאמר
אל בלק התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה
פה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו
והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר
לו בלק מה דבר יהוה וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר לא איש
אל יכתוב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי וברך ולא
אשיבנה לא הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מנך
בו אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו
כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעדת
יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל הן עם
בלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד
יאכל טרף ודם חללים ישתה ויאמר בלק
אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא
תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אדנו
אעשה ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל
מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו
לי משם ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
הנשקר על פני הישימו ויאמר בלעם אל
בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והנן לי בזה
שבעה פרים ושבעה אילם ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם
כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל וכל
הכך כפעם בפעם להראת נזשים וישדת
אכר המדבר פניו וישא בלעם את עיניו וירא
את ישראל שכן לשבטיו ותהי עכיו רוח
אלהים וישא מושכו ויאמר נאם בלעם בנו
בער ונאם הגבר שהם העין נאם שמוע אמרו
אל אשר מוחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

5 מה-טבו אהליך יעקב משפנתיה ישראל: 6 פנחלים
 נטיו כגנת עלי נהר פאהלים נטע יהוה פארזים
 עלי-מים: 7 יגל-מים מקליו וזרעו במים רבים וירם
 מאגג מלכו ותנשא מלכתו אל מוציאו ממוצרים
 כתועפת ראם לו יאכלגוים צריו ועצמותיהם יגרם
 וזציו ימוזץ כרע שכב כארי וכלביא מוי יקיבנו
 מברכיך ברוך וארריך ארור ויזור אף בלק אל
 בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
 איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים
 ועתה ברזלך אל מקומך אמרת כי כבד אכבדך
 והנה מנערך יהוה מכבוד ויאמר בלעם אל בלק
 הלא גם אל מלאכיך אשר שלזת אלי דברתי
 לאמר אם יתן לי בנקמלא ביתו כסף וזהב לא
 אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה אורעה
 מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה הנני הולך
 לעמי לכה איני עך אשר יעשה העם הזה לעמוך
 באחרית הימים וישא משילו ויאמר נאם בלעם
 בנו בער ונאם הגבר שתם העין נאם שמע אמרי
 אל וידע דעת עליון מוזזה שדי יזוזה נפל וגלוי
 עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
 כוכב מיעקב וקם שכב מישראל ומוזץ פאתי
 מואב וקרקר כל בני שית והיה אדום ירשה והיה
 ירשה שעיר איביו וישראל עשה זזיל וירד
 מיעקב והאביד שריד מעיר וירא את עמלק וישא
 משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואזריתו עדי
 אבד וירא את הקניזי וישא משילו ויאמר איתן
 מושבך ושים בסלע קנר כי אם יהיה לבער קין
 עד מה אשור תשיבך וישא משילו ויאמר אוימי
 יזויה מושמו אל וצים מיד כתיים וענו אשור וענו
 עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם וילך וישב
 למקומו וגם בלק הלך כדרךכו
 25:1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות
 מואב ותקראן לעם לזנוזי אלהיהן ויאכל העם
 וישתזו לאלהיהן ויצמד ישראל לבעל פעור
 ויזר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
 קוז את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד
 השמש וישב זרון אף יהוה מישראל ויאבד
 משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
 לבעל פעור והנה איש מבני ישראל בא ויקרב
 אל אזויו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת
 בני ישראל והמה בכים פתוז אתל מועד וירא
 פניזס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה

5 מה-טבו אהליך יעקב משפנתיה ישראל: 6 פנחלים
 נטיו כגנת עלי נהר פאהלים נטע יהוה פארזים
 עלי-מים: 7 יגל-מים מקליו וזרעו במים רבים וירם
 מאגג מלכו ותנשא מלכתו אל מוציאו ממוצרים
 כתועפת ראם לו יאכלגוים צריו ועצמותיהם יגרם
 וזציו ימוזץ כרע שכב כארי וכלביא מוי יקיבנו
 מברכיך ברוך וארריך ארור ויזור אף בלק אל
 בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
 איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים
 ועתה ברזלך אל מקומך אמרת כי כבד אכבדך
 והנה מנערך יהוה מכבוד ויאמר בלעם אל בלק
 הלא גם אל מלאכיך אשר שלזת אלי דברתי
 לאמר אם יתן לי בנקמלא ביתו כסף וזהב לא
 אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה אורעה
 מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה הנני הולך
 לעמי לכה איני עך אשר יעשה העם הזה לעמוך
 באחרית הימים וישא משילו ויאמר נאם בלעם
 בנו בער ונאם הגבר שתם העין נאם שמע אמרי
 אל וידע דעת עליון מוזזה שדי יזוזה נפל וגלוי
 עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
 כוכב מיעקב וקם שכב מישראל ומוזץ פאתי
 מואב וקרקר כל בני שית והיה אדום ירשה והיה
 ירשה שעיר איביו וישראל עשה זזיל וירד
 מיעקב והאביד שריד מעיר וירא את עמלק וישא
 משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואזריתו עדי
 אבד וירא את הקניזי וישא משילו ויאמר איתן
 מושבך ושים בסלע קנר כי אם יהיה לבער קין
 עד מה אשור תשיבך וישא משילו ויאמר אוימי
 יזויה מושמו אל וצים מיד כתיים וענו אשור וענו
 עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם וילך וישב
 למקומו וגם בלק הלך כדרךכו
 25:1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות
 מואב ותקראן לעם לזנוזי אלהיהן ויאכל העם
 וישתזו לאלהיהן ויצמד ישראל לבעל פעור
 ויזר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
 קוז את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד
 השמש וישב זרון אף יהוה מישראל ויאבד
 משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
 לבעל פעור והנה איש מבני ישראל בא ויקרב
 אל אזויו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת
 בני ישראל והמה בכים פתוז אתל מועד וירא
 פניזס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה

וַיִּקַּח רַמְח בֶּן־דָּוִד: 8 וַיָּבֵא אֶחָד אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַקֶּבֶה וַיְדַקֵּר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: 9 וַיְהִיו הַמֹּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף:

10 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 11 פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָו אֶת־קִנְיָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי לִכֵּן אָמַר הַנְּנִי נָתַן לֹו אֶת־בְּרִיתִי
שְׂכֹוֹם וְהִיְתָה לֹו וְכֹזְרָעוֹ אֲזָרְעוֹ בְּרִית כְּהֵנֶת עִוְלָם
תִּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהֵיו וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
14 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּפָה אֲשֶׁר הִפָּה אֶת־הַמְדִּינִית
זְמָרִי בֶן־סִלּוֹא נָשִׂיא בֵּית־אָב לְשִׁמְעֹנִי: 15 וְשֵׁם הָאִשָּׁה
הַמְּפָה הַמְדִּינִית כְּזָבִי בֵּת צִוּר רַאשׁ אֲמוֹת בֵּית־
אָב בַּמִּדְבָּר הוּא:

16 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 17 צָרוּר אֶת־הַמְדִּינִים
וְהַפִּיתֶם אוֹתָם: 18 כִּי־צָרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־
נָפְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעִוּר וְעַל־דְּבַר כְּזָבִי בֵּת־
נָשִׂיא מִדִּבְרֵן אַחֲתָם הַמְּפָה בְּיוֹם־הַמִּגְפָּה עַל־דְּבַר
פְּעִוּר: 19 (in some tikkuns 26:1 starts here) וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה

26:1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
לֵאמֹר: 2 שְׂאוּ אֶת־רֵאשׁוֹ פְּלִעֲזַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבְּנוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יֵצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: 3 וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם
בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: 4 מִבְּנוֹ עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעֲלָה פֶּאֶשֶׁר צָנָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיֵּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 5 רְאוּבֵן בְּכוֹר
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלְוֹא
מִשְׁפַּחַת הַפִּלְוִאי: 6 לְחֻצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֻצְרוֹנִי לְכַרְמִי
מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: 7 אֵלָה מִשְׁפַּחַת הַרְאוּבֵנִי וַיְהִי
פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים: 8 וּבְנֵי פִלְוֹא אֶלְיָאָב: 9 וּבְנֵי אֶלְיָאָב נְמוּאֵל
וְדָתָן וְאַבִּירָם הוּא־דָתָן וְאַבִּירָם קְרוּאֵי [קְרוּאֵי] הָעֵדָה
אֲשֶׁר הִצִּי עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בְּעֵדַת־קְרָח
בְּהִצְתָּם עַל־יְהוָה: 10 וּתְפַלְתָּם הָאֶרֶץ אֶת־פִּיָּהּ וּתְבַלְעַ
אֹתָם וְאֶת־קְרָח בְּמֹות הָעֵדָה בְּאֹכַל הָאֵשׁ אֶת־
חַמְשִׁים וּמֵאוֹתִים אִישׁ וַיְהִי כֹנֵס וּבְנֵי קְרָח לֹא
מִתּוֹ:

12 בְּנֵי
שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתֶּם לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי
לְיִמְיוֹן מִשְׁפַּחַת הַיִּמְיֹנִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּכִּינִי:
13 לְזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזָּרְחִי לְשִׂאוּל מִשְׁפַּחַת הַשִּׂאוּלִי:
14 אֵלָה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

וַיִּקְחוּ רַמְח בֶּן־דָּוִד וַיָּבֵא אֶחָד אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַקֶּבֶה וַיְדַקֵּר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת
הָאִשָּׁה אֶל קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו הַמֹּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָו אֶת קִנְיָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי לִכֵּן אָמַר הַנְּנִי נָתַן לֹו אֶת בְּרִיתִי
שְׂכֹוֹם וְהִיְתָה לֹו וְכֹזְרָעוֹ אֲזָרְעוֹ בְּרִית כְּהֵנֶת עִוְלָם
תִּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהֵיו וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכָה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְדִּינִית
זְמָרִי בֶן סִלּוֹא נָשִׂיא בֵּית אֲבִי אֲבִלְשִׁמְעֹנִי וְשֵׁם הָאִשָּׁה
הַמְּכָה הַמְדִּינִית כְּזָבִי בֵּת צִוּר רַאשׁ אֲמוֹת בֵּית
אָב בַּמִּדְבָּר הוּא

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר צָרוּר אֶת הַמְדִּינִים
וְהַפִּיתֶם אוֹתָם כִּי צָרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר
נָפְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעִוּר וְעַל דְּבַר כְּזָבִי בֵּת־
נָשִׂיא מִדִּבְרֵן אֲזָרְעוֹת הַמְּכָה בְּיוֹם הַמִּגְפָּה עַל דְּבַר
פְּעִוּר וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת רֵאשׁוֹ כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִבְּנוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל יֵצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם
בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר מִבְּנוֹ עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַיֵּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם רְאוּבֵן בְּכוֹר
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלְוֹא
מִשְׁפַּחַת הַפִּלְוִאי לְחֻצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֻצְרוֹנִי לְכַרְמִי
מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי אֵלָה מִשְׁפַּחַת הַרְאוּבֵנִי וַיְהִי
פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים וּבְנֵי פִלְוֹא אֶלְיָאָב וּבְנֵי אֶלְיָאָב נְמוּאֵל
וְדָתָן וְאַבִּירָם הוּא דָתָן וְאַבִּירָם קְרוּאֵי הָעֵדָה
אֲשֶׁר הִצִּי עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן בְּעֵדַת קְרָח
בְּהִצְתָּם עַל יְהוָה וְתַפְלְתוּ הָאֶרֶץ אֶת פִּיָּהּ וּתְבַלְעַ
אֹתָם וְאֶת קְרָח בְּמֹות הָעֵדָה בְּאֹכַל הָאֵשׁ אֶת
חַמְשִׁים וּמֵאוֹתִים אִישׁ וַיְהִי כֹנֵס וּבְנֵי קְרָח לֹא
מִתּוֹ

בְּנֵי
שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתֶּם לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי
לְיִמְיוֹן מִשְׁפַּחַת הַיִּמְיֹנִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּכִּינִי
כְּזָרַח מִשְׁפַּחַת הַזָּרְחִי לְשִׂאוּל מִשְׁפַּחַת הַשִּׂאוּלִי
אֵלָה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

ומאתים: 15 בני גד למשפחתם לצפון
משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת
השוני: 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת
האראלי: 18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה
ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני
יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני
פרץ לקצרון משפחת הקצרגי לקמול משפחת
הקמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש מאות: 23 בני
יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי
לפנה משפחת הפוני: 24 לישוב משפחת הישבי
לשמרון משפחת השמרני: 25 אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף ושלש
מאות: 26 בני
זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לארון
משפחת האלני ליתלאל משפחת היתלללי: 27 אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
מאות: 28 בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד את גלעד מגלעד משפחת הגלעדי:
30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי
ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי וצלפחד בן חפר
לאהיו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מזלה ונעה זוגלה מלכה ותריצה אלה משפחות
מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושיבע
מאות אלה בני אפרים למשפחותם
לשיתכוז משפחות השתכוזי לבכר משפחות
הבכרי לתוזן משפחות התוזני ואלה בני שותכוז
לערן משפחות הערני אלה משפחות בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמשי מאות אלה
בני יוסף למשפחותם בני בנימין
למשפחותם כבלע משפחות הכלעי לאשכנז
משפחות האשכנזי לאזורים משפחות האזירני
לשופם משפחות השופמי לזופם משפחות
הזופמי ויהיו בני כלע ארד ונעמן משפחות
הארדי לנעמן משפחות הנעמי אלה בני בנימין
למשפחותם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף

ומאתים: 15 בני גד למשפחתם לצפון
משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת
השוני: 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת
האראלי: 18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה
ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני
יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני
פרץ לקצרון משפחת הקצרגי לקמול משפחת
הקמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש מאות: 23 בני
יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי
לפנה משפחת הפוני: 24 לישוב משפחת הישבי
לשמרון משפחת השמרני: 25 אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף ושלש
מאות: 26 בני
זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לארון
משפחת האלני ליתלאל משפחת היתלללי: 27 אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
מאות: 28 בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד את גלעד מגלעד משפחת הגלעדי:
30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי
ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי וצלפחד בן חפר
לאהיו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מזלה ונעה זוגלה מלכה ותריצה אלה משפחות
מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושיבע
מאות אלה בני אפרים למשפחותם
לשיתכוז משפחות השתכוזי לבכר משפחות
הבכרי לתוזן משפחות התוזני ואלה בני שותכוז
לערן משפחות הערני אלה משפחות בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמשי מאות אלה
בני יוסף למשפחותם בני בנימין
למשפחותם כבלע משפחות הכלעי לאשכנז
משפחות האשכנזי לאזורים משפחות האזירני
לשופם משפחות השופמי לזופם משפחות
הזופמי ויהיו בני כלע ארד ונעמן משפחות
הארדי לנעמן משפחות הנעמי אלה בני בנימין
למשפחותם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף

42 אלה ויש מאות:

בני־דן למשפחתם לשוּתָם משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל־משפחת
השוחמי לפקדיהם ארבעה ושעים אלה וארבע

מאות: 44 בני

אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישׁוי

משפחת הישׁוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני

בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת

המלכיאלי: 46 ושם בת־אשר שׁרח: 47 אלה משפחת

בני־אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה

וארבע מאות: 48 בני נפתלי

למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני

משפחת הגוני: 49 ליצור משפחת היצרי לשלם

משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם

ופקדיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות:

51 אלה פקודי בני ישראל שש־מאות אלה ואלה

שבע מאות ושלשים:

52 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 53 לאלה תחלק

הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו

ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן

נחלתו: 55 אך־בגורל יחלק את־הארץ לשמות מטות־

אבתם ינחלו: 56 על־פלי הגורל תחלק נחלתו בין רב

למעט: 57 ואלה

פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת

הגרשׁוי לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת

המררי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלכני

משפחת החכנני משפחת המחלי משפחת

המושי משפחת הקרתי וקהת הולד את־עמרם:

59 ושם אשת עמרם יוכבד בת־לוי אשר ילדה

אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את־אהרן

ואת־משה ואת מרים אזתם ויולד לאהרן את־

נדב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר: 61 וימת

נדב ואביהוא בהקריבם אש־זרה לפני יהוה:

62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה כל־זכר

מבן חדש ומעלה כיו לא התפקדו בתוך בני

ישראל כיו לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל

אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו

את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירזו

ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן

הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר

סיני כיו אמר יהוה להם מות ימתו במדבר

ולא־נותר מהם איש כיו אם כלב בן יפנה

ושש מאות אלה

בני־דן למשפחתם לשוּתָם משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחתם כל משפחת
השוחמי לפקדיהם ארבעה ושעים אלה וארבע

מאות בני

אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישׁוי

משפחת הישׁוי לבריעה משפחת הבריעי לבני

בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת

המלכיאלי ושם בת אשר שׁרח אלה משפחת

בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה

וארבע מאות בני נפתלי

למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני

משפחת הגוני ליער משפחת היצרי לשלם

משפחת השלמי אלה משפחת נפתלי למשפחתם

ופקדיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות

אלה פקודי בני ישראל שש־מאות אלה וארבע

שבע מאות ושלשים

וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה תחלק

הארץ בנחלה במספר שמות לרב תרבה נחלתו

ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן

נחלתו אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות

אבתם ינחלו על פלי הגורל תחלק נחלתו בין רב

למעט ואלה

פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת

הגרשׁוי לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת

המררי אלה משפחת לוי משפחת הלכני

משפחת החכנני משפחת המחלי משפחת

המושי משפחת הקרתי וקהת הולד את עמרם

ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה

אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן

ואת משה ואת מרים אזתם ויולד לאהרן את

נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר וימת

נדב ואביהוא בהקריבם אש־זרה לפני יהוה

ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה כל זכר

מבן חדש ומעלה כיו לא התפקדו בתוך בני

ישראל כיו לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל

אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו

את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירזו

ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן

הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר

סיני כיו אמר יהוה להם מות ימתו במדבר

ולא־נותר מהם איש כיו אם כלב בן יפנה

ויהושע בן־נון: 27:1 ותקרבנה בנות

צִלְפַחֵד בַּת־חֹפֵר בַּת־גִּלְעָד בַּת־מְכִיר בַּת־מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בַּת־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו
מִחֵלָה נַעֲמָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה: 2 וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנַי
מִשָּׁה וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי הַנְּשִׂאִים וְכָל־
הָעֵדָה פָּתַח אֱהֵל־מוֹעֵד לֵאמֹר: 3 אָבִינוּ מִתּ בַּמִּדְבָּר
וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים עִלֵּי־יְהוָה
בַּעֲדַת־קָרַח כִּי־בִחֲסָאָו מֵת וּבָנָיִם לֹא־הָיוּ לוֹ: 4 לָמָּה
יִגְרַע שֵׁם אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן
תְּנֶה־לָנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אֲזוּי אֲבִינוּ וַיִּקְרַב מִשָּׁה אֶת־
מִשְׁפָּטָן לְפָנַי יְהוָה:

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 7 פֶּן בָּנוֹת צִלְפַחֵד־
דְּבָרָתְךָ נָתַן תַּתֵּן לָהֶם אַחֲזָת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲזוּי
אֲבֵיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבֵיהֶן לָהֶן: 8 וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ
וְהִעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ: 9 וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֲזוּיוֹ: 10 וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וְנָתַתֶּם אֶת־
נַחֲלָתוֹ לְאֲזוּי אָבִיו: 11 וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וְנָתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׁאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ
אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט פְּאֻשֶׁר
צִנָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל־הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה
וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 13 וּרְאִיתָה
אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־עַמִּידָהּ גַּם־אֹתָהּ פְּאֻשֶׁר נֹאסַף
אֶהְרֹן אֶחָיד: 14 פְּאֻשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָּר־צֹן בְּמַרְיֵבֶת
הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵם מִי־מַרְיֵבֶת
קָדַשׁ מִדְבַר־צֹן: 15 וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־

יְהוָה לֵאמֹר: 16 יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרְוֹחַת לְכָל־בָּשָׂר
אִישׁ עַל־הָעֵדָה: 17 אֲשֶׁר־יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא
לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה
עֲזָת יְהוָה כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רָעָה: 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־
רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו: 19 וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה וְצוּיְתָה אֹתוֹ
לְעֵינֵיהֶם: 20 וְנָתַתָּה מִהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל־
עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֵד
וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוֹרִים לְפָנַי יְהוָה עַל־פִּי
יֵצְאוּ וְעַל־פִּי יָבֹאוּ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל־
הָעֵדָה: 22 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־
הָעֵדָה: 23 וַיִּסְמָךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֶהוּ פְּאֻשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

ויהושע בן־נון ותקרבנה בנות
צִלְפַחֵד בַּת־חֹפֵר בַּת־גִּלְעָד בַּת־מְכִיר בַּת־מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בַּת־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו
מִחֵלָה נַעֲמָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה וְתַעֲמִידָה לְפָנַי
מִשָּׁה וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי הַנְּשִׂאִים וְכָל־
הָעֵדָה פָּתַח אֱהֵל־מוֹעֵד לֵאמֹר אֲבִינוּ מִתּ בַּמִּדְבָּר
וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים עַל־יְהוָה
בַּעֲדַת קָרַח כִּי־בִחֲסָאָו מֵת וּבָנָיִם לֹא־הָיוּ לוֹ לָמָּה
יִגְרַע שֵׁם אֲבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן
תְּנֶה־לָנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אֲזוּי אֲבִינוּ וַיִּקְרַב מִשָּׁה אֶת־
מִשְׁפָּטָן לְפָנַי יְהוָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר כֵּן בָּנוֹת צִלְפַחֵד־
דְּבָרָתְךָ נָתַן תַּתֵּן לָהֶם אַחֲזָת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲזוּי
אֲבֵיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבֵיהֶן לָהֶן וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ
וְהִעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ וְאִם־אֵין לוֹ בֵּת וְנָתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֲזוּיוֹ וְאִם־אֵין לוֹ אַחִים וְנָתַתֶּם אֶת־
נַחֲלָתוֹ לְאֲזוּי אָבִיו וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וְנָתַתֶּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׁאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ
אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל־הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה
וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְרְאִיתָה
אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־עַמִּידָהּ גַּם־אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר נֹאסַף
אֶהְרֹן אֶחָיד כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָּר צֹן בְּמַרְיֵבֶת
הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵם מִי־מַרְיֵבֶת
קָדַשׁ מִדְבַר־צֹן וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־
יְהוָה לֵאמֹר יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרְוֹחַת לְכָל־בָּשָׂר
אִישׁ עַל־הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא
לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא־תִהְיֶה
עֲזָת יְהוָה כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רָעָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־
רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה וְצוּיְתָה אֹתָם
לְעֵינֵיהֶם וְנָתַתָּה מִהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל־
עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֵד
וְשָׂאֵל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוֹרִים לְפָנַי יְהוָה עַל־פִּי
יֵצְאוּ וְעַל־פִּי יָבֹאוּ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ וְכָל־
הָעֵדָה וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל־
הָעֵדָה וַיִּסְמָךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֶהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה

28:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיחְזִי
 תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: 3 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: 4 אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:
 5 וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
 רְבִיעֵת הֵהִיז: 6 עֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר סִנִּי לְרִיחַ
 גִּיחְח אִשָּׁה לַיהוָה: 7 וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִיז לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד גֹּסֶד שֶׁכֶר לַיהוָה: 8 וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
 הַשְּׂנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָה הַבֶּקֶר וְכַנְּסֹכוֹ
 תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ גִּיחְח לַיהוָה:
 9 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי־כִבְעִים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: 10 עֹלֹת שֶׁבֶת
 בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:
 11 וּבְרֵאשֵׁי חֻדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּגִי־
 בֶּקֶר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּגִי־שָׁנָה שֶׁבְעָה
 תְּמִימִם: 12 וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לֶפֶר הָאֶחָד וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: 13 וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ
 גִּיחְח אִשָּׁה לַיהוָה: 14 וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הֵהִיז יְהִי לֶפֶר
 וְשִׁלְשֵׁת הֵהִיז לְאֵיל וּרְבִיעֵת הֵהִיז לַכֶּבֶשׂ גִּיחְח זֹאת
 עֹלֹת חֻדָּשׁ בַּחֻדָּשׁ לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה: 15 וְשִׁעִיר עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה
 וְנִסְכּוֹ: 16 וּבַחֻדָּשׁ הָרֵאשֹׁן בְּאַרְבַּעַה
 עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֻדָּשׁ פֶּסַח לַיהוָה: 17 וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם
 לַחֻדָּשׁ הַזֶּה זֶה שֶׁבַע יָמִים מִצֹּת יֶאֱכֹל: 18 בַּיּוֹם
 הָרֵאשֹׁן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ: 19 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּגִי־בֶקֶר
 שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשֶׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּגִי שָׁנָה תְּמִימִם
 יִהְיוּ לָכֶם: 20 וּמִנְחָתָם סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשָּׁה
 עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: 21 עֶשְׂרֹן
 עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשֶׁבַע תְּמִימִם:
 22 וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לַכֶּפֶר עֲלֵיכֶם: 23 מִלְּבַד עֹלֹת
 הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: 24 כָּאֵלֶּה
 תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שֶׁבַע יָמִים לָחֵם אִשָּׁה רִיחַ־גִּיחְח
 לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: 25 וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת
 עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 26 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לזמני לאשוי ריזז ניזוזי
 תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת להם והאשה
 אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמזכר
 עינים ליום עולה תמיד את הכבש אזור תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 ועשירית האיפה סלת למנוזה בלולה בשמן כתית
 רביעת ההיז עלת תמיד העשיה בהר סיני כריזז
 ניזוז אשה ליהוה ונסכו רביעת ההיז לכבש
 האזור בקדש הסך נסך שכר ליהוה ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים כמנוזת הבקר ונסכו
 תעשה אשה ריזז ניזוז ליהוה
 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמזכר ושני
 עשרנים סלת מנוזה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת
 נשבתו על עלת התמיד ונסכו
 ובראשי זודשיכם תקריבו עולה ליהוה פרים בני
 בקר שנים ואיל אזור כבשים בני שנה שבעה
 תמזכר ושלושה עשרנים סלת מנוזה בלולה
 בשמן לפר האזור ושני עשרנים סלת מנוזה
 בלולה בשמן לאיל האזור ועשרון עשרון סלת
 מנוזה בלולה בשמן לכבש האזור עולה ריזז
 ניזוז אשה ליהוה ונסכיהם זוציהיז יהיה לפר
 ושכישית ההיז לאיל ורביעת ההיז לכבש יין זאת
 עלת זודש בזודש לזודשי השנה ושעיר עזים
 אזור לזוטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
 ונסכו ובזודש הראשון בארבעה
 עשר יום לזודש פסח ליהוה ובזמשה עשר יום
 לזודש הזה זוג שבעת ימים מצות יאכל ביום
 הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
 תעשו והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני בקר
 שנים ואיל אזור ושבעה כבשים בני שנה תמזכר
 יהיו לכם ומנוזתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו עשרון
 עשרון תעשה לכבש האזור לשבעת הכבשים
 ושעיר זוטאת אזור לכפר עליכם מלבד עלת
 הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה נאכה
 תעשו ליום שבעת ימים לזום אשה ריזז ניזוז
 ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו וביום
 השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 עבדה לא תעשו וביום השביעי
 בהקריבכם מנוזה זודשה ליהוה בשבעת ימים מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני
בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:

28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד: 29 עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם
ונספיהם:

29:1 ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא-קדש
יהיה לכם פל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה
יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר
בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה
תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרונים לפר שני עשרונים לאיל: 4 ועשרון אחד
לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר-עזים אחד
חטאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החודש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה: 7 וכעשור לחודש

השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-
נפשתיכם פל-מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה
ליהוה ריח ניחח פר בן-בקר אחד איל אחד
כבשים בני-שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני
עשרונים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים: 11 שעיר-עזים אחד חטאת
מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
ונספיהם: 12 ובחמשה

עשר יום לחודש השביעי מקרא-קדש יהיה
לכם פל-מלאכת עבודה לא תעשו וחסגתם תג
ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני-בקר שלשה עשר אילם
שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים
יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
עשרונים לאיל האחד לשני האילם: 15 ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:
16 ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונספיהם: 17 וביום השני

פרים בני-בקר שנים עשר אילם שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילם ולכבשים כמספרם כמשפט:
19 ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד

והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני
בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים
שעיר עזים אחד לכפר עליכם מלבד עלת
התמיד ומנחתות עשו תמימים יהיו לכם
ונספיהם

ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא-קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה
יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר
בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרונים לפר שני עשרונים לאיל ועשרון אחד
לכבש האחד לשבעת הכבשים ושעיר עזים אחד
חטאת לכפר עליכם מלבד עלת החודש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה

ובעשור לחודש
השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם עלה
ליהוה ריח ניחח פר בן-בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני
עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים שעיר עזים אחד חטאת
מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
ונספיהם

ובחמשה
עשר יום לחודש השביעי מקרא-קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ומנחתם זוג
ליהוה שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני-בקר שלשה עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים
יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרונים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
עשרונים לאיל האחד לשני האילם ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונספיהם

וביום השני
פרים בני-בקר שנים עשר אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילם ולכבשים כמספרם כמשפט
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד

ומנחתה ונסכיהם: 20 וביום השלישי
 פרים עשתי עשר אילם שגים כבשים בגי
 שנה ארבעה עשר תמימם: 21 ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: 23 וביום הרביעי פרים עשרה
 אילם שגים כבשים בגי שנה ארבעה עשר תמימם:
 24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 כמשפט: 25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 התמיד מנחתה ונסכה: 26 וביום
 החמישי פרים תשעה אילם שגים כבשים בגי
 שנה ארבעה עשר תמימם: 27 ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
 28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: 29 וביום הששי פרים שמונה
 אילם שגים כבשים בגי שנה ארבעה עשר
 תמימם: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט: 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד מנחתה ונסכיה: 32 וביום
 השביעי פרים שבעה אילם שגים כבשים בגי
 שנה ארבעה עשר תמימם: 33 ומנחתם ונסכיהם
 לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם:
 34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה: 35 ביום השמיני עצרת תהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: 36 והקרבתם
 עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימם מנחתם ונסכיהם
 כפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה
 אלה תעשו ליהוה במועדיכם כבד מנדריכם
 ונדבתיכם לעלתיכם ולמנזחתיכם ולנסכייכם
 ולשלמיכם: 30:1 ויאמר משה אל בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה את משה
 2 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
 נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
 נפשו לא יזל דברו ככל היצא מפיו יעשה
 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה בנעריה ושמע אביה את נדרה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה והזריש לה אביה וקמו
 כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
 יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה

ומנזחתה ונסכיהם
 וביום השלישי
 פרים עשתי עשר אילם שגים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
 כפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה
 וביום הרביעי פרים עשרה
 אילם שגים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
 ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם ולכבשים במספרם
 כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 התמיד מנחתה ונסכה
 וביום
 החמישי פרים תשעה אילם שגים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
 כפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה
 וביום הששי פרים שמונה
 אילם שגים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 תמימם ומנחתם ונסכיהם כפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד מנחתה ונסכיה
 וביום
 השביעי פרים שבעה אילם שגים כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
 כפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה
 ביום השמיני עצרת תהיה
 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
 עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד
 כבשים בני שנה שבעה תמימם מנחתם ונסכיהם
 כפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה
 אלה תעשו ליהוה במועדיכם כבד מנדריכם
 ונדבתיכם לעלתיכם ולמנזחתיכם ולנסכייכם
 ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה את משה
 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
 נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
 נפשו לא יזל דברו ככל היצא מפיו יעשה
 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 אביה בנעריה ושמע אביה את נדרה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה והזריש לה אביה וקמו
 כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
 יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה

ואסר־יה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה
 יסלח־לה כִּי־הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש
 ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר־אסרה על
 נפשה ושמע אישה ביום שמעו והזריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו ואם
 ביום שמע אישה יניא אותה והפר את־נדרה אשר
 עליה ואת מבטא שפתייה אשר־אסרה על־נפשה
 ויהוה יסלח־לה ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־
 אסרה על־נפשה יקום עליה ואם בית אישה נדרה
 או אסרה אסר על־נפשה בשבעה ושמע אישה
 והזריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר
 אשר־אסרה על־נפשה יקום ואם הפר יפר אתם
 אישה ביום שמעו כל מוצא שפתייה לנדריה
 ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח־
 לה: 14 כל־גדר וכל־שבועת אסר לענת גפש אישה
 יקימו ואישה יפרנו: 15 ואם־התריש יחריש לה אישה
 מיום אל־יום והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה
 אשר־עליה הקים אתם כי הזריש לה ביום שמעו
 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה אלה
 הזקים אשר־עוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו בנעריה בית אביה
 וידבר יהוה אל משה לאמר נקים נקבות בני
 ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך וידבר
 משה אל העם לאמר הזלצו מאתכם אנשים
 לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדן: 4 אלה
 למטה אלה למטה לכל מוטות ישראל תשלקו
 לצבא: 5 וימסרו מאלפי ישראל אלה למטה שנים־
 עשר אלה חלוצי צבא: 6 וישלח אתם מטה אלה
 למטה לצבא אתם ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן
 לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו ויעבאו
 על־מדן כִּי־אשר־עוה יהוה את משה ויהרגו כל
 זכר: 8 ואת־מלכי מדן הרגו על־חלליהם את־אוגי ואת־
 רגם ואת־צור ואת־חור ואת־רבע חמשות מלכי
 מדן ואת בלעם בן־בעור הרגו בקרב: 9 וישבו בני־
 ישראל את־נשי מדן ואת־טפם ואת כל־בהמתם
 ואת־כל־מקניהם ואת־חילם בגזו: 10 ואת כל־
 עריהם במושבתם ואת כל־טירתם שרפו באש:
 11 ויקחו את־כל־השגל ואת כל־המלקוח באדם
 ובבהמה ויבאו אל־משה ואל־אלעזר הכהן ואל־
 עדת בני ישראל את השבוי ואת המלקוח ואת
 השגל אל המזונה אל ערבת מואב אשר על
 ירדן ירדו ויעאו משה

ואסר־יה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה
 יסלח־לה כִּי־הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש
 ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר־אסרה על
 נפשה ושמע אישה ביום שמעו והזריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו ואם
 ביום שמע אישה יניא אותה והפר את־נדרה אשר
 עליה ואת מבטא שפתייה אשר־אסרה על־נפשה
 ויהוה יסלח־לה ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־
 אסרה על־נפשה יקום עליה ואם בית אישה נדרה
 או אסרה אסר על־נפשה בשבעה ושמע אישה
 והזריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר
 אשר־אסרה על־נפשה יקום ואם הפר יפר אתם
 אישה ביום שמעו כל מוצא שפתייה לנדריה
 ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח־
 לה: 14 כל־גדר וכל־שבועת אסר לענת גפש אישה
 יקימו ואישה יפרנו: 15 ואם־התריש יחריש לה אישה
 מיום אל־יום והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה
 אשר־עליה הקים אתם כי הזריש לה ביום שמעו
 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה אלה
 הזקים אשר־עוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו בנעריה בית אביה
 וידבר יהוה אל משה לאמר נקים נקבות בני
 ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך וידבר
 משה אל העם לאמר הזלצו מאתכם אנשים
 לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדן: 4 אלה
 למטה אלה למטה לכל מוטות ישראל תשלקו
 לצבא: 5 וימסרו מאלפי ישראל אלה למטה שנים־
 עשר אלה חלוצי צבא: 6 וישלח אתם מטה אלה
 למטה לצבא אתם ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן
 לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו ויעבאו
 על־מדן כִּי־אשר־עוה יהוה את משה ויהרגו כל
 זכר: 8 ואת־מלכי מדן הרגו על־חלליהם את־אוגי ואת־
 רגם ואת־צור ואת־חור ואת־רבע חמשות מלכי
 מדן ואת בלעם בן־בעור הרגו בקרב: 9 וישבו בני־
 ישראל את־נשי מדן ואת־טפם ואת כל־בהמתם
 ואת־כל־מקניהם ואת־חילם בגזו: 10 ואת כל־
 עריהם במושבתם ואת כל־טירתם שרפו באש:
 11 ויקחו את־כל־השגל ואת כל־המלקוח באדם
 ובבהמה ויבאו אל־משה ואל־אלעזר הכהן ואל־
 עדת בני ישראל את השבוי ואת המלקוח ואת
 השגל אל המזונה אל ערבת מואב אשר על
 ירדן ירדו ויעאו משה

ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל-
 מוזוץ כמוזנה ויקצף משה על פקודי הזזיל שרי
 האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה
 ויאמר אליהם משה הזזיתם כל נקמה הנה היו
 לבני ישראל אל בדבר כלעם למסר מעל ביהודה
 על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהודה ועתה
 הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש כמושכב
 זכר הרגו וכל הטף בנשים אשר לא ידעו
 מושכב זכר הזזו לכם ואתם חזנו מוזוץ כמוזנה
 שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בזלל תתזטאן
 ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביתכם וכל
 בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
 תתזטאו ויאמר אלעזר הכהן אל
 אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה
 אשר צוה יהוה את משה אך את הוזהב ואת הכסף
 את הנזזשת את הברזל את הכדיל ואת העפרת
 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך
 במי נדה יתזטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו
 במים וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
 ואזר תבאו אל המוזנה ויאמר
 יהוה אל משה לאמר שא את ראש בולקוזה
 השבי באדם ובנהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי
 אבות העדה וזצית את בולקוזה בין תפשי
 המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה והרבות
 מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
 אוזר נפש מוזמוש המאות מן האדם ומן הבקר
 ומן הזמורים ומן הצאן ממוזציתם תקוזה ונתתה
 לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממוזצת בני ישראל
 תקוזה אוזר אוזו מן הזמשים מן האדם מן הבקר
 מן הזמורים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם
 ללוים שמרי משמרת מושכן יהוה ויעש משה
 ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ויהי
 המולקוזה יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש
 מאות אלף ושבועים אסף וזמשת אלפים ובקר
 שנים ושבועים אסף וזמורים אוזר וששים אסף
 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו מושכב זכר
 כל נפש שנים ושלושים אסף ותהי המוזצה זולק
 היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אסף
 ושלושים אסף ושבועת אלפים וזמוש מאות ויהי
 המכס ליהוה מן הצאן שש מאות זמוש ושבועים
 והבקר ששה ושלושים אסף ומכסם ליהוה שנים
 ושבועים וזמורים שלשים אסף וזמוש מאות

ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל-
 מוזוץ למתנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי
 האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15
 ויאמר אליהם משה החייתם פל-נקבה: 16 הן הנה היו
 לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהודה
 על-דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: 17 ועתה
 הרגו כל-זכר בטף וכל-אשה ידעת איש למשכב
 זכר הרגו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו
 משכב זכר החזו לכם: 19 ואתם חנו מוזוץ למתנה
 שבעת ימים כל ה'רג נפש וכלו נגע בקלל תתחטאו
 ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביתכם: 20 וכל-
 בגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עזים וכל-כלי-עץ
 תתחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל-
 אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה
 אשר צוה יהוה את-משה: 22 אך את-הזהב ואת-הכסף
 את-הנזזשת את-הברזל את-הכדיל ואת-העפרת:
 23 פל-דבר אשר-יבא באש תעבירו באש וטהר אך
 במי נדה יתחטא וכל אשר לא-יבא באש תעבירו
 במים: 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
 ואחר תבאו אל-המתנה: 25 ויאמר
 יהוה אל-משה לאמר: 26 שא את ראש מלקוזה
 השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי
 אבות העדה: 27 וחצית את-המלקוזה בין תפשי
 המלחמה היצאים לצבא ובין פל-העדה: 28 והרמת
 מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
 אתד נפש מחמש המאות מן-האדם ומן-הבקר
 ומן-החמרים ומן-הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתה
 לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצת בני-ישראל
 תקחו אחדו אחדו מן-החמשים מן-האדם מן-הבקר
 מן-החמרים ומן-הצאן מכל-הבהמה ונתתה אתם
 ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה
 ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: 32 ויהי
 המלקוזה יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש-
 מאות אלף ושבועים אסף וחמש-אלפים: 33 ובקר
 שנים ושבועים אסף: 34 וחמרים אתד וששים אסף:
 35 ונפש אדם מן-הנשים אשר לא ידעו משכב זכר
 פל-נפש שנים ושלושים אסף: 36 ותהי המחצה חלק
 היצאים בצבא מספר הצאן שלש-מאות אסף
 ושלושים אסף ושבועת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי
 המכס ליהוה מן-הצאן שש מאות חמש ושבועים:
 38 והבקר ששה ושלושים אסף ומכסם ליהוה שנים
 ושבועים: 39 וחמרים שלשים אסף וחמש מאות

ומכסם ליהוה אוזר וששים ונפש אדם ששה
 עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש
 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר צוה יהוה את משה ומוזזצית בני ישראל
 אשר חזנה משה מן האנשים העבאים ותהי מוזזת
 העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלושים
 אלה שבעת אלפים וחמש מאות ובקר ששה
 ושלושים אלה וחמורים שלשים אלה וחמשי
 מאות ונפש אדם ששה עשר אלה ויקוז משה
 ממוזזצית בני ישראל את האוזר אוזר מן החמשים
 מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם כלום שמורי
 משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה
 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא
 שרי האלפים ושרי המאות ויאמרו אל משה
 עבדיך נשאו את ראשי אנשי המלוזמה אשר
 בידנו ולא נפקד מבנו איש ונקרב את קרבן יהוה
 איש אשר מיצא כלי זהב אצורה וצמיד טבעת
 עגיל וכוכוז לכפר על נפשתינו כפני יהוה ויקוז
 משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
 מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה
 ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת
 שרי האלפים ומאת שרי המאות אנשי הצבא
 בזו איש כו ויקוז משה ואלעזר הכהן את הזהב
 מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל מועד
 זכרון כבני ישראל לפני יהוה

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
 ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
 מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו
 אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה
 לאמר עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וזשבון
 ואלעלה ושיבם ונבו ובען ארץ אשר הבה יהוה
 לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
 מקנה ויאמרו אם

מיצאנו זון בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
 לאזוזה אל תעברנו אתהירדן ויאמר משה לבני
 גד ולבני ראובן האזיכם יבאו למלוזמה ואתם
 תשיבו פה ולמה תנואון את לב בני ישראל
 מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה כה עשו
 אבתיכם בשלזי אתם מקדש ברנע לראות את
 הארץ ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ
 ויביאו את לב בני ישראל לנלתי בא אל הארץ
 אשר נתן להם יהוה ויזר אף יהוה ביום ההוא

ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה

עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש:

41 ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן

כאשר צוה יהוה את-משה: 42 וממחצית בני ישראל

אשר חצה משה מן-האנשים הצבאים: 43 ויתני מחצת

העדה מן-הצאן שלש-מאות אלף ושלושים

אלף שבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה

ושלושים אלף: 45 וחמורים שלשים אלף וחמש

מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה

ממחצת בני-ישראל את-האזו אוזר מן-החמשים

מן-האדם ומן-הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי

משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-משה:

48 ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא

שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל-משה

עבדיך נשאו את-ראש אנשי המלחמה אשר

בידנו ולא-נפקד מבנו איש: 50 ונקרב את-קרבן יהוה

איש אשר מצא אצורה וצמיד טבעת

עגיל וכוכוז לכפר על-נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח

משה ואלעזר הכהן את-הזהב מאתם כל כלי

מעשה: 52 ויקחו כל-זהב התרומה אשר הרימו ליהוה

ששה עשר אלף שבע-מאות וחמשים שקל מאת

שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא

בזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את-הזהב

מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל-מועד

זכרון לבני-ישראל לפני יהוה:

32:1 ומקנהו רב הנה לבני ראובן ולבני-גד עצום מאד

ויראו את-ארץ יעזר ואת-ארץ גלעד והנה המקום

מקום מקנה: 2 ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו

אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה

לאמר: 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וזשבון

ואלעלה ושיבם ונבו ובען: 4 הארץ אשר הבה יהוה

לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך

מקנה: 5 ויאמרו אם-

מצאנו זון בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדיך

לאזוזה אל-תעברנו את-הירדן: 6 ויאמר משה לבני-

גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם

תשיבו פה: 7 ולמה תנואון [תניאון] את-לב בני ישראל

מעבר אל-הארץ אשר-נתנו להם יהוה: 8 פה עשו

אבתיכם בשלזתי אתם מקדש ברנע לראות את-

הארץ: 9 ויעלו עד-נחל אשכול ויראו את-הארץ

ויביאו את-לב בני ישראל לבלתי-בא אל-הארץ

אשר-נתנו להם יהוה: 10 ויסר-אף יהוה ביום ההוא

וַיִּשָׁבַע לֵאמֹר: 11 אִם־יֵרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלָיִם מִמִּצְרַיִם
 מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב כִּי לֹא־מִלְאֵוּ
 אֶתְרִי: 12 בְּלִי פֶלֶב בּוֹר־פִּנְיָה הַקְּנֹזִי וַיְהוֹשֶׁעַ בּוֹר־גּוֹן כִּי
 מִלְאֵוּ אֶתְרִי יְהוָה: 13 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם
 בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תֵּם כָּל־הַדּוֹר הַעֲשֵׂה
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְהָיָה קְמוֹתָם תְּחֵת אֲבֹתֵיכֶם
 הַרְבוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לְסַפּוֹת עוֹד עַל־
 חֲרוֹן אַף יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל כִּי תִשׁוּבֶן מֵאַחֲרָיו
 וַיֹּסֶף עוֹד לְהַנִּיחֹו בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁחַתֵּם לְכָל־הָעָם
 הַזֶּה: 16 וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו
 וַיֹּאמְרוּ גְדֵרֶת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפְנוּ
 וְאַנְחֵנוּ נִחְלֹץ חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
 אִם הִבִּיאֲנָם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
 מִפְּנֵי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ כֹּא נָשׁוּב אֶל בְּתֵינוּ עַד הַתְּנַחֵל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעַבְר
 לִירְדֵן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר
 הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה:
 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
 אִם־תִּתְּלָצוּ לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה: 21 וְעַבְר לָכֶם כָּל־
 חֲלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׂוּ אֶת־אֵיבֵיו
 מִפְּנֵיו: 22 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשׁוּבוּ
 וְהִיִּיתֶם נִגְזָרִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיִּיתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לָכֶם לְאַחֲזָה לְפָנֵי יְהוָה וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה
 חֲטָאתֶם כִּי־הוּא וְדַעוּ חֲטָאתֶכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אִתְּכֶם
 בְּנוֹ לָכֶם עָרִים לְטַפְכֶם וְגְדֵרֹת לְצִנְאָכֶם וְהִיִּיצָא
 מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: 25 וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מְצִוָּה: 26 טַפְנוּ נָשִׁינוּ
 מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ יִהְיוּ־שָׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: 27 וְעַבְדֶּיךָ
 יַעֲבְרוּ כָל־חֲלוּץ צָבָא לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
 אָדָנִי דִבֶּר וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת
 יְהוֹשֻׁעַ בּוֹר־גּוֹן וְאֶת־רְאֲשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל: 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעֲבְרוּ בְנֵי־גֹד
 וּבְנֵי־רְאוּבֵן אִתְּכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לְמַלְחָמָה
 לְפָנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם
 אֶת אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה וְאִם לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים
 אִתְּכֶם וְנִאחֲזוּ בְּתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיַּעֲזֹבוּ בְנֵי־גֹד
 וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל עַבְדֶּיךָ
 כֵּן נַעֲשֵׂה נַחֲנוּ נַעֲבֵר חֲלוּצִים לְפָנֵי יְהוָה אֶרֶץ
 כְּנָעַן וְאִתְּנוּ אַחֲזָת נַחֲלָתֵנוּ מֵעַבְר לִירְדֵן וַיִּדְתֵן
 לָהֶם מֹשֶׁה כַּבְּנֵי־גֹד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי עֵיבַט
 מִנְּשֵׂי בֶן־יֹסֵף אֶת־מַמְלַכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי

וַיִּשָׁבַע לֵאמֹר אִם יֵרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלָיִם מִמִּצְרַיִם
 מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב כִּי לֹא מִלְאֵוּ
 אֶתְרִי בְּלִי פֶלֶב בּוֹר־פִּנְיָה הַקְּנֹזִי וַיְהוֹשֶׁעַ בּוֹר־גּוֹן כִּי
 מִלְאֵוּ אֶתְרִי יְהוָה וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם
 בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־תֵּם כָּל־הַדּוֹר הַעֲשֵׂה
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְהָיָה קְמוֹתָם תְּחֵת אֲבֹתֵיכֶם
 הַרְבוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לְסַפּוֹת עוֹד עַל־
 חֲרוֹן אַף יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל כִּי תִשׁוּבֶן מֵאַחֲרָיו
 וַיֹּסֶף עוֹד לְהַנִּיחֹו בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁחַתֵּם לְכָל־הָעָם
 הַזֶּה וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו
 וַיֹּאמְרוּ גְדֵרֶת צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפְנוּ
 וְאַנְחֵנוּ נִחְלֹץ חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
 אִם הִבִּיאֲנָם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
 מִפְּנֵי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ כֹּא נָשׁוּב אֶל בְּתֵינוּ עַד הַתְּנַחֵל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעַבְר
 לִירְדֵן וְהִלָּאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר
 הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
 אִם תִּתְּלָצוּ לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה וְעַבְר לָכֶם כָּל־
 חֲלוּץ אֶת הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׂוּ אֶת אֵיבֵיו
 מִפְּנֵיו וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וְאַחַר תָּשׁוּבוּ
 וְהִיִּיתֶם נִגְזָרִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיִּיתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לָכֶם לְאַחֲזָה לְפָנֵי יְהוָה וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה
 חֲטָאתֶם כִּי־הוּא וְדַעוּ חֲטָאתֶכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אִתְּכֶם
 בְּנוֹ לָכֶם עָרִים לְטַפְכֶם וְגְדֵרֹת לְצִנְאָכֶם וְהִיִּיצָא
 מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מְצִוָּה טַפְנוּ נָשִׁינוּ
 מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ יִהְיוּ שָׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד וְעַבְדֶּיךָ
 יַעֲבְרוּ כָל־חֲלוּץ צָבָא לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר
 אָדָנִי דִבֶּר וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת
 יְהוֹשֻׁעַ בּוֹר־גּוֹן וְאֶת־רְאֲשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם יַעֲבְרוּ בְנֵי־גֹד
 וּבְנֵי רְאוּבֵן אִתְּכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לְמַלְחָמָה
 לְפָנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם
 אֶת אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה וְאִם לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים
 אִתְּכֶם וְנִאחֲזוּ בְּתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיַּעֲזֹבוּ בְנֵי־גֹד
 וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל עַבְדֶּיךָ
 כֵּן נַעֲשֵׂה נַחֲנוּ נַעֲבֵר חֲלוּצִים לְפָנֵי יְהוָה אֶרֶץ
 כְּנָעַן וְאִתְּנוּ אַחֲזָת נַחֲלָתֵנוּ מֵעַבְר לִירְדֵן וַיִּדְתֵן
 לָהֶם מֹשֶׁה כַּבְּנֵי־גֹד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי עֵיבַט
 מִנְּשֵׂי בֶן־יֹסֵף אֶת מַמְלַכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי

ואת מומלכת עוג מוכר הבשן הארץ לעריה בגבלת
 ערי הארץ סביב ויבנו בניגד את דיבן ואת עטרת
 ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבדה
 ואת בית נמורה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת
 צאן ובני ראובן בנו את זושבון ואת אלעלא ואת
 קריתים ואת נבו ואת בעל מעין מוסבת שם ואת
 שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר
 בנו ויכנו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה
 ויורע את האמורי אשר בה ויתן משה את
 הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה ויאיר בן
 מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות
 יאיר ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא
 לה נבח בשמו

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
 לצבאתם ביד משה ואהרן ויכתב משה את
 מוצאייהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 כמוצאייהם ויסעו מרעמסס בחודש הראשון
 בחמשה עשר יום בחודש הראשון ממוחרת
 הפסח יצאו בני ישראל ביד רמזה לעיני כל
 מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
 בהם כל בכור ובאכהיהם עשה יהוה עפטיים
 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחזו בסכנת ויסעו
 מוסכת ויחזו באתם אשר בקצה המדבר ויסעו
 מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל
 צפון ויחזו לפני מגדל ויסעו מפני החירת ויעברו
 בתוך הים המדברה ויכנו דרך שלשדת ימים
 במדבר אתם ויחזו במרה ויסעו מומרה ויבאו
 איכמה ובאיכם שהים עשרה עינת מים ושבעים
 תמורים ויחזו שם ויסעו מאיכם ויחזו על ים סוף
 ויסעו מים סוף ויחזו במדבר סין ויסעו מומדבר
 סין ויחזו בדפקה ויסעו מדפקה ויחזו באכוש
 ויסעו באכוש ויחזו ברפידם וכל היה שם מים
 לעם לשיתות ויסעו מרפידם ויחזו במדבר סיני
 ויסעו מומדבר סיני ויחזו בקברת התאווה ויסעו
 מקברת התאווה ויחזו בחצרת ויסעו מחצרת ויחזו
 ברתמה ויסעו מרתמה ויחזו ברבון פריץ ויסעו
 מרבון פריץ ויחזו בלבנה ויסעו מכבנה ויחזו ברסה
 ויסעו מרסה ויחזו בקהלתה ויסעו מוקהלתה ויחזו
 בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחזו בחרדה ויסעו
 מחרדה ויחזו במקהלת ויסעו מומקהלת ויחזו
 בתחת ויסעו מתחת ויחזו בתרח ויסעו מותרח
 ויחזו במותקה ויסעו ממותקה ויחזו בחשמנה

ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת
 ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בניגד את דיבן ואת עטרת
 ואת ערער: 35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבדה:
 36 ואת בית נמורה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת
 צאן: 37 ובני ראובן בנו את זושבון ואת אלעלא ואת
 קריתים: 38 ואת נבו ואת בעל מעין מוסבת שם ואת
 שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר
 בנו: 39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה
 ויורע את האמורי אשר בה: 40 ויתן משה את
 הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: 41 ויאיר בן
 מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות
 יאיר: 42 ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא
 לה נבח בשמו:

33:1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
 לצבאתם ביד משה ואהרן: 2 ויכתב משה את
 מוצאייהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 כמוצאייהם: 3 ויסעו מרעמסס בחודש הראשון
 בחמשה עשר יום לחודש הראשון ממחרת
 הפסח יצאו בני ישראל ביד רמזה לעיני כל
 מצרים: 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
 בהם כל בכור ובאכהיהם עשה יהוה שפטיים:
 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחזו בסכנת: 6 ויסעו
 מוסכת ויחזו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו
 מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל
 צפון ויחזו לפני מגדל: 8 ויסעו מפני החירת ויעברו
 בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשדת ימים
 במדבר אתם ויחזו במרה: 9 ויסעו מומרה ויבאו
 איכמה ובאיכם שתיים עשרה עינת מים ושבעים
 תמורים ויחזו שם: 10 ויסעו מאיכם ויחזו על ים סוף:
 11 ויסעו מים סוף ויחזו במדבר סין: 12 ויסעו מומדבר
 סין ויחזו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחזו באכוש:
 14 ויסעו באכוש ויחזו ברפידם ולא היה שם מים
 לעם לשיתות: 15 ויסעו מרפידם ויחזו במדבר סיני:
 16 ויסעו מומדבר סיני ויחזו בקברת התאווה: 17 ויסעו
 מקברת התאווה ויחזו בחצרת: 18 ויסעו מחצרת ויחזו
 ברתמה: 19 ויסעו מרתמה ויחזו ברבון פריץ: 20 ויסעו
 מרבון פריץ ויחזו בלבנה: 21 ויסעו מכבנה ויחזו ברסה:
 22 ויסעו מרסה ויחזו בקהלתה: 23 ויסעו מוקהלתה ויחזו
 בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויחזו בחרדה: 25 ויסעו
 מחרדה ויחזו במקהלת: 26 ויסעו מומקהלת ויחזו
 בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחזו בתרח: 28 ויסעו מותרח
 ויחזו במותקה: 29 ויסעו ממותקה ויחזו בחשמנה:

ויסעו מחשמנה ויחזו במסרות ויסעו ממוסרות
 ויחזו בבני יעקן ויסעו מבני יעקן ויחזו בחר הגדגד
 ויסעו מחר הגדגד ויחזו ביטבתה ויסעו מיטבתה
 ויחזו בעברנה ויסעו מעברנה ויחזו בענין גבר
 ויסעו מענין גבר ויחזו במדבר ען הוא קדש
 ויסעו מקדש ויחזו בהר ההר בקצה ארץ אדום
 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת
 שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ
 מצרים בחודש החמישי באחד לחודש ואהרן
 בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר
 ההר וישמע הכנעני מלך ערד
 והוא ישב בנגב בארץ כנען בנבא בני ישראל
 ויסעו מהר ההר ויחזו בצלמנה ויסעו מצלמנה
 ויחזו בפונן ויסעו מפונן ויחזו באבת ויסעו מאבת
 ויחזו בעיי העברים בגבול מואב ויסעו בעיית
 ויחזו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויחזו בעלמן
 דבכתימה ויסעו מעלמן דבכתימה ויחזו בהרי
 העברים לפני נבו ויסעו מהרי העברים ויחזו
 בערבת מואב על ירדן ירחו ויחזו על הירדן
 מבית הישבות עד אבן השיטים בערבדת
 מואב וידבר יהוה אל משה
 בערבת מואב על ירדן ויחזו לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן
 אל ארץ כנען והורשתם את כל ישיבי הארץ
 מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלבי
 מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשימידו והורשתם
 את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
 לרשת אתה והתנחלתם את הארץ בגורל
 למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
 תמעט את נחלתו אל אשר יצא לשמה הגורל
 לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם לא תורישו
 את ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
 לשבים בעיניכם ולענינים בצדיכם וצרו אתכם
 על הארץ אשר אתם יושבים בה והיה כאשר
 דמיתי לעשות להם אעשה לכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען
 זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
 לגבלתיה והיה לכם פאת נגב ממדבר ען ענידי
 אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה
 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה
 והיה תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר

30 ויסעו מחשמנה ויחזו במסרות: 31 ויסעו ממסרות
 ויחזו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחזו בחר הגדגד:
 33 ויסעו מחר הגדגד ויחזו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה
 ויחזו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחזו בענין גבר:
 36 ויסעו מענין גבר ויחזו במדבר-ען הוא קדש:
 37 ויסעו מקדש ויחזו בהר ההר בקצה ארץ אדום:
 38 ויעל אהרן הכהן אל-ההר על-פי יהוה וימת
 שם בשנת הארבעים לצאת בני-ישראל מארץ
 מצרים בחודש החמישי באחד לחודש: 39 ואהרן
 בן-שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר
 ההר: 40 וישמע הכנעני מלך ערד
 והוא ישב בנגב בארץ כנען בנבא בני ישראל:
 41 ויסעו מהר ההר ויחזו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה
 ויחזו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויחזו באבת: 44 ויסעו מאבת
 ויחזו בעיי העברים בגבול מואב: 45 ויסעו בעיית
 ויחזו בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחזו בעלמן
 דבכתימה: 47 ויסעו מעלמן דבכתימה ויחזו בהרי
 העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויחזו
 בערבת מואב על ירדן ירחו: 49 ויחזו על-הירדן
 מבית הישמות עד אבן השיטים בערבדת
 מואב: 50 וידבר יהוה אל-משה
 בערבדת מואב על-ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל-בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את-הירדן
 אל-ארץ כנען: 52 והורשתם את-כל-ישיבי הארץ
 מפניכם ואבדתם את כל-משכיתם ואת כל-צלמי
 מסכתם תאבדו ואת כל-במותם תשימידו: 53 והורשתם
 את-הארץ וישבתם-בה כי לכם נתתי את-הארץ
 לרשת אתה: 54 והתנחלתם את-הארץ בגורל
 למשפחותיכם לרב תרבו את-נחלתו ולמעט
 תמעט את-נחלתו אל אשר-יצא לו שמה הגורל
 לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם-לא תורישו
 את-ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
 לשפים בעיניכם ולענינים בצדיכם וצרו אתכם
 על-הארץ אשר אתם יושבים בה: 56 והיה כאשר
 דמיתי לעשות להם אעשה לכם:
 34:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 צו את-בני ישראל
 ואמרת אליהם כי-אתם באים אל-הארץ כנען
 זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
 לגבלתיה: 3 והיה לכם פאת-נגב ממדבר-ען על-ידי
 אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים-המלח קדמה:
 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה
 והיה [והיו] תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר-אדר

ועבר עֲצֻמְנָה: 5 וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמוֹן נִחְלָה מִצָּרִים
וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָה: 6 וְגָבוּל לָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל
וְגָבוּל זֶה־יְהִינָה לָכֶם גָּבוּל יָם: 7 וְזֶה־יְהִינָה לָכֶם גָּבוּל
צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר: 8 מִהַר הַהָר
תִּתְּאוּ לְבֵא חַמַּת וְהָיוּ תוֹצְאוֹת הַגְּבֹל צְדָדָה: 9 וַיֵּצֵא
הַגְּבֹל זְפָרְנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו חֲצָר עֵינֹן זֶה־יְהִינָה לָכֶם
גָּבוּל צָפוֹן: 10 וְהַתְּאוּיֹתֶם לָכֶם לְגָבוּל קִדְמָה מִחֲצָר
עֵינֹן שְׁפָמָה: 11 וַיֵּרֶד הַגְּבֹל מִשְׁפַּם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם
לְעֵינֹן וַיֵּרֶד הַגְּבֹל וּמִחָה עַל־פְּתָח יַם־כְּנָרֶת קִדְמָה:
12 וַיֵּרֶד הַגְּבֹל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת
תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לְגַבְלֶיהָ סָבִיב: 13 וַיֵּצֵאוּ מִלְּשָׁה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנֶנְהוּ
אֵתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִנְהָ יְהוָה לְתֵת לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת
וְחֲצֵי הַמִּטָּה: 14 כִּי לְקָחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית
אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וְחֲצֵי מִטָּה
מִנְּשֵׂה לְקָחוּ נִחְלָתָם שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה
לְקָחוּ נִחְלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יִרְחוּ קִדְמָה
מִזְרָחָה:

16 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן וַיהוֹשֻׁעַ
בֶּן־נוּן: 18 וְנָשִׂיא אֶתָד נָשִׂיא אֶתָד מִמִּטָּה תִּקְחוּ לְנִחְלָה
אֶת־הָאָרֶץ: 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה יְהוֹדָה
כָּלֵב בֶּן־יִפְנָה: 20 וּלְמִטָּה בְּנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־
עֲמִיהוּד: 21 לְמִטָּה בְּנֵי־מֹזָבֵן אֶלְיָזָר בֶּן־כְּסִלּוֹן: 22 וּלְמִטָּה
בְּנֵי־זָוֹן נָשִׂיא בְּקִי בֶן־יִגָּלִי: 23 לְבְנֵי יוֹסֵף לְמִטָּה בְּנֵי־
מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חֲנִיָּאל בֶּן־אֶפַד: 24 וּלְמִטָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם
נָשִׂיא קִמּוּאֵל בֶּן־שַׁפְטָן: 25 וּלְמִטָּה בְּנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא
אֶלְיָצָבָן בֶּן־פְּרָגִי: 26 וּלְמִטָּה בְּנֵי־יִשְׁשָׁכָר נָשִׂיא
פְּלִטְיָאֵל בֶּן־עֶזְרָן: 27 וּלְמִטָּה בְּנֵי־אֲשֶׁר נָשִׂיא אַחִיהוּד
בֶּן־שְׁלֵמִי: 28 וּלְמִטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדֵהֶאֱל בֶּן־
עֲמִיהוּד: 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִנְהָ יְהוָה לְנִחְלָה אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

35:1 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן
יִרְחוּ לֵאמֹר: 2 צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנוּ לְלוּיִם מִנְּחֻלַת
אֲחֵזְתָּם עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם
תִּתְּנוּ לְלוּיִם: 3 וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם
יִהְיוּ לְבִהֲמוֹתָם וּלְרִבְשָׁם וּלְכָל חַיֵּיהֶם וּמִגְרָשׁ שֵׁי
הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם מִקִּיר הָעִיר וְחוּצָהּ אֶחָד
אִמָּה סָבִיב וּמִדָּתָם מוּחוּץ לְעִיר אֵת פֶּאת קִדְמָה
אֶלְפִים בְּאִמָּה וְאֵת פֶּאת־נֶגֶב אֶלְפִים בְּאִמָּה וְאֵת־
פֶּאת־יָם אֶלְפִים בְּאִמָּה וְאֵת פֶּאת צָפוֹן אֶלְפִים
בְּאִמָּה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשֵׁי הָעָרִים:

ויעבר עֲצֻמְנָה וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמוֹן נִחְלָה מִצָּרִים
וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיָּמָה וְגָבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל
וְגָבוּל זֶה יְהִי לָכֶם גָּבוּל יָם וְזֶה יְהִי לָכֶם גָּבוּל
צָפוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר מִהַר הַהָר
תִּתְּאוּ כְּבֵא חַמַּת וְהָיוּ תוֹצְאוֹת הַגְּבֹל צְדָדָה וַיֵּצֵא
הַגְּבֹל זְפָרְנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו חֲצָר עֵינֹן זֶה יְהִי לָכֶם
גָּבוּל צָפוֹן וְהַתְּאוּיֹתֶם לָכֶם לְגָבוּל קִדְמָה מוּחוּצָר
עֵינֹן שְׁפָמָה וַיֵּרֶד הַגְּבֹל מִשְׁפַּם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם
לְעֵינֹן וַיֵּרֶד הַגְּבֹל וּמוּחָה עַל כְּתָף יָם כְּנָרֶת קִדְמָה
וַיֵּרֶד הַגְּבֹל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת
תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לְגַבְלֶיהָ סָבִיב וַיֵּצֵאוּ מִשְׁעָה
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנֶנְהוּ
אֵתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְתֵת לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת
וְחֲצֵי הַמִּטָּה כִּי לְקָחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית
אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וְחֲצֵי מִטָּה
מִנְּשֵׂה לְקָחוּ נִחְלָתָם שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה
לְקָחוּ נִחְלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יִרְחוּ קִדְמָה
מִזְרָחָה

וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים
אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע
בן נון ונשיא אחד נשיא אחד ממיטה תקחו לנחלה
את הארץ ואלה שמות האנשים למטה יהודה
כלב בן יפנה ולמיטה בני שמעון שמואל בן
עמיהוד למטה בני־מֹזָבֵן אליָזָר בן כְּסִלּוֹן ולמיטה
בני־זָוֹן נָשִׂיא בְּקִי בֶן־יִגָּלִי יוֹסֵף לְמִטָּה בְּנֵי־
מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חֲנִיָּאל בֶּן־אֶפַד ולמיטה בני־אֶפְרַיִם
נָשִׂיא קִמּוּאֵל בֶּן־שַׁפְטָן ולמיטה בני־זְבוּלֹן נָשִׂיא
אֶלְיָצָבָן בֶּן־פְּרָגִי ולמיטה בני־יִשְׁשָׁכָר נָשִׂיא
פְּלִטְיָאֵל בֶּן־עֶזְרָן ולמיטה בני־אֲשֶׁר נָשִׂיא אַחִיהוּד
בֶּן־שְׁלֵמִי ולמיטה בני־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדֵהֶאֱל בֶּן־
עֲמִיהוּד ואלה אשר צוה יהוה לנחלה את בני
ישראל בארץ כנען

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר צו את בני ישראל ונתנו ללוויים מנחלת
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבותיהם
תתנו ללוויים והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם
יהיו לביהמותם ולרבישם ולכל חיותם ומגרש שני
הערים אשר תתנו ללוויים מקיר העיר וחוצה אכה
אמה סביב ומדתם מוחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים

6 וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אֵת שְׁש־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגַם שְׁמָה הַרְצָח וְעֲלֵיהֶם
תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר: 7 כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
לְלוֹיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמָנֶה עִיר אֶתְּהוּ וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהֶן:
8 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַרֵב
תִּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעֻט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר
יִנְחֵלוּ יִתְּנוּ מֵעָרֵיו לְלוֹיִם:
9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה
כְּנָעַן וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרִי מִקְלַט תְּהִינָה
לָכֶם וְגַם שְׁמָה רִצְחַת מִפְּה־נֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה: 12 וְהָיוּ לָכֶם
הָעָרִים לְמִקְלַט מִגָּאֵל וְלֹא יָמוּת הַרְצָח עַד־עֲמֹדוֹ
לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט: 13 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שְׁש־עָרֵי
מִקְלַט תְּהִינָה לָכֶם: 14 אֵתוּ שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר
לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי
מִקְלַט תְּהִינָה: 15 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם
תְּהִינָה שְׁש־הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלַט לְנוֹס שְׁמָה כָּל־
מִפְּה־נֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה: 16 וְאִם־בְּכָל־יָרְדֵן הִקְהוּ וַיָּמָת
רִצְחַת הוּא מוֹת וַיָּמָת הַרְצָח: 17 וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־
יָמוּת בָּהּ הִקְהוּ וַיָּמָת רִצְחַת הוּא מוֹת וַיָּמָת הַרְצָח:
18 אִוּ בְּכָל־יָד עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִקְהוּ וַיָּמָת רִצְחַת הוּא
מוֹת וַיָּמָת הַרְצָח: 19 גֵּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הַרְצָח
בְּפָגְעוֹ־בּוֹ הוּא יִמְתְּנוּ: 20 וְאִם־בְּשֹׁנֶאֱהָ יִהְדָּפוּ אוֹ־
הַשְּׂלִיחַ עָלָיו בְּצִדָּה וַיָּמָת: 21 אִוּ בְּאֵיבָה הִקְהוּ
בְּיָדוֹ וַיָּמָת מוֹת־וַיָּמָת הַמִּפְּהָ רִצְחַת הוּא גֵּאֵל הַדָּם יָמִית
אֶת־הַרְצָח בְּפָגְעוֹ־בּוֹ: 22 וְאִם־בְּפִתְעַת בְּלֹא־אֵיבָה הִדָּפוּ
אוֹ־הַשְּׂלִיחַ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צִדָּה: 23 אִוּ בְּכָל־אֶבֶן
אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא
לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקֶשׁ רַעְיוֹ: 24 וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין
הַמִּפְּהָ וּבֵין גֵּאֵל הַדָּם עַל הַמְּשֻׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְהִצִּילוּ
הָעֵדָה אֶת־הַרְצָח מִיַּד גֵּאֵל הַדָּם וְהִשִּׁיבוּ אֹתוֹ
הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־גַּם שְׁמָה וַיָּשֹׁב בָּהּ
עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר מוֹשֵׁחַ אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ
וְאִם יֵצֵא יֵצֵא הַרְצָח אֶת גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר
יָנוֹס שָׁמָּה וּמֵצֵא אֹתוֹ גֵּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר
מִקְלָטוֹ וְרִצְחַת גֵּאֵל הַדָּם אֶת הַרְצָח אִין כּוֹ דָם כִּי
בְּעִיר מִקְלָטוֹ יָשֵׁב עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת
הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הַרְצָח אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ וְהָיוּ אֹכֵלֵי
לָכֶם לַחֲקֵת מִשְׁפַּט כְּדַרְתִּיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵי־יָכֶם
כָּל מוֹכֵה נֶפֶשׁ כְּפִי עֲדִים יִרְצֹחַ אֶת הַרְצָח וְעַד
אֲחֻזָּה לֹא יֵעָנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת וְלֹא תִקְחוּ כִפְרֵי
לְנֶפֶשׁ רִצְחַת אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי מוֹת יָמוּת

וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוֹיִם אֵת שְׁש־עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגַם שְׁמָה הַרְצָח וְעֲלֵיהֶם
תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר כָּל הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
לְלוֹיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמָנֶה עִיר אֶתְהוּ וְאֶת מוֹרְשֵׁיהֶן
וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַרֵב
תִּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעֻט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר
יִנְחֵלוּ יִתְּנוּ מֵעָרֵיו לְלוֹיִם
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵּאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה
כְּנָעַן וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרִי מִקְלַט תְּהִינָה
לָכֶם וְגַם שְׁמָה רִצְחַת מִכַּה נֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה וְהָיוּ לָכֶם
הָעָרִים לְמִקְלַט מִגָּאֵל וְלֹא יָמוּת הַרְצָח עַד עֲמֹדוֹ
לִפְנֵי הָעֵדָה כְּמוֹשֵׁפֶט וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שְׁש־עָרֵי
מִקְלַט תְּהִינָה לָכֶם אֶת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי
מִקְלַט תְּהִינָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם
תְּהִינָה שְׁש־הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלַט לְנוֹס עִוָּה כָּל־
מִכַּה נֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה וְאִם בְּכָל־יָרְדֵן הִכְהוּ וַיָּמוּת
רִצְחַת הוּא מוֹת וַיָּמוּת הַרְצָח וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־
יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמוּת רִצְחַת הוּא מוֹת וַיָּמוּת הַרְצָח
אוֹ בְּכָל־יָד עֵץ יָד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמוּת רִצְחַת הוּא
מוֹת וַיָּמוּת הַרְצָח גֵּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת הַרְצָח
בְּפָגְעוֹ בּוֹ הוּא יָמִיתוֹ וְאִם בְּשֹׁנֶאֱהָ יִהְדָּפוּ אוֹ
הַשְּׂלִיחַ עָלָיו בְּצִדָּה וַיָּמוּת אוֹ בְּאֵיבָה הִכְהוּ
בְּיָדוֹ וַיָּמוּת מוֹת וַיָּמוּת הַמִּכָּה רִצְחַת הוּא גֵּאֵל הַדָּם יָמִית
אֶת הַרְצָח בְּפָגְעוֹ בּוֹ וְאִם בְּפִתְעַת בְּכָל אֵיבָה הִדָּפוּ
אוֹ הַשְּׂלִיחַ עָלָיו כָּל כְּלִי בְּכָל צִדָּה אוֹ בְּכָל אֶבֶן
אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ בְּכָל רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמוּת וְהוּא
לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקֶשׁ רַעְיוֹ וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין
הַמִּכָּה וּבֵין גֵּאֵל הַדָּם עַל הַמְּשֻׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְהִצִּילוּ
הָעֵדָה אֶת הַרְצָח מִיַּד גֵּאֵל הַדָּם וְהִשִּׁיבוּ אֹתוֹ
הָעֵדָה אֶל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר גַּם שְׁמָה וַיָּשֹׁב בָּהּ
עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר מוֹשֵׁחַ אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ
וְאִם יֵצֵא יֵצֵא הַרְצָח אֶת גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר
יָנוֹס שָׁמָּה וּמֵצֵא אֹתוֹ גֵּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר
מִקְלָטוֹ וְרִצְחַת גֵּאֵל הַדָּם אֶת הַרְצָח אִין כּוֹ דָם כִּי
בְּעִיר מִקְלָטוֹ יָשֵׁב עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת
הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הַרְצָח אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ וְהָיוּ אֹכֵלֵי
לָכֶם לַחֲקֵת מִשְׁפַּט כְּדַרְתִּיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵי־יָכֶם
כָּל מוֹכֵה נֶפֶשׁ כְּפִי עֲדִים יִרְצֹחַ אֶת הַרְצָח וְעַד
אֲחֻזָּה לֹא יֵעָנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת וְלֹא תִקְחוּ כִפְרֵי
לְנֶפֶשׁ רִצְחַת אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי מוֹת יָמוּת

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחניפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר כדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישיבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות כמושפחות בני גלעד בין
מוכיר בין מנשה ממושפחות בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנוחה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו לבנותיו והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונזרעה נחלתן מנחלת
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם
ומגורל נחלתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהינה להם
ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן ויצו משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעינייהם תהינה נשים אך כמושפחות
מטה אביהם תהינה נשים ולא תסב נחלה לבני
ישראל מומטה אל מטה כי איש בנחלת מטה
אבותיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה
מומטות בני ישראל לאחד ממושפחות מטה אביה
תהיה לאשה למועז ירשו בני ישראל איש נחלת
אבותיו ולא תסב נחלה מומטה למטה אחר כי איש
בנחלתו ידבקו מוטות בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בנות צלפחד ותהינה מנחלה
תרצה וחגלה ומככה ונעה בנות צלפחד לבני
דדיהן לנשים ממושפחות בני מנשה בין יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן על מטה מושפחות אביהן
אלה המוצות והמושפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע

32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישיבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36:1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בין
מכיר בין מנשה ממושפחות בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל:
2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנוחה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונזרעה נחלתן מנחלת
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם
ומגורל נחלתנו יגרע: 4 ואם יהיה היכל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהינה להם
ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניהם תהינה נשים אך כמושפחות
מטה אביהם תהינה נשים: 7 ולא תסב נחלה לבני
ישראל מומטה אל מטה כי איש בנחלת מטה
אבותיו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה
ממטות בני ישראל לאחד ממושפחות מטה אביה
תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל איש נחלת
אבותיו: 9 ולא תסב נחלה מומטה למטה אחר כי איש
בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהינה מנחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני
דדיהן לנשים: 12 ממושפחות בני מנשה בין יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן על מטה מושפחות אביהן:
13 אלה המצוות והמושפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: